

15νθήμερη Αναρχική Εφημερίδα

ΔΟΚΙΜΗ

ΧΡΟΝΟΣ 2ος Αριθ. φυλ. 19

16 Μάη 1987

Τιμή δρχ. 100

Πολίτες, τα τελευταία χρόνια γινόμαστε μάρτυρες της ολοένα πιο απροκάλυπτης φασιστικοποίησης της ζωής μας, μιας ολοένα αυξανόμενης επίθεσης ενάντια στους ανθρώπους και τις ιδέες που αντιπαλεύουν την ησυχία νεκροταφείου που επιβάλλουν τα αφεντικά και οι εθνικοσοσιαλιστές διαχειριστές της εξουσίας. Μετά τα χτυπήματα ενάντια στους αναρχικούς, τις επιχειρήσεις αρετής, τα βασανιστήρια στην Ασφάλεια και στις φυλακές, τις δολοφονίες..., το κράτος προχώρησε σε καταπάτηση των ορίων ακόμη και της αστικής νομιμότητας που το ίδιο έχει θεσπίσει. Αντισυνταγματικές απαγορεύσεις κάθε συγκέντρωσης σ' όλη την Αττική, παραβιάσεις πανεπιστημιακού ασύλου, ποινικοποίηση του δικαιώματος στην απεργία, παρακολούθησεις τηλεφώνων και σκευωρίες...

**ΧΘΕΣ Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΧΤΥΠΟΥΣΕ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΜΑΣ
ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΣΒΑΛΛΕΙ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΜΑΣ**

**ΧΤΥΠΟΥΣΕ
ΤΟ ΉΛΕΓΧΑΝ
ΧΟΥΝΤΑ...**

...σήμερα ;

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

«Είμαστε οπαδοί του Σαιν-Σιμόν και του Φουριέ»

Αντρέας Παπανδρέου

Στα πλαίσια της ανταλλαγής ιδεών ανάμεσα στο Αναρχικό κίνημα και το «αδελφό» κίνημα του ΠΑΣΟΚ δημοσιεύουμε σήμερα αυτό το μικρό κείμενο που γράφτηκε από τον Φουριέ. Ο Φουριέ όπως όλοι ξέρουμε αγωνίστηκε μέσα από τις γραμμές του ΠΑΣΟΚ και είχε ιδιαίτερα φιλικές σχέσεις με τον λαοφιλή ηγέτη του, τον Ανδρέα Παπανδρέου. Για τις υπηρεσίες του αυτές εκλέχτηκε βουλευτής το 1978 και έγινε υπουργός Δημοσίας Τάξεως, όταν ο λαός ήρθε στην εξουσία το 1981.

... Στα σοβαρά τώρα... Μια που ο Φουριέ πέθανε ατυχώς, πριν πολύ-πολύ καιρό και δεν μπορεί να γιαιουρώσει τους γελοίους που πιάνουν το όνομά του στο στόμα τους, μήπως αυτό πρέπει να το κάνουμε εμείς;

ΠΑΣΟΚ: ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΑΝΑΡΧΙΑ-ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ
Σεμπασιάν Φουριέ (Από την
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ)

«Δεν υπάρχει, και δεν μπορεί να υπάρχει ένα αναρχικό μονολιθικό πιστεύω ή δόγμα.

Αυτό που υπάρχει και αποτελεί την διδασκαλία, ας πούμε, του αναρχισμού, είναι ένα σύνολο από γενικές αρχές, κάποιες ιδέες και πρακτικές εφαρμογές. Μια κοινή συμφωνία που υπάρχει ανάμεσα στα άτομα που αντιτίθενται στην εξουσία και που παλεύουν, ατομικά ή συλλογικά ενάντια στην πειθαρχία και τον καταναγκασμό είτε είναι πολιτικός, είτε οικονομικός, διανοητικός ή ηθικός.

Ταυτόχρονα μπορούν να υπάρχουν - και υπάρχουν πράγματι - πολλά είδη αναρχικών, που όμως όλοι έχουν κοινά χαρακτηριστικά που τους ξεχωρίζουν από την υπόλοιπη ανθρωπότητα. Αυτό που τους ενώνει είναι η άρνηση της αρχής της εξουσίας στην κοινωνική οργάνωση και το μίσος ενάντια σε όλα τα δεσμά που δημιουργούν οι κοινωνικοί θεσμοί που βασίζονται σ' αυτή την αρχή.

Έτσι όποιος αρνείται και παλεύει ενάντια στην εξουσία είναι Αναρχικός».

Παρανετικός λόγος ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Το συγκρότημα ΛΑΜΠΡΑΚΗ πάντα στη πρωτοπορεία των εγκληματικών παρανεύσεων προς το κράτος (θυμηθείτε δολοφονία Τσιρώνη).

Αυτή τη φορά μ' αφορμή την ενέργεια της «17 Νοέμβρη» το ΒΗΜΑ συμβούλεψε: «Δεν είναι ντροπή να ζητήσουν βοήθεια οι Ελληνικές διωχτικές αρχές από τους Αμερικάνους πράκτορες». Κι ο Δροσογιάννης πιστότατος διαβεβαίωσε τα αφεντικά του: «Θα συνεργαστούμε και με το διάβολο».

Πάνω στην ίδια γραμμή τήρησε οίγη το έτερον ήμισυ, τα «ΝΕΑ», για την

ανακάλυψη μικροπομπού στα γραφεία της ΔΟΚΙΜΗΣ.

Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Και μόνιμος σκοπός του συγκροτήματος της 4ης Εξουσίας, η διατήρηση του εκμεταλλευτικού και καταπιεστικού καπιταλιστικού συστήματος.

- Ξέρετε ότι η ΔΙΑ (αμερικάνικη στρατιωτική μυστική υπηρεσία, που η CIA μπροστά της είναι μια αγνή παρθέννα) έχει κάνει ειδική συμφωνία με το στρατηγό «μας» για χορήγηση μικροπομπού με όρο να της δίνουν αναφορά που τοποθετούνται και τι αποτελέσματα υπάρχουν;

Λέτε ο μικροπομπός στη ΔΟΚΙΜΗ νάταν από την ίδια παρτίδα;

«Πάντως ήταν ένας πολύ ισχυρός πομπός και δεν είχε κανένα διακριτικό γνώρισμα προέλευσης. Αυτό έλειπε νάγραφε «MADE IN USA PENTAGON»

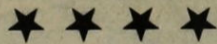

Μια διευκρίνιση

Στο προηγούμενο τεύχος αναφερθήκαμε «στα πεταχτά» στη συναυλία που έγινε στα Εξάρχεια. Επειδή ίσως να δημιουργήθηκαν παρανοήσεις θέλουμε να επισημάνουμε πως ό,τι γράφτηκε, γράφτηκε με θετικές προθέσεις.

Όπως κάποιος σύντροφος είπε «οι αναρχικοί δεν κάνουν χολυγουντιανές εκδηλώσεις» και άλλωστε αυτό που φωνάχτηκε, φωνάχτηκε μέσα σε κλίμα γενικής ευθυμίας. Τέλος για το σπασίμο της «NANAS» δεν υπήρξε καταγγελία, γιατί πράγματι «οι αναρχικοί δε καταγγέλλουν αυτές τις ενέργειες». Όμως, υπήρξε διαφωνία για τη συγκεκριμένη ενέργεια στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Λοιπόν, «πάντα να νταμώνουμε και να ξεφαντώνουμε» και χωρίς παρεξηγήσεις.

Στις 3 Ιούνη δικάζονται στη Λαμία οι 13 αντιπυρηνικοί διαδηλωτές που συνελήφθησαν, στην διαδήλωση ενάντια στην καταστροφή του Τσέρνομπιλ, στις 13 Μάη 1986.

Φυλλοροή στην Ε.Α.Ρ.

Τελικά η ευχή μας «ο Θεός να μας κόβει σελίδες και να τους δίδει διασπάσεις» εισακούστηκε.

Βέβαια σελίδες δε μας κόπηκαν, αλλά διασπάσεις γίνθηκαν και γίνονται.

Μιλάμε για την Ε.Α.Ρ. (Ελληνική Αριστερά) που σκοπό είχε την ενοποίηση της Αριστεράς, αλλά που αποτέλεσε, προς το παρόν, είχε τη διάσπαση του ΚΚΕ εσ. και της νεολαίας του Ρήγα.

Έτσι ο Λεωνίδας μάζεψε μερικούς πρώην αριστεριστές και αριστερούς της δικτατορικής περιόδου κι έχασε το μεγαλύτερο κομμάτι της νεολαίας του. Και σε άλλα με υγεία.

Η ΝΕΑ «ΑΥΓΗ» στην υπηρεσία της ΕΛ.ΑΣ και των χαφιέδων της ΕΛΠΑ, που τώρα ως άλλη εταιρεία Πίνκερτον του Φαρ-Ουέστ, κάνει ιδιωτικές επικηρύξεις κλεπτόν αυτοκινήτων. Θαυμάστε τους:

Αναζητείται αυτοκίνητο

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ Προστασίας κατά Κλοπής της ΕΛΠΑ αναζητεί αυτοκίνητο με αριθμό κυκλοφορίας ΒΟ 5615 μάρκας AUSTIN MINI, με 2 πόρτες, χρώματος λευκού. Για την υπόδειξη του δράστη της κλοπής και την ανεύρεση του αυτοκινήτου θα καταβληθεί από την ΕΛΠΑ αμοιβή 30.000 δρχ.

Για την περίπτωση ανεύρεσης του αυτοκινήτου ή υποδείξεως του δράστη, η αμοιβή θα είναι 15.000 δρχ.

Σχετικές ειδοποιήσεις πρέπει να απευθυνθούν στην πλησιέστερη Αστυνομική Αρχή και αμέσως μετά στην ΕΛΠΑ (τηλ. 7791.615).

(Η ΑΥΓΗ, του σήμερα, 22 Απρίλη '87, σε τι διαφέρει από τους σκοταδιστές;)

«Να συλληφθεί η Κατερίνα Ιατροπούλου»

Αυτή την εντολή έδωσαν ο ανακριτής Τουπανάς και ο εισαγγελέας Σινιώρης γιατί παρέβηκε τους περιοριστικούς όρους, που της είχαν βάλει για να την αφήσουν ελεύθερη μετά γνωστή σκευωρία.

Κυκλοφόρησε άμεσα καταγγελία των «συντρόφων και φίλων της Κατερίνας» στις εφημερίδες και διαμαρτυρία για τις 6 Μάη συγκέντρωση διαμαρτυρίας και συμπαραστάσης, τόσο γι' αυτήν, όσο και για τους αδελφούς Κωνσταντίνου.

Κι αυτή η συγκέντρωση απαγορεύτηκε. Αυτή τη φορά ο πρύτανης των ΜΑΤ, Σταθόπουλος, έδωσε πάλι άδεια άρσης του ασύλου στις αστυνομικές ορδές, μ' αποτέλεσμα να κλειστούν τα Προπύλαια και να κυνηγηθούν κάποιες στιγμές διαδηλωτές μέσα στο χώρο του Πανεπιστημιακού Ασύλου. Δεκαπέντε σύντροφοι που μπήκαν να βρεθούν μέσα στο χώρο των Προπυλαίων καταγγείλαν τη δίωξη της Ιατροπούλου, την προφυλάκιση των δύο αδελφών στην Χαλκίδα και την μόνιμη ταχτική των απαγορεύσεων.

Εκεί συνελήφθη ο Αργύρης Τσουβαλάκης ενώ προσπαθούσε να μπει στο χώρο των Προπυλαίων, με τη δικαιολογία ότι φώναζε με άλλους «Μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι» κρατήθηκε και στάλθηκε στο Αυτόφωρο με κατηγορίες θρασύτητα κατά της Αρχής κ.ά. Εν τωμεταξύ διαδήλωση με 100 άτομα έγινε στους δρόμους της Αθήνας, που κατέληξε στα Εξάρχεια.

Δηλώσεις υπεράσπισης της Ιατροπούλου έγιναν από τον Φ. Κουβέλη, πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου και από τον Σύλλογο, που ανέλαβε την υπεράσπιση της και κατάθεσε αίτηση άρσης των περιοριστικών όρων, όπου τονίζονταν το γεγονός της καθημερινής παρουσίας της Κατερίνας στις αίθουσες των δικαστηρίων και στα γραφεία των ίδιων, ανακριτή και εισαγγελέα.

Δεν είναι τυχαία η δίωξη της Κατερίνας αυτή την περίοδο, αφού εδώ και τόνους μήνες δε τηρούσε τους περιοριστικούς όρους και δεν είχε υποστεί καμμία συνέπεια.

Υ.Γ. Το συγκρότημα Λαμπράκη στις

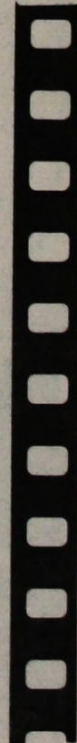
στήλες του Μικροπολιτικού δε παρέλειψε να εξάρει την ευγένεια των αστυνομικών κατά τη σύλληψη του Α. Τσουβαλάκη, ενώ αρχικά μιλούσε για τρικλοποδιά σε δημοσιογράφο από μπάτσο, που γράφει τον αριθμό του, για τα καλυμένα ή βγαλμένα νούμερά τους. Βέβαια δε βγάζει τσιμουδιά ο μικροδικολάθος της αστυνομικής τρομοκρατίας, για την απαγόρευση.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, Απρίλιος '87: Μετά από μερικούς θανάτους από ηρωίνη, ο δήμος αποφάσισε να δείξει το «πατρικό» του ενδιαφέρον για τη νεολαία. Έτσι μαζεύτηκαν όλοι οι ενδιαφερόμενοι (εκτός από τους νέους) και αφού σκέφτηκαν καλά, αποφάσισαν ότι φταίει το εκπαιδευτικό σύστημα, η έλλειψη αθλητικών χώρων, η μοναξιά, η ανεργία κλπ. Δημιουργήθηκε και μια επιτροπή για την καταπολέμηση του προβλήματος στο Περιστέρι με στόχους: α) καταστολή, β) θεραπεία και γ) πρόληψη.

Για την καταστολή αποφάσισαν να ενεργοποιήσουν τη δημοτική αστυνομία, που θα χαρτογραφεί καφετέριες, UFO, ύποπτες πλατείες κλπ. και τότε οι «καλοί» δημοτικοί μπάτσοι θ' αρχίσουν να συλλαμβάνουν ΜΟΝΟ τους κακούς εμπόρους. Για τη θεραπεία άφησαν τη φαντασία τους να ονειρευτεί ένα κέντρο αποτοξίνωσης (με τι λεφτά; όπου θα στέλνονται ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ οι χρήστες!! όσο για την πρόληψη οργανώνουν επισκέψεις σε λύκεια, γυμνάσια ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑ για να συζητήσουν με τους μαθητές και περιμένουν αντιπαράθεση απόψεων (από μαθητές του δημοτικού;) όταν αυτοί μαζεύουν στοιχεία από καιρό ενώ όσοι μαθητές θα ήθελαν να τους αντικρούσουν είναι τελείως απροετοίμαστοι.

Προγραμματίσαν ακόμα μια εκδήλωση κατά των ναρκωτικών όπου θα μιλήσουν «εξέχουσες προσωπικότητες» (δικηγόροι κλπ.) που δε θα πουν τίποτα για το αλκοόλ ή την αποβλακωτική λειτουργία της τηλεόρασης ενώ θα καταδικάσουν την κάνναβη όπως έκανε ο ίδιος ο δήμος Περιστερίου μετά το «τσιγάρο» που άναψε ο Οικονομόπουλος στην πρόσφατη εκδήλωση της ΕΣΣΕΑΝ.

Το πάδος κι ο αγώνας για τη λευτεριά....

ΝΙΚΟΥΝ!

Μετά από επτά μέρες απεργία πείνας και δίψας αποφυλακίστηκαν οι Δαυίδ και Αποστόλης Κωνσταντίνου. Ο αποφασιστικός αγώνας τους και οι καθημερινές κινητοποιήσεις των συντρόφων οδήγησαν στο τέλος της ομηρίας τους από το κράτος.

Όλες αυτές τις μέρες η κρατική καταστολή εμφανίστηκε σ'όλη της τη μεγαλοπρέπεια.

Απαγορεύσεις συγκεντρώσεων, ΜΑΤ, χαφιέδες, ΖΗΤΑδες, μικροπομποί. Από κοντά η ολοκληρωτική σιωπή του Τύπου και η διαστρέβλωση των γεγονότων. Μόνο την προτελευταία μέρα της απεργίας γίνονται αναφορές σ'αυτήν, ενώ την τελευταία μέρα οι μολότωφ σε Τράπεζα της Καλλιδρομίου στα Εξάρχεια και η χειρόγραφη ανακοίνωση της ομάδας δημοσιοποιούν το γεγονός - ακόμα και καλέσματα σε συγκεντρώσεις αποσιωπούνται σε Αθήνα και Θεσ/νικη.

Δυο μέρες μετά την έναρξη της απεργίας πείνας και δίψας, ο Δροσογιάννης δημιουργεί εντύπωση με την παρουσία του στο Εκτελεστικό Γραφείο του ΠΑΣΟΚ.

Τη Δευτέρα, 11 Μάη, δημιουργείται θέμα για εντυπωσιακές κινητοποιήσεις προστασίας δημοσίων κτιρίων και οικονομικών εμπορικών κέντρων από την αστυνομία λόγω αναμενόμενων «τρομοκρατικών» επιδέσεων, υποτίθεται από ΕΛΑ και «17 ΝΟΕΜΒΡΗ».

Την Τρίτη, από αστυνομικές πηγές γίνεται σαφές (Βραδυνή ίδιας μέρας), ότι τα μέτρα πάρθηκαν, γιατί ανέμεναν «εντυπωσιακές επιδέσεις» των αναρχικών, λόγω των τελευταίων σε βάρος τους διώξεων. Βέβαια δε μιλούσαν για την απεργία και τις αναρχικές κινητοποιήσεις.

Είναι φανερό. Οι διαδηλωτές δηλώνουν σαφώς ότι «αν πάδουν κάτι οι απεργοί, η Αθήνα θα καεί». Άλλωστε ήδη έχουν εκδηλωθεί τις νύχτες επιδέσεις σε δυο-τρεις Τράπεζες. Ξέρουν επίσης, από τον μικροπομποί στη ΔΟΚΙΜΗ ότι υπάρχει απόφαση να εκδηλωθεί αποφασιστικά η αλληλεγγύη μ'οποιοδήποτε τμήμα προς τους δυο συντρόφους, αν προχωρούσε επικίνδυνα για την υγεία τους η απεργία.

Με την προφυλάκιση των συντρόφων πολλά πράγματα ήρθαν στο φως, που πρέπει να προβληματίζουν τόσο για τις κινήσεις της εξουσίας σ'όλο της το εύρος, όσο και για τον αναρχικό χώρο, που βέβαια δεν είναι δυνατόν να γίνουν εδώ και σήμερα.

13-5-87

Πέρασαν δύο εβδομάδες απ' την σύλληψη και προφυλάκιση των συντρόφων μας. Μια νέα σκευωρία στήθηκε απ' την ασφάλεια με την άμεση συνδρομή του γραφείου τύπου της, των εφημερίδων. Η παραπληροφόρηση και τα «ξαναπαιγμένα» σενάρια «τρομοκρατολογίας», ήταν τα αποδειχτικά στοιχεία ενοχής.

Γρήγορα όμως - ελλείψει στοιχείων - η μεγάλη «επιτυχία» της ασφάλειας θα «ξεφουσκώσει». Η εμπειρής αποσιώπηση οποιασδήποτε αναφοράς στην ιστορία αυτή, οποιασδήποτε κινητοποίησης είναι η «γραμμή» της εξουσίας.

Είναι πλέον σαφές σ' όλους, ότι οι σύντροφοί μας κρατούνται για τις ιδέες τους. Η αντικρατική τους στάση είναι η αιτία της προφυλάκισής τους.

Έτσι λοιπόν ξεκίνησε μια διαδικασία κινητοποιήσεων, για να σπάσει το κλίμα της σιωπής και της ουσιαστικής αποδοχής της ενοχής των συντρόφων μας, για να ξεσκεπαστεί η σκευωρία, και να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για την απελευθέρωσή τους.

ΟΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Οργανώνεται την Τρίτη 28 του Απρίλη στις 6 μ.μ. συγκέντρωση στα προπύλαια. Δέκα χιλιάδες προκηρύξεις και δύο χιλιάδες αφίσες μοιράζονται και κολλούνται στην Αθήνα και στις συνοικίες, στην Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα και στα Χανιά. Η συγκέντρωση στα Προπύλαια, θα απαγορευτεί απ την πρωταγία και τους μηχανισμούς καταστολής, οι οποίοι και θα παρατάξουν κρानοφόρους, εμποδίζοντας έτσι την προσέλευση κόσμου στα Προπύλαια.

Την ίδια στιγμή στα γραφεία της εφημερίδας μας, σύντροφοι εντόπιζαν μηχανισμό παρακολούθησης. Η ανακάλυψη αυτή

εμπόδισε την άμεση και οργανωμένη απάντηση στην απαγόρευση της συγκέντρωσης, μια και αρκετοί σύντροφοι, ήταν απασχολημένοι με τον εντοπισμό του μικροπομπού.

Παρ' όλα αυτά πραγματοποιείται λίγο αργότερα πορεία απ' την Στουρνάρα στην Πατησίων, από εκατό περίπου άτομα. Δυνάμεις των Μ.Α.Τ. θα κλείσουν τον δρόμο, με αποτέλεσμα, οι σύντροφοι οπισθοχωρώντας να μουν στο Πολυτεχνείο. Παράλληλα μια άλλη συγκέντρωση πραγματοποιείται στα Εξάρχεια, όπου εκατό σύντροφοι, κλείνουν την κυκλοφορία και φωνάζουν συνθήματα. Σιγά-σιγά μέχρι το βράδυ το Πολυτεχνείο αδειάζει και όσοι βρίσκονται στα Εξάρχεια αποχωρούν. Αυτό ήταν ό,τι μπορούσε να γίνει, σαν αυθόρμητη απάντηση στην απαγόρευση της συγκέντρωσης.

Γίνεται λοιπόν κατανοητό, πως το κράτος φοβούμενο, ότι με την πληροφόρηση και την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων θα ξεσκεπαστεί η νέα σκευωρία, έφτασε στο σημείο να καταπατά τους νόμους, που το ίδιο θέσπισε, επιβάλλοντας παράλληλα την αποσιώπηση των γεγονότων στον αστικό τύπο. Είναι χαρακτηριστικό το ότι είτε δεν γράφονταν τίποτε για την συγκέντρωση και για τον πομποί (ΝΕΑ) είτε εκτενώς αναφερόταν ο πομποί και στα ψιλά η απαγόρευση της συγκέντρωσης (Ελευθεροτυπία, Πρώτη).

Την ίδια μέρα γινόταν συγκεντρώσεις στην Πάτρα και στην Λάρισα, όπου μοιράζονται προκηρύξεις και διαβάζονται κείμενα αλληλεγγύης.

Ήταν αναγκαία όμως μια πιο οργανωμένη απάντηση. Έτσι χωρίς καμία ανακοίνωση στον τύπο, δυο μέρες αργότερα, μέσα από το δικό μας δίκτυο επικοινωνίας, πραγματοποιείται συγκέντρωση στα Εξάρχεια, όπου 200 σύντροφοι, με το πανό: «ΟΧΙ ΣΤΗΝ

ΝΕΑ ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ Δ. & Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ», ξεκινάει μια νέα πορεία. Κεντρικό σύνθημά της: «Όχι στην νέα σκευωρία, τρομοκράτης είναι εξουσία». Η πορεία θα κατευθυνθεί από Πατησίων, Ομόνοια, Σαδίου, Πατησίων, Κάνιγγος, και θα καταλήξει Εξάρχεια. Ήταν προφανές, ο αιφνιδιασμός των ενόπλων μισθοφόρων του Κράτους, οι οποίοι δεν μπορούσαν να αντιληφθούν τον «στόχο» της πορείας. Χαρακτηριστικός ήταν ο εγκλωβισμός απ' την κυκλοφορία της Κλούβας - που βρίσκεται μόνιμα στην Ομόνοια - στην Ζήνωνος, όταν κατευθύνθηκε προσπερνώντας την πορεία, στο υπουργείο Δικαιοσύνης, πιστεύοντας ότι εκεί πηγαίναμε και εμείς.

Αιφνιδιαστική, μαχητική και συγκροτημένη πορεία, μπόρεσε να απαντήσει στην απαγόρευση της προηγούμενης συγκέντρωσης, δίνοντας παράλληλα την «αυριανή» μέθοδο κινηματικής επικοινωνίας, την μόνη, ικανή να αντιμετωπίσει τις κρατικές επιδιώξεις.

Ας σημειωθεί ότι την Πρωτομαγιά στην Θεσσαλονίκη πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση διαμαρτυρίας ενάντια στη νέα σκευωρία.

Απεργία πείνας και δίψας

Δεκαπέντε μέρες μετά τη σύλληψή τους η Ασφάλεια, αν και σίγουρα γνωρίζει ότι δεν υπάρχουν τα αποτυπώματά τους στην καρμπίνα αρνείται να δώσει έκθεση αποτυπώματων! Προφασίζεται εργαστηριακές έρευνες.

Εν τω μεταξύ την Τρίτη, 5

Από τα κρατητήρια της Εύβοιας οι αδελφοί Δαβίδ και Αποστόλης Κωνσταντίνου, έστειλαν το παρακάτω μήνυμα:

«Οι ιδέες μας κι οι αγώνες μας για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση έγιναν το αποδεικτικό στοιχείο στο αστυνομικό κράτος να μεθοδεύσει τη μετατροπή μας, από μάρτυρες ενός τροχαίου ατυχήματος, σε κατηγορούμενους και προφυλακισμένους, χωρίς στοιχεία, με σκοπό την ποινικοποίηση της πολιτικής και κοινωνικής μας πρακτικής».

Επειδή ξέρουμε πως οι στημένες κατηγορίες και σκευωρίες είναι πάγια τακτική των μηχανισμών καταστολής, σε μια κοινωνία όπου κυριαρχεί η συναίνεση, η παθητικότητα και υποταγή στις επιλογές του κράτους και των αφεντικών, αρνούμαστε να γίνουμε όμηροι της μεθοδευμένης δίωξης μας και δηλώνουμε, ότι είμαστε αποφασισμένοι ν' αγωνιστούμε για το ξεσκεπάσμα της νέας σκευωρίας».

Οι εργαζόμενοι αδελφοί Δαυίδ και Αποστόλης είναι αυτή τη στιγμή πολιτικοί κρατούμενοι όχι βέβαια γιατί έστησαν κάποια κομπίνα ληστείας εκατομμυρίων όπως οι σταματελάτοι και οι τσάτσοι, ούτε γιατί έφτιαξαν μια «συμμορία φονιάδων». Αν ήταν κομπιναδόροι, αρχικλέφτες, βδέλλες που ρουφούνε αίμα, τότε θα ήταν τα χαϊδεμένα παιδιά του κατεστημένου. Αν πυροβολούσαν τη «φίλη» τους και είχαν επίθετο «γκιωνάκης», φρονήματα συντηρητικά και μεγάλες καταθέσεις θα ήταν σήμερα ελεύθεροι. Αν ανήκαν στην πλουτοκρατική τάξη που καταναλώνει

Μάη, μάρτυρες καταθέτουν επιβεβαιώνοντας την αλήθεια των ισχυρισμών των δύο αδελφών.

Οι δικηγόροι ζητούν την αποφυλάκισή τους την επομένη, συνεχίζοντας την προσπάθειά τους για την έκθεση αποτυπώματων, αλλά συναντούν την άρνηση.

Την ίδια μέρα, Τετάρτη, 6 Μάη, οι προφυλακισμένοι σύντροφοι ξεκινάει απεργία πείνας και δίψας. Οι αρχές της φυλακής προσπαθούν να τους μεταπείσουν κι όταν συναντούν την αποφασιστικότητά τους, αρνούνται να τους πάνε στην απομόνωση.

Τους αφήνουν στους θαλάμους ουσιαστικά για να τους βασανίζουν, με το να βλέπουν τους συγκρατούμενους τους να τρώνε και να πίνουν και έτσι δε τους αναγνωρίζουν την απεργία (δηλ. θεωρούν ότι η απεργία δεν υφίσταται).

Τις μέρες που ακολουθούν, με πρόσχημα την απεργία των ανθρωποφυλάκων και το Σαββατοκύριακο, αρνούνται σε γιατρούς, δικηγόρους και συγγενείς να τους επισκεφθούν.

Ο Τύπος αποσιωπεί το γεγονός της απεργίας πείνας και δίψας (εκτός από την Αυγή, που το δημοσιεύει την 2η μέρα, και την Ελευθεροτυπία που το κάνει προκατόρικα εν μέσω ειδήσεων για ναρκωτικά στις φυλακές).

Έκτοτε σιγή ιχθύος επικρατεί από τον τύπο.

Την μέρα της απεργίας γνω-

συνέχεια στη σελίδα 15

χωρίς να παράγει τίποτα, εγκλωμιάζει την αρετή και την εργασία χωρίς να έχει δουλέψει ποτέ, ίσως να βρίσκονταν σε κάποιο ξωτικό νησί. Αν σκότωναν 15χρονους και πυροβολούσαν τροχαιούς παραβάτες με σαδιστική μανία και είχαν το πλεονέκτημα να είναι τα λυκόσκυλα του Συστήματος σαν το Μελίστα, θα ήταν σίγουρα ελεύθεροι.

Ευτυχώς δεν ανήκουν σε καμιά από τις παραπάνω κατηγορίες των ευηπόληπτων παλιανθρώπων. Έχουν διαπράξει το φρικιαστικό έγκλημα να αγωνίζονται -για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση- όπως δηλώνουν, και να αρνούνται πεισματικά να αφομοιωθούν και να βουτηχθούν στο βούρκο του συμβιβασμού, της κομπίνας, της συναίνεσης και του σκυφτοκεφαλισμού. Αρνούνται ν' αγοράσουν και να καταναλώσουν το «κρατικό προϊόν» της ηρωίνης που πλασάρουν τα «όργανα» του κράτους και άρα καταστρέφουν την Εθνική οικονομία. Είναι εγκληματίες, τρομοκράτες.

Τί λένε και τι θα κάνουν για το έγκλημα αυτό της φυλάκισης των αθώων αγωνιστών οι οπαδοί της «παλιάς» και της «νέας» αριστεράς και οι υπόλοιποι «τίμιοι πολίτες». Τι λένε και τι θα κάνουν όταν το Κράτος τους, γίνεται ωτακουστής στα γραφεία της αναρχ. εφημερίδας «Δοκιμή»; Εμείς λέμε: ΚΑΤΩ Η ΝΕΑ ΣΚΕΥΩΡΙΑ, ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ. ΛΕΦΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΔΑΒΙΔ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΑΞΙΑ. ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΜΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Ο κατοικημένος χώρος, δεν πρέπει να εξετάζεται κάτω από πρίσμα τεχνολογικό, αλλά σαν σύστημα διαρθρωμένων κοινωνικών ανθρώπινων σχέσεων. Το πρόβλημα με το χώρο είναι οι τρόποι ζωής, οι οποίοι προσδιορίζουν τη λειτουργία του. Στις ανταγωνιστικές κοινωνίες, ο κατοικημένος χώρος μόνο θεωρητικά ανταποκρίνεται στις ανάγκες του ανθρώπου. Η δομή του υπακούει σε κατευθύνσεις, που απορρέουν από τις οικονομικές και πολιτικές ιδιομορφίες του κοινωνικού συστήματος.

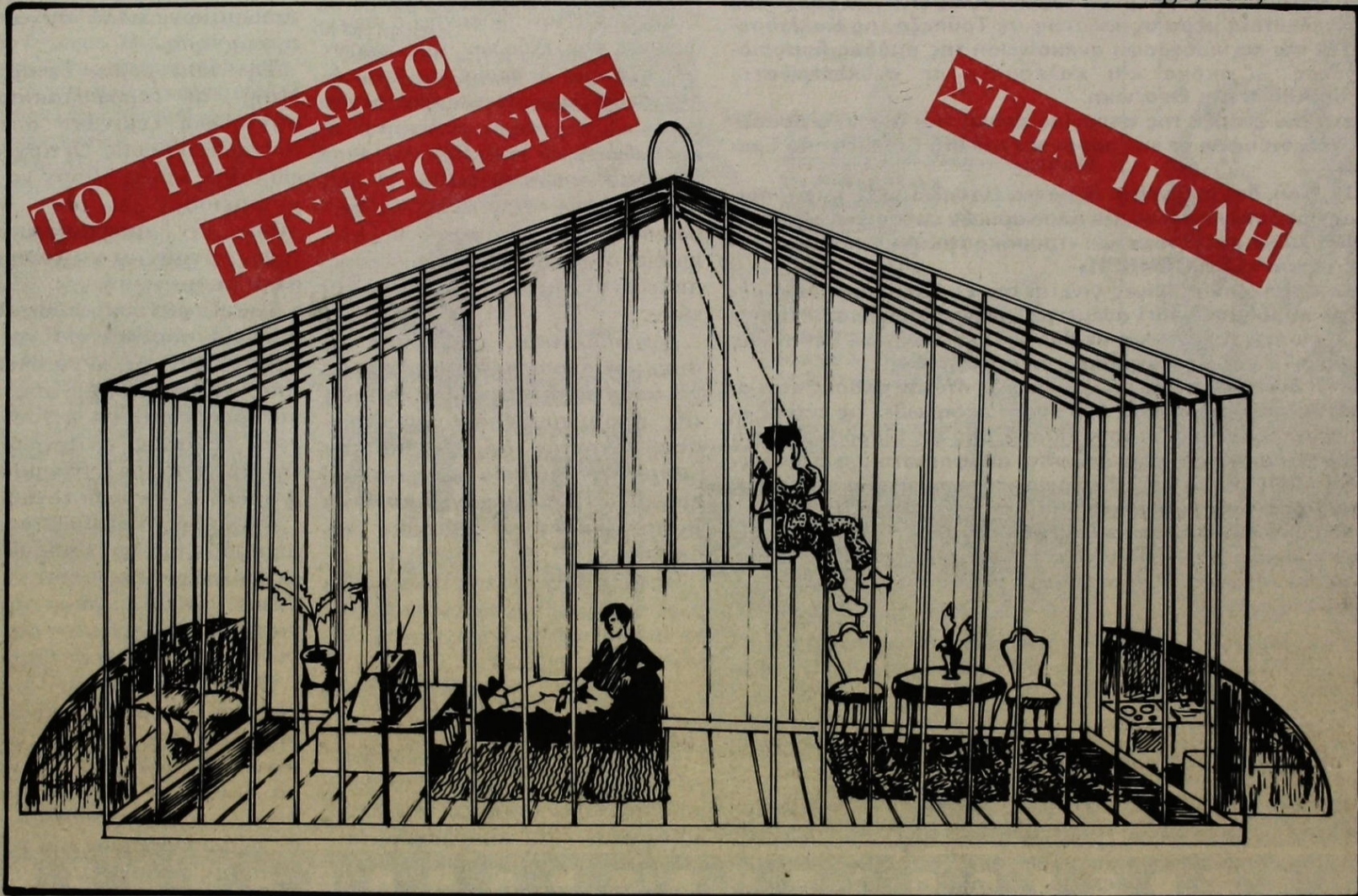
Η σύγχρονη πόλη είναι το οικιστικό σύστημα που προκύπτει από την ανάπτυξη του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, μετά το Μεσαίωνα. Οι καταβολές της ανάγονται στην δημιουργία του μεγάλου μη-

μέσα στην ομοιότητα» και, συνεπώς, επικαθορίζεται μια στάση συναίνεσης προς την κοινωνία των ψευδαισθησιακών μεταβολών μέσω του εμπορεύματος. Τα κτίρια είναι ψηλά και μεγάλα, για οικονομία χώρου και σύμφωνα με την κάθετη-ιεραρχική οργάνωση της παραγωγής στον καπιταλισμό, και οι ανθρώπινες ζωές εκμηδενίζονται και στερούνται την αμεσότητα της επαφής. Το άτομο χωνεύεται μέσα στην ασφυκτική μοριακότητα του γκετοποιημένου ιδιωτικού του, αντιλαμβάνεται τον εαυτό του σαν ασήμαντη μικρομονάδα μέσα σε μια απρόσωπη μεγαλοδομή, φυλακίζεται μέσα στον εμπορευματοποιημένο μικρόκοσμο του διαμερίσματος, θεώμενος από το τζάμι την μαυρίλα του αντικρινού εργοστάσιου με όρους και κλίμακες

χών και λιγότερο ικανοποιούν τις κινησιακές ανάγκες των ανθρώπων.

Σε συνθήκες γενικευμένης εξουσιαστικότητας, τό άτομο ασκείται στη παθητικότητα και την ευθυγράμμιση. Η ατομικότητα έχει νόημα και αξία μόνο στο μέτρο που εξειδικεύει και ανασυνθέτει τις υπάρχουσες νόρμες κυριαρχίας. Οι λειτουργίες του ελέγχου διαχέονται σε όλη τη κλίμακα της ζωής, από την δικαστηριακή δομή της πατριαρχικής οικογένειας, μέχρι την κυκλοφορία της προσωπικότητας στα πλαίσια του ελεύθερου χρόνου. Η σύγχρονη πόλη θα στεγάσει και θα επιτείνει αυτά τα στάτους εξουσιαστικότητας. Το παιδί, βγαίνοντας από την χαυνωτική παθητικότητα του «παιδικού δωμάτιου» θα βρεθεί στα ανασφαλή ωράρια της περι-

ριλαμβάνει το σύνολο των εκφράσεων του ανθρώπου, ανιχνεύοντας νέες ποιότητες ζωής. Από την γωνία της αναρχικής «ουτοπίας» για την ελευθερία του ανθρώπου, ο κατοικημένος χώρος αποτελεί πολυσήμαντο πεδίο αναφοράς μιας ανθρώπινης πολιτικής πράξης. Η εξουσία δεν είναι μια φιλοσοφική αφαίρεση, αλλά μια κατάσταση γενικευμένης στέρησης και υποταγής, διάχυτη σε όλες τις πτυχές και τις διαστάσεις της καθημερινότητας. Η σύγχρονη πόλη στεγάζει το υποτελές και ταπεινωμένο άτομο, και με την απόλυτη αθλιότητά της τροφοδοτεί εντατικά τις συνθήκες της μιζέριας και της βίας αποδομώντας μεθοδικά την ανθρώπινη ύπαρξη, στη προοπτική της συντήρησης του κεφαλαίου και της εξουσίας.

χανοκίνητου εργοστάσιου και τις εξαθλιωμένες προλεταριακές μάζες που σωρεύονται γύρω του. Η καπιταλιστική πόλη οικοδομείται με άζονες στήριξης και λειτουργίας: την απόσπαση της υπεραξίας, την κυκλοφορία των εμπορευμάτων και την αναπαραγωγή της εργασιακής δύναμης.

Όταν λέμε ότι υπάρχει μια εσωτερική αντιστοιχία ανάμεσα στην υπάρχουσα κοινωνική μορφή εξουσίας και στη πόλη, εννοούμε ότι η λειτουργική δομή, η αισθητική και η διάταξη των περιεχομένων της πόλης υλοποιούν την φύση και την κουλτούρα της κυρίαρχης πολιτισμικής δομής, προσδιορίζοντας, επιπλέον, όρους και μοντέλα οργάνωσης της καθημερινής ζωής, που να εξυπηρετούν τις αναπαραγωγικές στοχεύσεις του συστήματος. Η πόλη, πριν σχηματιστεί στο εκπαιδευμένο μυαλό του πολεοδόμου ή του αρχιτέκτονα, υπάρχει μέσα στις οικονομικές προϋποθέσεις της Κυριαρχίας και στις ιστορικά καθορισμένες τεχνικές της διακυβέρνησης.

Παίρνοντας για παραδείγματα την κατοικία και τους δρόμους, μπορούμε να κατανοήσουμε εύκολα αυτό που φαίνεται παραδοξολογία και αυθαιρεσία: διαμέσου της πόλης, το ζωντανό ανθρώπινο άτομο ενσωματώνεται ριζικά στις εξουσιαστικές δομές του σύγχρονου κόσμου.

Μέσα στη πόλη, το άτομο βιώνει την αποκοπή του, από αναφορές και δραστηριότητες, που ολοκληρώνουν την προσωπικότητα. Η τυποποίηση στην κατασκευή των σπιτιών και το ομοιόμορφο αποτέλεσμα που παράγεται—εμφανέστατο στις εργατικές πολυκατοικίες—καθλώνει την φαντασία στο κριτήριο του «μαζικού». Όλα γίνονται ίδια μεταξύ τους, εξυπηρετώντας την κανονικότητα υπερατομικών λειτουργιών. Η ψυχολογία που σχηματίζεται, ασυνείδητα, αφορά στη κατάργηση της πραγματικής ποικιλίας και, επομένως, στην αποκρήρυξη του διαφορετικού. Έτσι ενισχύεται η λογική του «διαφορά

μαζικής οπτικής. Το άτομο παύει να υπάρχει μέσα από την γονιμότητα και την αυτοτέλεια των αναγκών του και γίνεται εξάρτημα ενός μηχανισμού που αφαιρεί την επωνυμία για να επιβάλλει την δικτατορία της ελεγχόμενης μοναξιάς. Ο άνθρωπος του σύγχρονου διαμερίσματος, επικοινωνεί με τους συγκατοίκους του για ζητήματα που συνδέονται με την διαχείριση των προβλημάτων της πολυκατοικίας: τα κοινόχρηστα και η κεντρική θέρμανση καθορίζουν την γελοιότητα μιας εμπορευματικής και ιεραρχοποιημένης ψευδοεπικοινωνίας.

Δεν υπάρχει θέση για τον άνθρωπο. Οι δρόμοι, σχεδιάζονται με βάση τις προδιαγραφές που εκπονούν οι βιομηχανίες των αυτοκινήτων και τις μεταβαλλόμενες ανάγκες σχετικά με την κίνηση των εμπορευμάτων και των διάφορων υπηρεσιών. Στην κατασκευή των δρόμων συνεκτιμάται πάντα και η ευχέρεια δράσης των κρατικών δυνάμεων καταστολής. Το οδικό δίκτυο στην Ελλάδα μεταπολεμικά, βελτιώνεται με βάση τις «ανάγκες» που καθόρισαν: οι μετακινήσεις των Αμερικάνικων στρατευμάτων, οι αντικομμουνιστικές επιχειρήσεις του κράτους και η βιομηχανική ανάπτυξη με ντόπια και ξένα κεφάλαια. Οι δρόμοι ανήκουν στους ιδιοκτήτες και το κράτος, στον ματαιόδοξο καταναλωτισμό του ΙΧ και στην αμοιβόμενη βία των μπάτσων. Οι άνθρωποι εξορίζονται στα πεζοδρόμια, στιβάζονται εκεί περιμένοντας παθητικά τις εντολές του φωτεινού σηματοδότη, έρχονται σε άμεση επαφή με τις προθήκες των καταστημάτων και τις τζαμαρίες των τραπεζών, εξοικειώνονται με την νοσηρή εφευρετικότητα των εμπορευματικών δομών, γίνονται και αισθάνονται μια μετακινούμενη αγέλη, υπό τους παντεπόπτες οφθαλμούς δυνάμεων που αγνοούν. Και οι περιβόητοι πεζοδρόμοι, αυτή η έμπνευση της σύγχρονης ρεφορμιστικής πολεοδομίας, περισσότερο υλοποιούν τις απαιτήσεις των καταστηματα-

φραγμένης «παιδικής χαράς». Η γυναίκα, βγαίνοντας από την εξωραϊσμένη μιζέρια της ηλεκτροκίνητης κουζίνας θα βρεθεί στην αφασία συμβατικών συναναστροφών σε κάποια τυποποιημένη καφετέρια. Ξενοδοχεία, μπαρ, καφενεία, κινηματογράφοι, ντισκοτέκ: αέναες μετατοπίσεις της μοναξιάς από χώρο σε χώρο, και κάπου κάπου μεγάλες ή μικρές υποκατάστατες δομές φύσης πάρκα και αλσούλια, ματρωμένα, γεμάτα φύλακες και πινακίδες του τύπου «μη πετάτε χαρτιά κάτω» ή «απαγορεύεται να πατάτε το γρασίδι» ή «όχι σκύλοι». Στη πόλη δεν υπάρχουν περιθώρια για ελεύθερες μετακινήσεις. Παντού караδοκεί ένα εισιτήριο ή μια απαγόρευση, παντού ορθώνεται μια μάντρα, υλοποιημένες μορφές ελέγχου που αναστέλλουν την αυτοέκφραση και καναλιζάρουν την δραστηριότητα. Το μαζοποιημένο άτομο δεν έχει διέξοδο σε τέτοιες δομημένες αυταπάτες ζωής.

Η κριτική στην πόλη, στα πλαίσια μιας νέας αντίληψης για την έννοια της πολιτικής, απηχεί την αγωνία μας σε ένα κόσμο που υλοποιεί το ζοφερό κλίμα του «1984». Το σημερινό επαναστατικό όραμα δεν γίνεται να καθηλωθεί στη μονομέρεια των οικονομικών μεγεθών. Ανοίγεται και πε-

Η αναρχική κριτική στη σύγχρονη πόλη δεν φιλοδοξεί να προτείνει μεταρρυθμιστικά τεχνάσματα. Ας αφήσουμε τους θεατρίνους της καθεστωτικής «αριστεράς» να ονειρεύονται την καθολική επικράτηση του προτύπου της Φιλοθέης. Δεν μπορούν να καταλάβουν ότι οι μόνες στιγμές που αισθάνεται ελεύθερος σε τούτο το κρεματόριο, είναι όταν καταλαμβάνει τον δρόμο και στήνει οδοφράγματα στη διάρκεια της διαδήλωσης. Τότε διώχνει αυτό που σου έχουν στερήσει και συγκροτείς μέσα του την συνείδηση του δικαίωματος στον χώρο.

Η σύγχρονη πόλη είναι ενσάρκωση των «αξιών» της ιδιώτευσης, της εμπορευματοποίησης και του ανταγωνισμού. Μια νέα οργάνωση του χώρου προϋποθέτει μια νέα δόμηση της καθημερινότητας, νέες ιδέες και νέες αξίες, στη βάση της ελευθερίας, της ιστιμίας και του δικαιώματος στη διαφορά. Αφήνοντας για άλλη φορά τις λεπτομέρειες, μπορούμε να συνοψίσουμε την προοπτική στο εξής: αυτόνομες μικροκοινωνίες προσαρμοσμένες στο οικοσύστημα. Δεν είναι και τόσο δύσκολο να καταλάβουμε ότι η πόλη δεν αλλάζει μπορούμε μόνο να την καταστρέψουμε.

Οι καλύτεροι ερμηνευτές του Συντάγματος είναι οι μπάτσοι...

Την απαγορευμένη συγκέντρωση της Τρίτης, 28 Απρίλη, κάποιος σύντροφος, στα Προπύλαια, επιδιώξε να διαλέξει με τους επικεφαλής των ΜΑΤ, με αντικείμενο τη Συνταγματική κατοχύρωση του δικαιώματος των πολιτών να συγκεντρώνονται και να διαδηλώνουν τις ιδέες και τους προβληματισμούς τους. Ο διάλογος, όπως είναι φυσικό, δεν έγινε, προσκρούοντας για μια ακόμη φορά στη θαναυσότητα του ένστολου αυταρχισμού. Και για μια ακόμη φορά καταδείχτηκε στην πράξη ότι, στα εξουσιαστικά κοινωνικά σχήματα, ανεξάρτητα από τον τύπο πολιτειακής συγκρότησης, τα «δικαιώματα» και οι «ελευθερίες» έχουν

ισχύ και γίνονται σεβαστά μόνο μέχρι του σημείου, που δεν αμφισβητούν τις δοσμένες ισορροπίες κυριαρχίας.

Τι είναι όμως το Σύνταγμα; Είναι η καταγραφή και επακύρωση, σε επίπεδο νομοπολιτικού προσδιορισμού, των διαμορφωμένων κυρίαρχων κοινωνικών σχέσεων. Αυτό σημαίνει, με άλλα λόγια, ότι, στα άρθρα του Καταστατικού Χάρτη, τα αφεντικά καθορίζουν τι επιτρέπεται και τι απαγορεύεται σε σχέση με τους όρους της εξουσίας τους. Η ασάφεια που χαρακτηρίζει συχνά τις Συνταγματικές διατυπώσεις, οφείλεται στη πρόθεση των εξουσιαστών να τροφοδοτήσουν τις αυταπάτες

Η ΒΙΑ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

Λέων Τολστόυ (1920) «Η Σκλαβιά του Καιρού μας»

Πολλά Συντάγματα έχουν εφευρεθεί, αρχίζοντας από το Αγγλικό και το Αμερικάνικο και τελειώνοντας με το Ιαπωνικό και το Τούρκικο. Σύμφωνα με τα Συντάγματα αυτά οι λαοί πρέπει να πιστέψουν, πως οι νόμοι γίνονται στο όνομά τους. Όμως όλοι γνωρίζουν πως όχι μόνο στις χώρες που επικρατεί ο δεσποτισμός αλλά και σε χώρες θεωρητικά ελεύθερες, όπως η Αγγλία και οι ΗΠΑ και η Γαλλία, οι νόμοι δεν γίνονται από την θέληση όλων, αλλά από την θέληση αυτών, που έχουν την εξουσία. Άρα παντού και πάντα οι νόμοι θα συμφέρουν αυτούς που έχουν την εξουσία, είτε αυτοί είναι πολλοί, είτε λίγοι, είτε ένας. Παντού και πάντα οι νόμοι επιβάλλονται με τα μόνα μέσα που αναγκάζουν και εξακολουθούν να αναγκάζουν τους ανθρώπους - όχι όλους - να υπακούουν στη θέληση των άλλων. Δηλαδή με το ξύλο, την στερηση της ελευθερίας και τον θάνατο. Άλλος τρόπος δεν υπάρχει.

των καταπιεσμένων αναφορικά με τα όρια και τη φύση της «προβλεπόμενης» ελευθερίας.

Το Σύνταγμα είναι κι αυτό ένας νόμος από την άποψη της πολιτικής οργάνωσης της ζωής, είναι ο ανώτατος νόμος. Από την φύση του αυτή, δεν διαθέτει καμιά διάσταση ελευθερίας, αφού αντικειμενικά δεν ανάγεται η ισχύς του στην ελεύθερη συναίνεση των ανθρώπων αλλά μεσολαβείται από την ισχύ των μηχανισμών επιβολής. Οι νόμοι, οριοθετώντας τα συμφέροντα και υλοποιώντας τη βούληση εκείνων που τους θεοπίζουν, δεν ανταποκρίνονται σε κανένα «γενικό ανθρώπινο συμφέρον», και επομένως απευθύνονται στο φόβο του ανθρώπου από το ενδεχόμενο μιας τιμωρίας.

Κάθε «Δημοκρατική» Πολιτεία, που... σέβεται τον εαυτό της, «παραχωρεί» στους πολίτες μια σειρά από δικαιώματα: ελευθερία λόγου, ελευθερία συνδικαλισμού, ελευθερία συγκεντρώσεων, κλπ. Μέσα από το παραδοσιακό τέχνασμα των «Συνταγματικών δικαιωμάτων» επιδιώκεται να πειστούν οι εκμεταλλεζόμενοι για τη

«δημοκρατικότητα» του δοσμένου συστήματος εξουσίας, αλλά και να εντοπιστούν οι αντιθέσεις, με διαστρεβλωμένη ανασύνθεσή τους, σε ελεγχόμενα, αφηρημένα και φορμαλιστικά, νομοπολιτικά πεδία. Το Σύνταγμα, δεν σαρκώνει την «κοινωνική συνείδηση», αλλά την πρόθεση της καθιέρωσης της εξουσίας των αφεντικών. Στο μέτρο που η περιβόητη «Δημοκρατία» δεν είναι τίποτα άλλο παρά η εκλεπτυσμένη δικτατορία μιας ληστρικής μειοψηφίας σφετεριστών: οι «ελευθερίες» που σημειώνονται στις Συνταγματικές διατάξεις, είναι ψευδεπίγραφες και βαθύτατα υποκριτικές.

Αυτές οι «ελευθερίες», ενεργοποιούνται ή καταργούνται, ανάλογα με τους υπολογισμούς και τις διαθέσεις της πολιτικής εξουσίας. Δεν υπάρχει δηλαδή καμιά απολυτότητα, αλλά μια ανελεύθερη εφαρμογή τους κατά περίπτωση. Η Κρατική αυθεντία εκδίδει την τελική κρίση για το είδος και τη ποσότητα «ελευθεριών» που θα απολαύσουμε. Και η κρίση αυτή, δεν αφορά την «ευαισθησία» κάποιου κυβερνητικού αξιωματούχου, αλλά σχημα-

τίζεται με κριτήρια τις καθεστωτικές προτεραιότητες και αντοχές.

Η εξουσιαστική κοινωνία υπερασπίζει τους ζωτικούς της μύθους με τη βία. Αυτό που αμφισβητεί την υπεροχή της και, με τη δράση του, θέτει σε κίνδυνο την αναπαραγωγή της, απλά απλά τσακίζεται. Οι τεχνικοί της μαζικής αποβλάκωσης, από όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου, δεν μπορούν να πείσουν ότι το Σύνταγμα δεν είναι ένα μάτσο γραμμένα χαρτιά από όπου η Εξουσία αντλεί τις δημαγωγικές της εκλογικές. Όταν οι εξεγερσιακές πρωτοβουλίες, ατομικού ή κινηματικού χαρακτήρα, υπερβούν τα όρια ανοχής και αντοχής του συστήματος, τότε τα ρητορικά πυροτεχνήματα εγκαταλείπονται, και προβάλλει πάνοπλη η... «πολεμική αρετή» του ταξίαρχου Αρκουδέα και του στρατηγού Δροσογιάννη.

Παλιότερα, ο αρχιμπάτσος Γεωργακάκης είχε δηλώσει σε κάποια διαδήλωση - «έτσι κι αλλιώς, είσαστε όλοι κρατούμενοι». Ήταν αυτή μια κοινότυπη διαπίστωση, που όμως ξεσκέπαζε τον ψευδαισθησιακό χαρακτήρα του «δημοκρατικού και

φιλελεύθερου Συντάγματος». Μέσα από την ίδια τη πραγματικότητα, της ταξικής και αντιεξουσιαστικής πάλης, επιβεβαιώνεται ότι οι έριδες των Συνταγματολόγων / μεγαλόσχημοι τεχνοκράτες της εξουσιαστικής πολιτικής κουλτούρας / είναι τελικά... «περί όνου σκιάς». Οι κοινωνικοί αγώνες δεν γίνονται στα μανιφέστα και τις σημασίες των εννοιών, αλλά άμεσα στους χώρους όπου πραγματώνονται οι συνθήκες της εκμετάλλευσης και του εξουσιασμού. Κι αυτή την αλήθεια τη γνωρίζουν πολύ καλά τα αφεντικά γι' αυτό ακριβώς λιγότερο νοιάζονται για το Σύνταγμα και περισσότερο για την άρτια οργάνωση των εκπαιδευμένων μπράβων τους, στα λεγόμενα Σώματα Ασφάλειας και στο Στρατό.

Οι Συνταγματικές «ελευθερίες» είναι μια απάτη που προορίζεται να κρύψει το αληθινό πρόσωπο του Κράτους και των εκμεταλλευτών, και να κανακφέρει την άγνοια και την αφέλεια των παραπλανημένων. Οι αναρχικοί, όταν αναφέρονται στις Συνταγματικές καταγραφές, δεν το κάνουν γιατί ανάγουν τη δυναμική της αντίθεσής τους στη Συνταγματική νομιμότητα / αυτή τη ξεπουληματική μανούβρα, ας τη χαίρονται οι γελοίοι «επαναστάτες» του εκλογικού εξώστη και της κοινοβουλευτικής επερώτησης: το κάνουν για να αποκαλύψουν και έτσι την υποκρισία και την απατεωνιά των αστικών εξουσιαστικών πολιτικών μύθων.

Είναι αυτοί οι μύθοι, αυτές οι επιβολές της κυρίαρχης προπαγάνδας που πρέπει να χτυπηθούν τα ασφαλιστικά μικρόφωνα στα γραφεία της Δοκιμής και η σύλληψη των συντρόφων στην Εύβοια φανερώσουν αυτό που ισχυριζόμαστε: το καθεστώς της μισθωτής σκλαβιάς και της γενικευμένης εξουσιαστικότητας στηρίζει την ηγεμονία και την διάρκεια του στη δύναμη των κάθε τύπου μηχανισμών καταστολής. Οι λογικές και τα όργανα της καταστολής είναι η βαθύτερη ουσία των δομών της αστικής κυριαρχίας.

Αν θέλεις να δεις μια εικόνα του μέλλοντος, φαντάσου μια μιάνα να συνιρίζει ένα ανθρώπινο πρόσωπο για πάντα.
ΤΖΟΡΤΖ ΟΡΓΟΥΕΛΛΑ: 1984

Το κράτος του ΠΑΣΟΚ έχει πετάξει το φιλελεύθερο-σοσιαλιστικό του προσώπιο και δείχνει μια φανέρα και αλοκάβαρο το αποκρουστικό του πρόσωπο. Το συνταγματικά και πολιτικά δικαιώματα των πολιτών καταπορούνται σήμερα με τον πιο θάναυστο τρόπο. Για πρώτη φορά μετά την πτώση της δικτατορίας έχουμε τόσο και τέτοιες συστηματικές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Για πρώτη φορά έχουμε τέτοια φαινόμενα εκφυλισμού, ηθικής σήψης και διαφθοράς σε κράτος, κυβέρνηση και κοινωνία. Καθημερινά γίνονται γνωστά, τερατώδη σκάνδαλα που όλα τους έχουν δύο κοινά σημεία. Πρωταγωνιστές τους είναι άνθρωποι που έχουν σχέσεις με το κυβερνητικό κόμμα ή είναι και «εκλεκτά» σκελετά του. Σε όλες τις περιπτώσεις ο κρατικός μηχανισμός γνωρι-

ζε κάτι από τις «δραστηριότητες» αυτών των ανθρώπων αλλά τους αφήνει ησυχούς γιατί ήταν «δικοί μας». Ο ένας μετά τον άλλο οι άνθρωποι αυτοί, αποκαλύπτονται σαν κλέφτες του δημόσιου, καταχραστές, απιστώνες, πλαστογράφοι ή ακόμα και κοινά δολοφόνοι (Παπαδόπουλος).

Και ενώ μια αφορητή δυσωδία σκεπάζει την ελληνική κοινωνία, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, στην επιθανάτια αγωνία της προσπαθεί να επιβάλλει στη χώρα σιγή νεκροταφείου.

Ενώ οι εργαζόμενοι σιενάζουν κάτω από μια βαρέα λιτότητα χωρίς προοπτική καλύτερευσης, το Κράτος και οι μηχανισμοί καταστολής του προσπαθούν να συντηρήσουν εκτίνες τις κοινωνικές αντιστάσεις που μπορεί να αμφισβητήσουν την κυριαρχία του.

Οι όρδες της Εξουσίας με αρχηγό τον υπουργό δημόσιας τάξης, τον ψυχοπαθή, πρώην συνταγματάρχη των ΑΟΚ, τον κομμουνιστοφάγο, φασίστα Δροσογιάννη, έχουν εξοπλιστεί πραγματικό όργανο καταστολής και τρομοκρατίας.

Οι απαγορεύσεις συγκεντρώσεων, οι

συλλήψεις, οι κακοποιήσεις, οι δίκες και οι καταδίκες χωρίς αποδείξεις, συμβαίνουν μια σε καθημερινή βάση. Ενδεικτικά αναφέρουμε:

Την κτηνωδή κακοποίηση του νεαρού εργατή Στέλιου Τσιχλά από αστυνομικούς και τον βαρύ τραυματισμό του.

Την τοποθέτηση μικροφώνων από την ΚΥΠ στα γραφεία της αναρχικής εφημερίδας «ΔΟΚΙΜΗ».

Την επίθεση των ΜΑΤ στους κατηγορημένους της Κατερίνης.

Την σύλληψη και χωρίς κανένα στοιχείο συνεχισμένη προφυλακιστή των συντρόφων μας Δαυίδ και Αποστόλη Κοσμογιάννη.

Την απαγόρευση συγκεντρώσεων και την αστυνομοκρατία στο κέντρο της Αθήνας.

Την παρεμπόδιση σε δική στις 19 Ιούνη, αναρχικών συντρόφων μας που διώκονται σε βαθμό κακοφυγιάτος για δήθεν ξυλοδαρμό χαφιέ... πριν έξη χρόνια.

Την δίκη στις 3 Ιούνη των 13 αντιυπουργικών διαδηλωτών.

Την σύλληψη της γνωστής για την

αντιδικτατορική της δράση, αγωνίστριας δικηγόρου Κατερίνας Ιατροπούλου.

ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ «ΑΛΛΑΓΗΣ»

Η οργάνωση, που δεν είναι, στο κάτω-κάτω, παρά μόνο η πρακτική της συνεργασίας και της αλληλεγγύης, αποτελεί μια φυσική και απαραίτητη προϋπόθεση της κοινωνικής ζωής· είναι ένα αναπόφευκτο γεγονός που επιβάλλεται πάνω στον καθένα, τόσο πάνω στην ανθρώπινη κοινωνία γενικά, όσο και πάνω σε οποιαδήποτε ομάδα ανθρώπων που εργάζονται για ένα κοινό σκοπό. Αφού ο άνθρωπος ούτε επιθυμεί, ούτε μπορεί να ζήσει απομονωμένος — όντας ανίκανος ν' αναπτύξει την προσωπικότητά του και να ικανοποιήσει τις φυσικές κι ηθικές του ανάγκες έξω απ' την κοινωνία και δίχως τη συνεργασία των συνανθρώπων του — είναι αναπόφευκτο το ότι εκείνοι οι άνθρωποι που δεν έχουν ούτε τα μέσα, ούτε μια αρκετά αναπτυγμένη κοινωνική συνείδηση που να τους επιτρέπει να συνασπίζονται ελεύθερα με εκείνους που έχουν τις ίδιες ιδέες και κοινά συμφέροντα, οργανώνονται από άλλους, που έχουν σχηματίσει γενικά μια τάξη ή μια άρχουσα ομάδα, με σκοπό να εκμεταλλευτούν την εργασία των άλλων για το προσωπικό τους συμφέρον. Κι η αωνόβια καταπίεση των μαζών από μια μικρή προνομιά ομάδα υπήρξε πάντα το αποτέλεσμα της ανικανότητας των περισσότερων εργατών να συμφωνήσουν μεταξύ τους, να οργανωθούν με άλλους για την παραγωγή, για τη διασκέδαση και για τις πιθανές ανάγκες άμυνας ενάντια σ' οποιονδήποτε ήθελε ίσως να τους εκμεταλλευτεί και να τους καταπιέσει. Ο αναρχισμός αντιμετωπίζει αυτή την κατάσταση πραγμάτων....

Μεταξύ των αναρχικών υπάρχουν δυο τάσεις, με ή χωρίς επίθετα: οι υποστηρικτές κι οι αντίπαλοι της οργάνωσης. Αν δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, ας προσπαθήσουμε, τουλάχιστον, να καταλάβουμε ο ένας τον άλλο.

Και πρώτα απ' όλα ας είμαστε ξεκάθαροι στους διαχωρισμούς που κάνουμε, αφού το πρόβλημα είναι τριπλό: η οργάνωση γενικά, σαν αρχή και προϋπόθεση της κοινωνικής ζωής σήμερα και σε μια μελλοντική

κοινωνία, η οργάνωση του αναρχικού κινήματος κι η οργάνωση των λαϊκών δυνάμεων ν' ιδιαίτερα των εργαζόμενων μαζών, για ν' αντισταθούν στην κυβέρνηση και τον καπιταλισμό....

Το βασικό λάθος εκείνων που αντιτίθεται στην οργάνωση είναι το ότι πιστεύουν ότι η οργάνωση δεν είναι δυνατή δίχως εξουσία.

Τώρα, φαίνεται σε μας πως η οργάνωση, δηλαδή, η ένωση για ένα συγκεκριμένο σκοπό, με τη δομή και τα μέσα που απαιτούνται για την πραγμάτωσή του, αποτελεί μια απαραίτητη πτυχή της κοινωνικής ζωής. Ένας απομονωμένος άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει ούτε σαν ένα άγριο θηρίο, γιατί είναι ανίκανος ν' αποκτήσει την τροφή του, αν εξαιρέσουμε τις τροπικές περιοχές ή όταν ο πληθυσμός είναι εξαιρετικά διεσπαρμένος και επίσης είναι ανίκανος, δίχως εξαίρεση, ν' ανεβεί πολύ πάνω απ' το επίπεδο των ζώων. Όντας λοιπόν αναγκασμένος να ενωθεί με άλλους ανθρώπους ή πιο συγκεκριμένα, βρισκόμενος ενωμένος μαζί τους, σα συνέπεια της εξελικτικής καταγωγής των ειδών, θα πρέπει να υποταχθεί στη θέληση των άλλων (να σκλαβωθεί) ή να υποτάξει άλλους στη θέλησή του (να γίνει εξουσία) ή να ζήσει με άλλους σε αδελφική συμφωνία για χάρη του μεγαλύτερου καλού όλων (να είναι ισότιμος). Κανένας δεν μπορεί να ξεφύγει απ' αυτή την αναγκαιότητα· κι οι πιο ακραίοι αντίπαλοι της οργάνωσης, όχι μόνο υπόκεινται στη γενική οργάνωση της κοινωνίας, μέσα στην οποία ζούνε, αλλά επίσης και στις εθελοντικές ενέργειες της ζωής τους και στην εξέγερσή τους ενάντια στην οργάνωση, ενώνονται μεταξύ τους, μοιράζονται τα καθήκοντά τους οργανώνονται μαζί μ' εκείνους που συμφωνούν και χρησιμοποιούν τα μέσα που βάζει στη διάθεσή τους η κοινωνία.

Δεχόμενοι σα δυνατή την ύπαρξη μιας κοινότητας οργανωμένης δίχως εξουσία, δηλαδή, δίχως καταναγκασμό — κι οι αναρχικοί πρέπει να παραδεχτούν αυτή τη δυνατότητα, διαφορετικά η αναρχία δε θα

είχε κανένα νόημα — ας περάσουμε στη συζήτηση της οργάνωσης του αναρχικού κινήματος.

Και σ' αυτή την περίπτωση επίσης, η οργάνωση φαίνεται χρήσιμη κι απαραίτητη. Αν κίνημα σημαίνει το σύνολο ατόμων — άτομα μ' ένα κοινό στόχο, που ενεργούν για να τον υλοποιήσουν — είναι φυσικό το ότι θα πρέπει να συμφωνούν μεταξύ τους, να ενώνουν τις δυνάμεις τους, να μοιράζονται τα καθήκοντα και να κάνουν όλα εκείνα τα βήματα που νομίζουν ότι θα οδηγήσουν στην υλοποίηση εκείνων των στόχων. Το να παραμένουμε απομονωμένοι, κάθε άτομο ενεργώντας ή επιδιώκοντας να ενεργήσει από μόνο του δίχως συντονισμό, δίχως προετοιμασία, δίχως να ενώνει τις μετρημένες προσπάθειές του με μια ισχυρή ομάδα, είναι σα να καταδικάζουμε τον εαυτό μας σε ανικανότητα, σπαταλώντας τις προσπάθειες μας σε μικρή, μη αποτελεσματική δράση και να χάνουμε σύντομα την πίστη μας στους σκοπούς μας και να εκφυλιστούμε ίσως σε πλήρη αδράνεια....

Ένας μαθηματικός, ένας χημικός, ένας ψυχολόγος ή ένας κοινωνιολόγος μπορεί να πούνε ότι δεν έχουν κανένα πρόγραμμα ή ότι ασχολούνται μόνο με την εδραίωση της αλήθειας. Επιδιώκουν τη γνώση, δεν επιδιώκουν να κάνουν κάτι. Αλλά η αναρχία κι ο σοσιαλισμός δεν είναι επιστήμες· είναι προτάσεις, σχέδια, που οι αναρχικοί κι οι σοσιαλιστές επιδιώκουν να πραγματοποιήσουν και που, επομένως, χρειάζεται να διατυπωθούν σαν καθορισμένα προγράμματα....

Είναι αλήθεια ότι η οργάνωση είναι δυνατόν να δημιουργήσει ηγέτες· αν όμως είναι αλήθεια πως οι αναρχικοί είναι ανίκανοι να συνενωθούν και να καταλήξουν σε συμφωνία, δίχως να υποταχθούν σε μια εξουσία, αυτό σημαίνει πως δεν είναι ακόμα πολύ καλοί αναρχικοί και ότι πριν απ' το να σκέπτονται για την εγκαθίδρυση της αναρχίας στον κόσμο, θα πρέπει να σκεφτούν ότι πρέπει να γίνουν ικανοί να ζήσουν αναρχικά. Η λύση δε βρίσκεται στην κατάργηση της οργάνωσης αλλά στην αναπτυσσόμενη συνείδηση του κάθε μέλους σαν άτομο.... Σε μικρές καθώς επίσης και σε μεγάλες κοινωνίες, πέρα απ' την ωμή βία, η καταγωγή κι η δικαιολόγηση της εξουσίας βρίσκεται στην κοινωνική αποδιοργάνωση.

Όταν μια κοινότητα έχει ανάγκες και τα μέλη της δεν ξέρουν πως να οργανωθούν αυθόρμητα για να τις ικανοποιήσουν, εμφανίζεται κάποιος, μια εξουσία, που ικανοποιεί εκείνες τις ανάγκες εκμεταλλευόμενος τις υπηρεσίες όλων και καταθύνοντας τις σύμφωνα με τη θέλησή του. Αν οι δρόμοι είναι ανασφαλείς κι οι άνθρωποι δεν ξέρουν τι μέτρα να πάρουν, εμφανίζεται μια αστυνομική δύναμη η οποία, σε αντάλλαγμα για τις υπηρεσίες που προσφέρει, περιμένει να υποστηριχθεί και να πληρωθεί καθώς επίσης κι επιβάλλεται, εδραιώνοντας την παρουσία της παντού· αν χρειάζεται κάποιο είδος κι η κοινότητα δεν ξέρει πως να τακτοποιήσει την παραγωγή του με παραγωγούς που βρίσκονται μακριά, σε αντάλλαγμα για αγαθά που παράγονται τοπικά, θα εμφανιστεί ο έμπορος, που θα κερδοσκοπήσει εκμεταλλευόμενος τις ανάγκες του ενός τομέα ν' αυ-

λήσει και του άλλου ν' αγοράσει κι επιβάλλει τις δικές του τιμές τόσο στον παραγωγό όσο και στον καταναλωτή. Να τι συνέβηκε μεταξύ μας· όσο λιγότερο οργανωμένοι είμαστε, τόσο περισσότερο κινδυνεύουμε να μας επιβληθούν λίγα άτομα. Κι αυτό είναι κατανοητό....

Έτσι η οργάνωση, απέχοντας πολύ απ' το να δημιουργεί εξουσία, αποτελεί τη μόνη λύση στο πρόβλημα αυτής και το μόνο μέσο με το οποίο ο καθένας από μαζα συνθηθεί να παίρνει ένα ενεργητικό και συνειδητό μέρος στη συλλογική εργασία και θα πάψει να είναι παθητικό όργανο στα χέρια των ηγετών....

Αλλά μια οργάνωση, υποστηρίζεται, προϋποθέτει μια υποχρέωση συντονισμού των ενεργειών του καθενός με τις αντίστοιχες των άλλων, επομένως παραβιάζει την ελευθερία κι αναστέλλει την πρωτοβουλία. Όπως το βλέπουμε εμείς, εκείνο που πραγματικά αφαιρεί την ελευθερία και κάνει αδύνατη την πρωτοβουλία, είναι η απομόνωση, που μας κάνει ανίσχυρους. Η ελευθερία δεν είναι ένα αφηρημένο δικαίωμα, αλλά η δυνατότητα για δράση· αυτό ισχύει τόσο για μας όσο και για την κοινωνία σα σύνολο. Και με τη συνεργασία με τους συνανθρώπους τους είναι που βρίσκει τα μέσα ο άνθρωπος για να εκφράσει την ενεργητικότητα και τη δύναμη της πρωτοβουλίας του.

Μια αναρχική οργάνωση πρέπει, κατά τη γνώμη μου, (να επιτρέπει) απόλυτη αυτονομία κι ανεξαρτησία κι επομένως πλήρη υπευθυνότητα, στα άτομα και στις ομάδες· ελεύθερη συμφωνία ανάμεσα σ' εκείνους που το θεωρούν χρήσιμο να συνενωθούν για κοινούς σκοπούς· ένα ηθικό καθήκον για να εκπληρώνει κανείς τις υποσχέσεις του και να μην κάνει καμιά πράξη, που είναι αντίθετη με το πρόγραμμα που έχει αποδεχτεί. Πάνω σε τέτοιες βάσεις εγκαινιάζει κανείς τότε πρακτικές φόρμες και τα κατάλληλα όργανα για να δοθεί πραγματική ζωή στην οργάνωση. Έτσι δημιουργούνται οι ομάδες, οι ομοσπονδίες των ομοσπονδιών, οι συγκεντρώσεις, τα συνέδρια, οι επιτροπές και πάει λέγοντας. Αλλά αυτό μπορεί επίσης να γίνει ελεύθερα, μ' ένα τέτοιο τρόπο που να μην περιορίζει τη σκέψη και την πρωτοβουλία των μελών σαν άτομα, αλλά μόνο να δίνει μεγαλύτερη προοπτική στις προσπάθειες, που απομονωμένα θα ήταν αδύνατες ή ατελέσφορες. Έτσι για έναν αναρχικό, τα οργανωτικά συνέδρια, παρόλα τα μειονεκτήματά απ' τα οποία πάσχουν σαν αντιπροσωπευτικά σώματα... είναι ελεύθερα απ' τον εξουσιαστισμό οποιουδήποτε σχήματος ή μορφής, επειδή δε νομοθετούν και δεν επιβάλλουν τις σκέψεις τους πάνω σε άλλους. Χρησιμοποιούν για να διατηρούν και να ενισχύουν τις προσωπικές επαφές ανάμεσα στους πιο ενεργητικούς συντρόφους, να συνοψίζουν και να ενθαρρύνουν προγραμματικές μελέτες πάνω στους τρόπους και τα μέσα δράσης, να εξοικειώνουν όλους με την κατάσταση που επικρατεί στις περιφέρειες και το είδος δράσης που πιο επιτακτικά χρειάζεται, να συνοψίζουν κατά καιρούς τα διάφορα ρεύματα των αναρχικών γνώμων και να ετοιμάζουν με βάση αυτά κάποιο είδος στατιστικής. Κι οι αποφάσεις τους δεν είναι δεσμευτικές, αλλά απλές υποδείξεις, συμβουλές και προτάσεις που υποβάλλονται σ' όλους τους ενδιαφερόμενους και δεν γίνονται δεσμευτικές κι εφαρμόσιμες παρά μόνο για εκείνους που τις αποδέχονται και για όσο τις αποδέχονται. Τα διοικητικά όργανα που εκλέγουν — Επιτροπές Αλληλογραφίας κ.λ.π. — δεν έχουν διευθυντικές εξουσίες, δεν παίρνουν πρωτοβουλίες και δεν έχουν καμιά εξουσία για να επιβάλλουν τις απόψεις τους, που οπωσδήποτε μπορούν να υιοθετούν και να προπαγανδίζουν σαν ομάδες συντρόφων, αλλά που δεν μπορούν να τις παρουσιάσουν σαν επίσημες απόψεις της οργάνωσης. Δημο-

συνέχεια από σελ. 6

σιεύουν τις αποφάσεις των συνεδρίων και τις γνώμες και προτάσεις, που ανακοινώθηκαν σ' αυτές τις ομάδες κι άτομα και ενεργούν για λογαριασμό εκείνων που θέλουν να τους χρησιμοποιήσουν, για να διευκολύνουν τις σχέσεις ανάμεσα σε ομάδες και τη συνεργασία ανάμεσα σ' εκείνους που συμφωνούν πάνω σε διάφορες πρωτοβουλίες· κάθε επιτροπή είναι ελεύθερη να επικοινωνεί άμεσα με όποιον θέλει ή να κάνει χρήση άλλων επιτροπών που διορίστηκαν από συγκεκριμένες ομάδες.

Σε μια αναρχική οργάνωση, τα μέλη μπορούν, σαν άτομα, να εκφράσουν οποιαδήποτε γνώμη και να χρησιμοποιήσουν κάθε τακτική που δεν έρχεται σε αντίφαση με τις παραδεγμένες αρχές και δεν επεμβαίνει στις δραστηριότητες των άλλων. Σε κάθε περίπτωση, μια συγκεκριμένη οργάνωση διαρκεί όσο οι λόγοι που συνηγορούν υπέρ της ένωσης είναι ανώτεροι από εκείνους που συνηγορούν υπέρ της ρήξης· διαφορετικά διαλύεται και παραχωρεί τη θέση της σε άλλες, πιο ομοιογενείς ομάδες.

Οπωσδήποτε, η ζωή κι η διάρκεια μιας οργάνωσης αποτελεί μια προϋπόθεση επιτυχίας στο μακρόχρονο αγώνα που έχουμε μπροστά μας κι εκτός απ' αυτό, είναι φυσικό το ότι κάθε θεσμός πρέπει να αποβλέπει, από ένστικτο, στη μόνιμη διάρκεια. Αλλά η διάρκεια μιας αντιεξουσιαστικής οργάνωσης πρέπει να είναι αποτέλεσμα της πνευματικής συγγένειας των μελών της και της προσαρμοστικότητας, στις συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες. Όταν δεν μπορεί πια να εξυπηρετήσει έναν ωφέλιμο σκοπό, είναι καλύτερα να εξαφανιστεί.

Οπωσδήποτε, θα είμαστε ευτυχισμένοι αν θα μπορούσαμε να τα καταφέρουμε μαζί και να ενώσουμε όλες τις δυνάμεις του αναρχισμού σ' ένα κίνημα· αλλά δεν πιστεύουμε στη συνοχή οργανώσεων, που οικοδομούνται πάνω σε παραχωρήσεις και υποθέσεις και στις οποίες δεν υπάρχει καμιά πραγματική συμφωνία και συμπάθεια ανάμεσα στα μέλη.

Καλύτερα χωρισμένοι παρά άσχημα ενωμένοι. Αλλά θα θέλαμε κάθε άτομο να ενωθεί με τους φίλους του και να μην υπάρχουν απομονωμένες ή χαμένες δυνάμεις.

Απομένει να μιλήσουμε για την οργάνωση των εργαζομένων μαζών για αντίσταση ενάντια τόσο στην κυβέρνηση όσο και στους εργοδότες.

...Οι εργάτες δεν θα μπορέσουν ποτέ να χειραφετηθούν όσο δε βρίσκουν στην ένωση το ηθικό, οικονομικό και φυσικό σθένος που χρειάζεται για να νικήσουν την οργανωμένη δύναμη των καταπιεστών.

Υπήρξαν αναρχικοί κι εξακολουθούν να υπάρχουν μερικοί, που ενώ αναγνωρίζουν την ανάγκη να οργανωθούμε σήμερα για προπαγάνδα και δράση, είναι εχθρικοί απέναντι σε κάθε οργάνωση που δεν έχει σα στόχο τον αναρχισμό ή που δεν ακολουθεί αναρχικές μεθόδους πάλης... Φαινόταν σ' αυτούς τους συντρόφους ότι όλες οι οργανωμένες δυνάμεις που απέβλεπαν σ' ένα στόχο μικρότερο απ' τη ριζοσπαστική επανάσταση, ήταν δυνάμεις τις οποίες είχε στερηθεί η επανάσταση. Μας φαίνεται αντίθετα κι η εμπειρία έχει βέβαια επιβεβαιώσει ήδη την άποψή μας, ότι η μη προέγγισή τους θα καταδίκαιζε το αναρχικό

κίνημα σε μια κατάσταση μόνιμης στειρότητας. Για να κάνουμε προπαγάνδα πρέπει να είμαστε μέσα στο λαό και μέσα στις εργατικές ενώσεις είναι που βρίσκουν οι εργάτες τους συντρόφους τους κι ιδιαίτερα εκείνους που είναι πιο διατεθειμένοι να καταλάβουν και να δεχτούν τις ιδέες μας. Αλλά ακόμα κι αν ήταν δυνατό να κάνουμε την ίδια προπαγάνδα που θέλαμε έξω απ' τις ενώσεις, αυτή δε θα μπορούσε να έχει ένα σημαντικό αντίκτυπο πάνω στις εργαζόμενες μάζες. Πέρα από ένα μικρό αριθμό ατόμων, πιο μορφωμένων κι ικανών γι' αφηρημένη σκέψη και θεωρητικούς ενθουσιασμούς, ο εργάτης δεν μπορεί να φθάσει στον αναρχισμό μ' ένα πήδημα. Για να γίνει ένας συνειδητός αναρχικός κι όχι μόνο στ' όνομα, πρέπει ν' αρχίσει να αισθάνεται την αλληλεγγύη που τον ενώνει με τους συντρόφους του και να μάθει να συνεργάζεται με τους άλλους για την άμυνα των κοινών συμφερόντων κι ότι, παλεύοντας ενάντια στα αφεντικά κι ενάντια στην κυβέρνηση που τα υποστηρίζει, θα πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι οι κυβερνήσεις και τ' αφεντικά είναι άχρηστα παράσιτα κι ότι οι εργάτες θα μπορούσαν να διευθύνουν την εθνική οικονομία με τις δικές τους δυνάμεις. Κι όταν ο εργάτης έχει καταλάβει αυτό, τότε είναι αναρχικός, ακόμα κι όταν δεν αποκαλεί τον εαυτό του έτσι.

Επιπλέον, η ενθάρρυνση λαϊκών οργανώσεων κάθε είδους, είναι η λογική συνέπεια των βασικών μας ιδεών και πρέπει ν' αποτελεί επομένως ένα αναπόσπαστο μέρος του προγράμματός μας.

Ένα εξουσιαστικό κόμμα, που αποβλέπει στη κατάληψη της εξουσίας για να επιβάλει τις ιδέες του, έχει συμφέρον απ' το να παραμείνουν οι άνθρωποι μια άμορφη μάζα, ανίκανοι να δράσουν για τον εαυτό τους κι επομένως εξουσιαζόμενοι πάντα εύκολα. Και συνάγεται, λογικά, ότι δεν μπορεί να επιθυμεί περισσότερα από μια οργάνωση, του είδους που χρειάζεται για να φθάσει στην εξουσία. Εκλογικές οργα-

νώσεις, αν ελπίζει να την κατακτήσει με νόμιμα μέσα, στρατιωτική οργάνωση, αν βασίζεται στη βίαιη δράση.

Αλλά εμείς οι αναρχικοί δε θέλουμε να χειραφετήσουμε τους ανθρώπους· θέλουμε τους ανθρώπους να χειραφετηθούν οι ίδιοι. Δεν πιστεύουμε στο καλό που έρχεται από πάνω κι επιβάλλεται με τη βία· θέλουμε το νέο τρόπο ζωής να ξεπροβάλλει μέσα απ' το σώμα του λαού, ν' αντιστοιχεί στην κατάσταση ανάπτυξής του και να προωθείται στο μέτρο που προωθείται κι ο λαός. Επομένως, μας ενδιαφέρει όλα τα συμφέροντα κι οι γνώμες να μπορέσουν να βρουν την έκφρασή τους σε μια συνειδητή οργάνωση και να μπορέσουν να επηρεάσουν την κοινοτική ζωή ανάλογα με τη σημασία τους.

Έχουμε αναλάβει το καθήκον ν' αγωνιστούμε ενάντια στην τωρινή κοινωνική οργάνωση και να ξεπεράσουμε τα εμπόδια που αναστέλλουν τον ερχομό μιας νέας κοινωνίας, στην οποία η ελευθερία κι η ευημερία θα εξασφαλίζονται στον καθένα. Για να πετύχουμε αυτό το στόχο οργανωνόμαστε κι επιδιώκουμε να γίνουμε όσο το δυνατό πιο πολλοί κι ισχυροί. Αλλά αν προχωρούσαμε μόνο στην οργάνωσή μας, αν οι εργάτες έμελλε να παραμείνουν απομονωμένοι, όπως τόσες πολλές κοινωνικές ομάδες που δεν ενδιαφέρονται η μια για την άλλη και που η μόνη τους σύνδεση είναι η κοινή τους αλυσίδα· αν εμείς, πέρα απ' το να οργανωθούμε σαν αναρχικοί, δεν οργανωθούμε σαν εργάτες μαζί με άλλους εργάτες, δε θα πετύχουμε απολύτως τίποτα, ή το πολύ, να μπορέσουμε να επιβληθούμε... και τότε αυτό δε θα ήταν ο θρίαμβος της αναρχίας, αλλά ο δικός μας θρίαμβος. Θα μπορούσαμε τότε να συνεχίσουμε να αποκαλούμε τους εαυτούς μας αναρχικούς, αλλά στην πραγματικότητα θα είμαστε απλώς εξουσιαστές και μάλιστα τόσο αδύναμοι όσο είναι όλοι οι εξουσιαστές, στο μέτρο που αφορά το γυναικείο καλό.

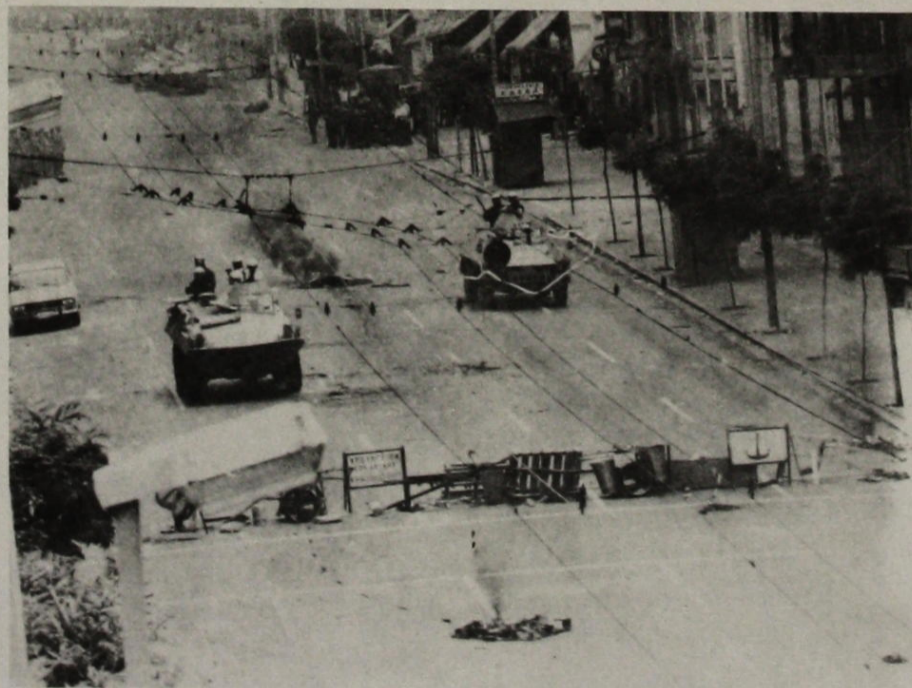

24-5-76: Αρχίζει η μεγαλύτερη εδώ και δεκαετίες εργατική κινητοποίηση. Απεργούν 500.000 περίπου εργαζόμενοι με αίτημα την ανάκληση του αντεργατικού νόμου 330.

25-5-76: Επέκταση της απεργίας. Συγκέντρωση των οικοδόμων στο Γκλόρια και ακολούθως πορεία προς το υπουργείο Εργασίας. Το κέντρο της Αθήνας αστυνομικρατείται. Στο ύψος της Πεσμαζόγλου ΜΑΤ και κλούβες κλείνουν το δρόμο στους απεργούς, πίσω τους βρίσκονται αύρες. Οι εργάτες με σύνθημα «εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι» προπαθούν να διασπάσουν τις γραμμές των κρανοφόρων. Προς στιγμή το κατορθώνουν και τότε ξεκινούν οι αύρες. Μέσα σε μια κόλαση από δακρυγόνα οι διαδηλώσεις υποχωρούν προς την Ομόνοια. Στήνονται οδοφράγματα στην πλατεία Αγίων Θεοδώρων στην Αριστείδου στην Αιόλου στην Κοτζιά και στην Αθηνάς. Στη Λυκούργου κυριεύεται περιπολικό που χρησιμοποιείται σαν οδόφραγμα. Στην Αιόλου αύρα ανεβαίνει πάνω στο πεζοδρόμιο και σκοτώνει την μικροπωλήτρια Αναστασία Τσιβίκα. Οι συγκρούσεις επεκτείνονται από το Πολυτεχνείο μέχρι την Κωνσταντινούπολεως και την Πειραιώς. Ο κόσμος πετάει τηλεφωνικούς καταλόγους από τα μπαλκόνια για να χρησιμοποιηθούν στις φωτιές που ανάβουν για τη δακρυγόνα. Ομάδα διαδηλωτών επιτίθεται στα γραφεία της Βραδυγής σπάζει τις βιτρίνες και πυρπολεί τους ρολούς χαρτιού που βρίσκονται μπροστά τους. Φλεγόμενα οδοφράγματα στην Πειραιώς. Άγριες συ-

16-31 ΜΑΗ

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

μπλοκές στην Γ' Σεπτεμβρίου όπου οι διαδηλωτές αμύνονται με πέτρες και τούβλα. Χρησιμοποιούνται λεωφορεία σαν οδοφράγματα καθώς και υλικά από οικοδομές. Στις 5 μμ αντιπροσωπεία από το ΠΑΣΟΚ το ΚΚΕ και το ΚΚΕεσ. πηγαίνει στα γραφεία της αστυνομίας για να δηλώσει

ότι οι ανωτέρω δεν έχουν καμία σχέση με τα επεισόδια και ότι η συγκέντρωση που είχαν οργανώσει στο Γκλόρια έληξε ειρηνικά.

Το απόγευμα οι μπάσοι παίρνουν εντολή να επιτίθενται με πεζοπόρα τμήματα για να ξεκαθαρίσουν την κατάσταση. Ακολουθούν ακόμη πιο άγριες συγκρού-

σεις. Διαδηλωτές από την Πατησίων επιτίθενται στα ΜΑΤ και τα στρώνουν στο κυνήγι. Στο τέλος οι διαδηλωτές ελέγχουν με οδοφράγματα την Κάνιγγος τη Μπενάκη τη Βερανζέρου, τα Εξάρχεια, τη Χαλκοκονδύλη και την Πατησίων. Οι συγκρούσεις συνεχίζονται μέχρι τις 2 πμ.

26-5-76: Όλα τα κρατικά γουρούνια από κυβέρνηση, κόμματα (με προεξάρχον το ΚΚΕ) τύπος (με προεξάρχουσα την Ελευθεροτυπία) μιλάν για προδοκάτσια κλπ. κλπ. Χαρακτηριστικό: την ώρα των επεισοδίων το ΕΚΚΕ με ντυντούκες καλούσε τον κόσμο στα γραφεία του για συζήτηση.

17-5-79: Η ασφάλεια Περισσού κρατά επί μια βδομάδα 6 άτομα με πρόσχημα ότι χρησιμοποίησαν βόμβες μολότωφ στα επεισόδια της Αγ. Βαρβάρας. Μετά από πολύ ξύλο και απομόνωση, οι 4 ομολογούν.

24-5-79: Προφυλακίζονται οι 4 από τους 6 Αναρχικούς που χρησιμοποίησαν μολότωφ στην Αγ. Βαρβάρα. Κατηγορία «σύσταση τρομοκρατικής ομάδας».

20-5-80: Το πενταμελές Εφετείο Θράκης αποφασίζει την έκδοση της Ιταλίδας Ροσάνα Ματιούσι στην Ιταλία όπου την κατηγορούσαν για τη συμμετοχή της στις «Ερυθρές Ταξιαρχίες».

25-5-80: Δικάζεται στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Θεσσαλονίκης ο Γιάννης Σερίφης για περιύβριση αρχής. Η κατηγορία στηρίζεται σε γράμματα που έστειλε ο Σερίφης από τη φυλακή στα οποία κατ'άγγελε την σε βάρος του σκευωρία σαν τέτοια!!

ΛΕΡΟΣ

Μεταξύ 3 και 5 Μαΐου 1987 οργανώνεται στη Λέρο η Πρώτη Ευρωπαϊκή Συνάντηση Εργασίας με θέμα Αποασυλοποίηση και Επαγγελματική Αποκατάσταση στον Ψυχιατρικό Τομέα. Οργανωτής είναι το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών (ΥΚΥ) και Επιτροπή της ΕΟΚ για την ψυχική Υγεία (συμμετέχουν από την Ελληνική πλευρά οι Καθηγητές Ψυχιατρικής κ.κ. Παν. Σακελλαρόπουλος και Λυκέτσος). Πρόεδρος Επιτροπής Ψυχικής υγείας της ΕΟΚ είναι ο Ιρλανδός Καθηγητής κ. Άιθβουρ Μπράουν. Φυσικά την κύρια ευθύνη για την διοργάνωση έχει το Υ.Κ.Υ.

Θεωρούμε το γεγονός ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτο και θέλουμε να πούμε τα εξής.

Η ομάδα Γιατρών που εργάστηκε στη Λέρο έχει κάνει μια σειρά ενέργειες προς κάθε αρμόδιο από το 1981, και μετά με σκοπό την μόνη ενδεδειγμένη αποασυλοποίηση που για την περίπτωση της Λέρου είναι να συρρικνωθεί και να κλείσει οριστικά το Άσυλο αυτό.

Προσπαθήσαμε τόσο κατά την διάρκεια της θητείας μας εκεί, με συγκεκριμένες προτάσεις και ενέργειες όσο και μετά την αποχώρησή μας με ενέργειες που απευθύνονται στο ΥΚΥ, στους εργαζομένους και την κοινή γνώμη του Νησιού, στον Ψυχιατρικό Κόσμο της χώρας και στον τύπο.

Επίσης ξεκινήσαμε ήδη από το 1980 (επί Κυβερνήσεως Ν.Δ.) και με την σύμφωνη γνώμη του τότε Διευθυντού Κ.Θ.Α. μεγάλη επιδημιολογική μελέτη με στόχο να καταγραφεί ειδικά και με επιστημονικό τρόπο ο πληθυσμός του ασύλου, πράγμα στοιχειώδες πιστεύουμε για οποιαδήποτε προσπάθεια αποασυλοποίησης.

Φυσικά σύντομα αναδείχθηκαν ανυπέβλητα εμπόδια:

Όλοι οι τοπικοί φορείς του νησιού (συνδικάτα εργαζομένων, οργανώσεις, σωματεία, τοπικός τύπος) με ελάχιστες εξαιρέσεις ήταν και είναι αντίθετοι μέχρι και απειλητικοί για καθέναν που θα εκφράσει οποιαδήποτε κριτική για το Κ.Θ.Α.

Οι λόγοι γι' αυτό έχουν να κάνουν κυρίως με το γεγονός, ότι η οικονομία του

νησιού βασίστηκε ανέκαθεν στην ύπαρξη και λειτουργία στο νησί ιδρυμάτων σαν το Κ.Θ.Α.

Συνοπτικά: Λεπροκομείο στις αρχές του αιώνα, Βασιλικές Σχολές, μετά τον Εμφύλιο, Κ.Θ.Α. από το 1957, στρατόπεδα πολιτικών κρατουμένων στην περίοδο της Χούντας (Π.Ι.Κ.Π.Α.)

Αυτή τη στιγμή το 70% του εργατικού δυναμικού της Λέρου απασχολείται στο Άσυλο και ολόκληρο το νησί έχει άμεση ή έμμεση σχέση μ' αυτό (προμήθειες κλπ.).

Ο ετήσιος προϋπολογισμός του Ασύλου αυξάνεται ραγδαία και τώρα είναι στο εξωφρενικό ποσό των 2 δισεκατομμυρίων δραχμών. Ο ψυχιατρικός κόσμος της χώρας, που φυσικά ενέχεται στη δημιουργία του Ασύλου της Λέρου (όπως και άλλων), συνήθως αποσιωπά το θέμα και εξαντλείται σε κάποια υπογραφη διαμαρτυρίας, όπως έγινε στο Ελληνογαλλικό Συμπόσιο Κοινωνικής Ψυχιατρικής το 1981 στην

Σε συνέντευξη τύπου, που δόθηκε σε αίθουσα των οικολογών στην Αθήνα, στις 4 Μάη, γιατροί καταγγέλλαν την επιδοτούμενη από την ΕΟΚ συνάθροιση ψυχιάτρων στη Λέρο για την αποκαλούμενη «αποασυλοποίηση».

Κείμενά τους που δείχνουν την βαρβαρότητα, την κοινωνική συναινεση και υποκρισία ενάντια στους «απόβλητους» της «κοινωνίας μας» δημοσιεύουμε εδώ. Τα σχόλια περιπεύουν.

Άλλωστε οι υποθέσεις τους για τις προθέσεις του Μαγκκάκη, ήδη επαληθεύτηκαν με δηλώσεις του ίδιου στην διάρκεια των εργασιών στη Λέρο, στις 6 Μάη.

Αθήνα, κατόπιν όμως της πιέσεως της Ομάδας Λέρου. Είναι βέβαια χαρακτηριστικό ότι το σχετικό κείμενο που υπογράφηκε τότε από τους Έλληνες και ξένους συνέδρους δεν συμπεριελήφθη στα πρακτικά του Συμποσίου γιατί, όπως δηλώθηκε αρμοδίως αργότερα «χάθηκε».

Η πολιτική ηγεσία του ΥΚΥ αρκείται σε μεγαλόστομες διακηρύξεις (όταν πιέζεται) αλλά στην πράξη όχι μόνο δεν κάνει τίποτα προς την κατεύθυνση της αποασυλοποίησης αλλά αντίθετα σε αραστή σύμπνοια με τους τοπικούς κομματικούς και Κυβερνητικούς παράγοντες εργάζεται συστηματικά προς την κατεύθυνση της συντήρησης, διατήρησης και επέκτασης του Ασύλου, εξαπατώντας κάθε ενδιαφερόμενο και φυσικά δαπανώντας τεράστια ποσά για το σκοπό αυτό.

Π.χ. Ο Υπουργός Π. Αυγερινός (πρώτος Υπουργός Κοιν. Υπηρεσιών του ΠΑΣΟΚ), δήλωνε, όταν τον επισκεπτόμασταν, ότι η Λέρος «είναι ένα αίσχος που πρέπει να κλείσει».

Διακήρυξε δε ότι απαγορεύει κάθε νέα διακομιδή προς το Άσυλο. Αυτό, τηρήθηκε αλλά μόνο για λίγο. Ξέρουμε ότι αργότερα έγιναν διακομιδές από το ΔΑΦΝΙ και το Ψ.Ν. Θεσ/νίκης.

Κατά τα άλλα παρ' ότι ζήτησε και έλαβε ενημέρωση και προτάσεις δεν έκανε τίποτα.

Ο επόμενος Υπουργός Γ. Γεννηματάς δήλωσε από τηλεόρασης σε σχετική συζήτηση, ότι η Λέρος αποτελεί τη Βασίλισσα της εποχής μας και πρέπει να γκρεμιστεί. Φυσικά δεν έκανε τίποτα γι' αυτό (ίσως

γιατί ήταν απασχολημένος με το Ε.Σ.Υ.).

Αντίθετα οι προσλήψεις προσωπικού στο Άσυλο και βέβαια ο προϋπολογισμός αυξήθηκαν ραγδαία και η κοινή γνώμη του νησιού καταδημαγωγώθηκε όσο ποτέ άλλοτε κυρίως με ευθύνη του Έπαρχου Καλύμνου όπου υπάγεται η Λέρος ψυχιάτρου κ. Γερούκαλη ο οποίος: ενέκρινε την χρησιμοποίηση κονδυλίων του σχετικού ταμείου της Ε.Ο.Κ. για κατασκευές, σε κύρια παρά την αντίθετη ρητή οδηγία του σχετικού σχεδίου. Ο ίδιος δήλωσε αργότερα σε δημόσια συζήτηση, ότι στο Κ.Θ.Α. κατασκευάστηκαν βίλλες καλύτερες αυτών του Ψυχικού....

Επιπλέον:

Διέκοψε παράνομα σαν Έπαρχος, την επιδημιολογική μελέτη, που όπως αναφέρεται παραπάνω είχε αρχίσει η ομάδα Γιατρών Λέρου. Τα υπ' αυτό βέβαια κομματικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ Λέρου που εγώ μεταξύ είχαν καταλάβει διοικητικές θέσεις στο Κ.Θ.Α. και τα άλλα ιδρύματα, ξέροντας φυσικά ότι απολαμβάνουν καλύτερα προχώρησαν περισσότερο: Εκκλεικούντας την πασοκική γραμμή επί του θέματος, επετέθησαν, εξύβρισαν, απειλήσαν και αποπειράθηκαν να λυντσάρουν τους Γιατρούς Κ. Μωρόγιαννη και Χ. Ιωαννίδη που βρίσκονταν στη Λέρο τον Μάιο του 1984 για να συνεχίσουν (με δικά τους έξοδα) την μελέτη αυτή. Αυτό έγινε γιατί τόσο οι κομματικοί παράγοντες του ΠΑΣΟΚ της Λέρου, όσο και οι καθοδηγούμενοι απ' αυτούς εργαζόμενοι στα Άσυλα του Νησιού και φυσικά οι πολιτι-

συνέχεια στη σελίδα 9

Οκτώ σημεία για το Κρατικό Θεραπευτήριο Λέρου και για το συνέδριο που πραγματοποιείται εκεί.

1. Ο ενιαίσιος προϋπολογισμός του Κ.Θ.Α. είναι 2 δισεκ. δραχμές για την «συντήρηση» 1400 αρρώστων και την απασχόληση 1000 εργαζομένων Λερίων.
2. Έχουμε υποβάλλει προτάσεις και στο Υπουργείο και στην ΕΕ κι ενώ έγιναν δεκτές μετά πολλών ελαίων, η πρακτική κινήθηκε στην αντίθετη κατεύθυνση (η πρότασή μας: Μελέτη, διαμερισμός σε 20 οικοτροφεία ανά τόπο καταγωγής, κλείσιμο του ασύλου Λέρου φροντίδα για την αποκατάσταση των εκεί εργαζομένων).
3. Οι μελέτες που ξεκίνησαν στο άσυλο για ολοκληρωμένη καταγραφή των εγκλειστών διακόπηκαν (βίασ στην περίπτωση Μωρόγιαννη - Ιωαννίδη, με διακριτικό μπλοκάρισμα το 1986).
4. Συσχετισμένοι βίλλες - επισκευασμένα προϋπάρχοντα κτίρια, διοχετεύθηκαν 20 όλοι κι όλοι αρρώστοι οι οποίοι έζησαν εκεί σε κάπως καλύτερες ξενοδοχειακές συνθήκες χωρίς όμως να προκύψει εν τέλει ούτε βελτίωση της υγείας τους, ούτε πολλώ μάλλον αποασυλοποίηση τους. Οι δύσκολοι, γυμνοί αρρώστοι του περιστερου 9 μεταφέρθηκαν πριν από την δεύτερη επίσκεψη της ΕΕΚ στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Άη Γιώργη, όπου και πέθανε μεγάλο ποσοστό τους.
5. Οι προσλήψεις προσωπικού γίνον-

ται άρδην αλλά καλύπτουν μόνο ανάγκες του νησιού, διογκώνουν το πρόβλημα και εξυπηρετούν κομματικούς, προεκλογικούς στόχους.

6. Πραγματοποιείται από 3 ως 5 Μαΐου σ' αυτό το χώρο το συνέδριο «Αποασυλοποίηση, επαγγελματική αποκατάσταση στον ψυχιατρικό τομέα. Εμπειρίες προοπτικές».

Δεν υπάρχει πρόγραμμα ανακοίνωση σχετικά με τη Λέρο και θα πραγματοποιηθούν «ξεναγήσεις» όπως λέγει το πρόγραμμα από «όσους θέλουν» και αφού έλθουν σ' επαφή με την Γραμματεία. Αξιολόγηση των περιεχομένου μπορεί να γίνει όταν δημοσιευθούν τα πρακτικά, αλλά καταγγέλλουμε την επιλογή του χώρου στις συγκεκριμένες συνθήκες σαν απαράδεκτη.

7. Απορροφήθηκαν για την επίσκεψη των «βιλλών» ποσά της τάξης των δεκάδων εκατομμυρίων, όπου σημειώτερον ότι ένας εκ των εργοληπτών υπηρέξε ο πρόεδρος του Δ.Σ. του ιδρυματος που είναι πολιτικός μηχανικός. Ζητάμε από κάθε αρμόδιο να διερευνήσει και να εξασφαλίσει την απαραίτητη διαφάνεια στην διαχείριση του ως άνω ποσού.

8. Η ΕΕΚ που καλύπτει με θετική (το 1985) έκθεσή της τα εν λόγω έργα θα ήταν σκόπιμο να μας εξηγήσει με ποια κριτήρια διαπίστωσε την πρόοδο που αναφέρει μεταξύ πρώτης και δεύτερης επίσκεψής της στο νησί.

αθήνα 3.5.87

ΟΜΑΔΑ ΓΙΑΤΡΩΝ
ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ
ΣΤΗ ΛΕΡΟ

συνέχεια από τη σελίδα 8

κοί τους προϊστάμενοι, πίστευαν ότι η συνέχιση και η δημοσίευση της επιστημονικής μελέτης για το Κ.Θ.Α. στρεφόταν εναντίον των συμφερόντων τους.

Φυσικά για τα πρωτοφανή αυτά επεισόδια εκκρεμούν δίκες και θα αποφανθεί η Δικαιοσύνη.

Σημειώνουμε για την ιστορία, ότι ο τότε Έπαρχος και Ψυχίατρος κ. Γερούκαλης

προήχθη στη συνέχεια σε σύμβουλο του Υπουργού κ. Γεννηματά και τώρα (μετά την αλλαγή του Υπουργού) είναι Πρόεδρος στο άλλο ίδρυμα της περιοχής Αθηνών.

Ο τελευταίος Υπουργός κ. Μαγκάκης δεν έχει εκφρασθεί, απ' όσο ξέρουμε για τη Λέρο, έχει όμως δώσει ένα δείγμα γραφής, όταν ήταν Υπουργός της Δικαιοσύνης.

Συγκεκριμένα είχε δηλώσει ότι «δεν είναι δυνατόν να κλείσουν οι φυλακές της Κέρκυρας γιατί αντιδρούν παράγοντες του Νησιού». Αναρωτιόμαστε τι προτίθεται να πράξει τώρα για την περίπτωση της Λέρου.

Ο Τύπος τέλος των Αθηνών - τουλάχιστον ένα μέρος του - στάθηκε κυρίως σε μία σκανδαλοθηρική προσέγγιση του θέ-

Το αποκορύφωμα της απάτης ήταν το εξής τραγικό:

Το διαβόητο περίπτερο 9 του Τμήματος Ανδρών του Κ.Θ.Α. που στεγάζε τους περίφημους «γυμνιστές» τροφίμους έκλεισε, και οι ασθενείς μεταφέρθηκαν.... πίσω από το λόφο στη θέση Άγιος Γεώργιος στο ερειπωμένο κτίριο που παλιά χρησιμοποιήθηκε για τους πολιτικούς κρατούμενους και τώρα επισκευάστηκε ειδικά γι' αυτό με τα λεφτά της Ε.Ο.Κ. που προορίζονταν για την αποασυλοποίηση.

Κατόπιν αυτών, μόνο απορία και δυσπιστία μπορεί να προκαλέσει η συνάντηση που οργανώνεται στη Λέρο με στόχο την Αποασυλοποίηση.

- Αφού τίποτα δεν έγινε μέχρι τώρα γι' αυτό.

- Αφού αντίθετα σπαταλήθηκαν εκατομμύρια για αντίθετους σκοπούς δηλαδή για την διατήρηση, τον εξωραϊσμό και την επέκταση του Ασύλου.

- Αφού τίποτα δεν προοιωνίζει Αποασυλοποίηση.

- Αφού οι προσκεκλημένοι στην συνάντηση αυτοί (Έλληνες και ξένοι) δεν έχουν καμμία σχέση με το Άσυλο της Λέρου. (Δεν το γνωρίζουν δηλαδή).

Αναρωτιόμαστε τι σκοπιμότητες θέλει να εξυπηρετήσει η συνάντηση αυτή, καταγγέλλουμε όσους εκ των συμμετεχόντων γνωρίζουν την πραγματική κατάσταση και παρ' όλα αυτά συμμετέχουν, και προειδοποιούμε «τους μη γνωρίζοντες να ενημερωθούν σχετικά». Σημειώνουμε ότι όλα τα έξοδα των συνεδρών θα είναι πληρωμένα και είμαστε σίγουροι, ότι η υποδοχή που θα τους επιφυλαχθεί θα είναι θαυμάσια, ο ήλιος λαμπρός η θάλασσα καταπληκτική και τα ψάρια άφθονα...

Είμαστε επίσης σίγουροι ότι ο Δήμαρχος της Λέρου που είναι και πρόεδρος του Δ.Σ. του Ασύλου, καθώς και τα λοιπά κομματικά στελέχη και πάσης φύσεως παράγοντες «θα τρίβουν τα χέρια τους». Πραγματικά η επιτυχία τους θα είναι σημαντική.

Άλλη μια «φιέστα, άλλη μια απάτη με την σφραγίδα της επιστήμης αυτή τη φορά, και την κάλυψη «διακεκριμένων» εκπροσώπων, του ελληνικού και Ευρωπαϊκού ψυχιατρικού χώρου.

Πληρωμένα βεβαίως με τα δισεκατομμύρια των Ελλήνων και λοιπών Ευρωπαίων φορολογουμένων, με την πολιτική κάλυψη της «Σοσιαλιστικής» κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και την ανοχή διαφόρων αρμοδίων αλλά και άλλων που θα μπορούσαν να ενδιαφερθούν. Είναι εμφανές ότι δεν μπορούμε καν να μιλάμε για αποασυλοποίηση.... πρόκειται για την «έσχατη πλάνη» που βεβαίως είναι «χειρών της πρώτης»...

Πρόκειται για φενάκη και απάτη ολικής, απ' αυτές που μόνο το ΠΑΣΟΚ και η Κρατική γραφειοκρατία ξέρουν να κατασκευάζουν. Φυσικά θα συνεχίσουμε να ασχολούμαστε με τα τεκταινόμενα.

αθήνα 15.4.87
ΟΜΑΔΑ ΓΙΑΤΡΩΝ
ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ
ΣΤΗ ΛΕΡΟ

Γυναίκες δεμένες με αλυσίδες

Παρά θιν' αλός

Μας έχουν συνείδηση τα τελευταία χρόνια οι περί πάντες επιστητήν αρμόδιοι στο να παίρνουν αποφάσεις για την οικονομία και την διοικητική μας, τις διεθνείς σχέσεις μας και τον πολιτισμό μας, παρά θιν' αλός, σε όλο και σφαιρικό ξενοδοχείο, συνδυάζοντας καλαίσθητα το τραγικό με το ωφέλιμο.

Εδώ μιλάμε για μία κακογούστη παρικοτούρα του πολιτικού εθμού, που κάτω από την επιστημονική και ανθρωπιστική μενολοστομία κρύβει αναλογία και τραγελαφική ασυνέπεια αξιοπρόδικτη, έτσι και αν οι πλέον μεγαλόστομοι συμμετέχοντες παράγοντες είναι το πολύ-πολύ ψυχίατροι, χρισθέντες εμπειρογνώμονες της Ε.Ο.Κ. έτσι και αν το πάλιμα για το οποίο γίνεται ο καθότις δεν έπεσαν μερικά ψυφάρια διακαταμύρια βραχμάς που μετριούνται στα δαχτύλα.

Από τις 3 μέχρι τις 5 Μαΐου η Λέρο, που φιλοξενεί ακόμη 1.400 τρελλούς, εξανδραποδισμένους στις άθλιες υπηρεσίες παραχρηστικής περιθαλψής θα λαμπρυνθεί από την «Ευρωπαϊκή Συνάντηση Εργασίας για την Ψυχιατρική Μεταρρύθμιση». Το Άσυλο της Λέρου έχει βεβαίως τώρα πιά έναν από τα όλα ψυχίατροι (και ετήσιο προϋπολογισμό 2 δισεκατ.) και ο αριθμός των εγκλειστών μειώνεται μόνο με το ρυθμό που επάλλησε ο θάνατος, αλλά κάποιοι μεταρρυθμιστές επελέξαν αυτόν ειδικά το χώρο για να ανακοινώσουν τους μεταρρυθμιστικούς τους θριάμβους.

Μήκοι αυτοαναγνώστης της συνάντησης είναι το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Υπηρεσιών και η Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ε.Ε.Κ.) σε συνεργασία με την Π.Ο.Υ. Πρωτοστάτης στην οργανωτική επιτροπή ο καθηγητής κ. Λυκάτσος, χρόνιας τέως διευθυντής του Δρομοκαίσιου και ενεργός τότε, το 1957, υποστηρικτής της ιδέας της ίδρυσης της «Αποικίας Ψυχοπαθών Λέρου», για να πράξει - τότε το 1957 - την αποασυλοποίηση των ασύλων των Αθηνών δια της μαζικής μεταφοράς ασθενών τους στο νησί. Συμμετέχουν βεβαίως και ευρωπαϊκοί εμπειρογνώμονες αλλά και ημεδαποί (κ. Σακελλάρη, κ. Τσιάντης), κάμποσοι λιγότερο προσοδημένοι ψυχίατροι, και άλλοι εργαζόμενοι στον ψυχιατρικό τομέα. Οι περισσότεροι έχουν δουλέψει για χρόνια στις ως άνω υπηρεσίες και αρμόδιοι, κατέχοντας υπεύθυνα διοικητικά, εκτός των επιστημονικών πόστα, υπεύθυνα για να γίνουν μαζικές μετακομιδές τρελλών στη Λέρο.

Το συνέδριο έχει θέμα την «Αποασυλοποίηση και Επαγγελματική Απώταξη στον Ψυχιατρικό Τομέα». Επιχειρίες και Προοπτικές. Ο εγνοιολογικός πλάτος του τίτλου αντιστοιχεί στον χρηματικό πλάτος αυτού του αποκεντρωμένου συνεδρίου, του οποίου οι συνέδριοι θα έχουν πληρωμένα όλα τα έξοδα μετακίνησης και διαμονής - από το Υπουργείο «μας» - όπως την Ε.Ε.Κ. - σε πείσμα του θλιβερού εθμού που ορίζει ότι για να συμμετάσχει κανείς σε συνέτριο πληρώνει τα μαλλιοκεφάλια του. Θα συγκεντρωθούν λοιπόν οι συνέδριοι και θα αρραβώσουν τις επιτυχίες που έχουν να επιδείξουν αποασυλοποιώντας στην σκεπρία αλλά και παρ' την εγκλειστικότητά τους συχνά αυτοί οι ίδιοι τους είχαν ασυλοποιήσει. Σημειώταται ότι ο σχεδιασμός της Ε.Ε.Κ. για την ψυχιατρική μεταρρύθμιση στην Ελλάδα προέβλεπε πενταετές πρόγραμμα δαπάνης 10 δις. δραχμών του οποίου διανύσαμε ήδη τον τρίτο χρόνο και ότι παλλοί από τους ελληνες συνέδρους έχουν συνεργασθεί στην εφαρμογή του προγράμματος και στην απορρόφηση του ποσού.

Οι περισσότεροι τους θα πάνε για πρώτη φορά στην Λέρο, ελαφρά τη καρδία - και δημόσια δαπάνη - καμώνονται ότι δεν ξέρουν τι συμβαίνει λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα από την αίθουσα ξενοδοχείου, όπου θα συνεδριάζουν, όπως καμώνονταν τόσα χρόνια, ασκώντας την ψυχιατρική, ότι δεν ήξεραν ποιά ήταν η άλλη όψη του νοσηρίου της ψυχιατρικής που ασκούσαν. Αλλά και κει στο νησί που θα βρίσκονται δεν φαίνεται να πρόκειται να υπάρξει κανείς που να τους επιδείξει εμπειρογνώμονες τους χώρους του Ψυχιατρείου και τα εκτεταμένα. Ανακοίνωση επιστημονική περί Λέρου δεν μπορεί να γίνει ούτε συνολική ούτε σχετική με τις τελευταίες εξελίξεις. Τα μέλη της ομάδας γιατρών που εργάστηκαν στη Λέρο που από το 1981 καταγγέλλουν την αβλιότητα του εναγούς ιδρύματος σε συνέδρια και συμποσία, δεν διακινδυνεύουν μετάβαση στο νησί, αφού οι κάτοικοι του - 1.000 από 6.000 είναι υπάλληλοι στο ψυχιατρείο - χωρίς οι έμποροι που πουλάνε τροφή και ενδυμασία για χίλιους εξακόσιους εγκλειστούς, χωρίς οι φαρμακοέμποροι κ.λπ. - έχουν έμπρακτα αποδείξει τη σοβαρότητα της απειλής τους ότι θα «καθαριστούν» θα «ξεκαθαριστούν» κ.λπ. - όπως τολμά και εκφράζει κριτική για την πλαστοπαραινική τους πηγή (βλ. προσηλοκισμό το 1984 των συναδέλφων Ιωαννίδη και Μωρόγιαννη). Έχουν εξ' άλλου μικρή πείρα από την εκμετάλλευση που έγινε των παρεμβάσεων τους, τόσο σκανδαλοθηρικά από τον τύπο, όσο και από τους οργανισμούς των εν λόγω συμποσίων, που με χαρά αναφέρονταν στις «ρίζοσπαστικές απόψεις των συναδέλφων» αλλοθι για, τις γρησασμένες, συντηρητικές δίκες τους.

Ευχής έργου θα ήταν βεβαίως η αδειολόγησή έτσι από τους εμπειρογνώμονες του έργου που πραγματοποιήθηκε στο ίδρυμα με τα 90 επί πλέον εκατομμύρια από το πρόγραμμα της Ε.Ο.Κ. υπό την αυστηρή επιτήρηση, του κ. Γερούκαλη, ψυχίατρο, τέως υπάρχου Καλύμνου, τέως υπεύθυνου για τα ΚΑΠΗ και τα κέντρα νεότητας της Αθήνας τον κ. Μπέη, τέως υπεύθυνου συμβούλου περί Ψυχιατρικής του τέως Υπουργού κ. Γεννηματά και νυν προέδρου του Εθνικού Ιδρύματος Αποκατάστασης Αναπήρων, (και τώως με πολύ τέως, πρέπει επιτέλους να αναφερθεί, ερασιμότη του πανεπιστημίου Αιγυπτίων νεοσοκισμίου, στο οποίο υπήρξε η ερευνητική του σταδιοδρομία ελίτε μάλλον άδοξα). Οι ίδιοι αυτοί αρμόδιοι εμπειρογνώμονες, που άσκησαν, μάλιστα αρραβώως έλεγχο, ως θυμωθούν επιτέλους ότι το πρόγραμμα της Ε.Ε.Κ. προέβλεπε δαπάνες για ειδικευμένο ανθρωπινό δυναμικό και καθόλου για επισκευές ασυλοκίων κτιρίων. Και βεβαίως προσλήψεις έγιναν σίγουρα δεκάδες αν όχι εκατοντάδες τα τελευταία χρόνια στο νησί. Σίγουρα όμως η μεταρρυθμιστική σύλληψη δεν εμπειριζέται την πρόκληση γραμματέα για αγροτικό γιατρό, ώστε να υπαγορεύει τις ενημερώσεις των ιστορικών δεκα αρραβώων.

Και βεβαίως, για να τελειώσουμε με τις μικρογούλες επιστημονικές μας στην πιο τραγική, αν παρ' ελαπίδα μέσο στον επιστημονικό μεταρρυθμιστικό οργανισμό πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στο Ψυχιατρείο, ως κοίτουν μια βόττα οι συνέδριοι πίσω από το θούνι, στον Αγ. Γεώργιο, στο στρατόπεδο πολιτικών κρατούμενων του Λακκίου, γιατί εκεί μεταφέρταν πρόπερσι τους πιο δύσκολους αρρώστους να μη φαίνονται, ανάμεσα στα φρεσκοδαμμένα με τα 90 εκ. περίπτερο και χαλάνε την υδρόρα.

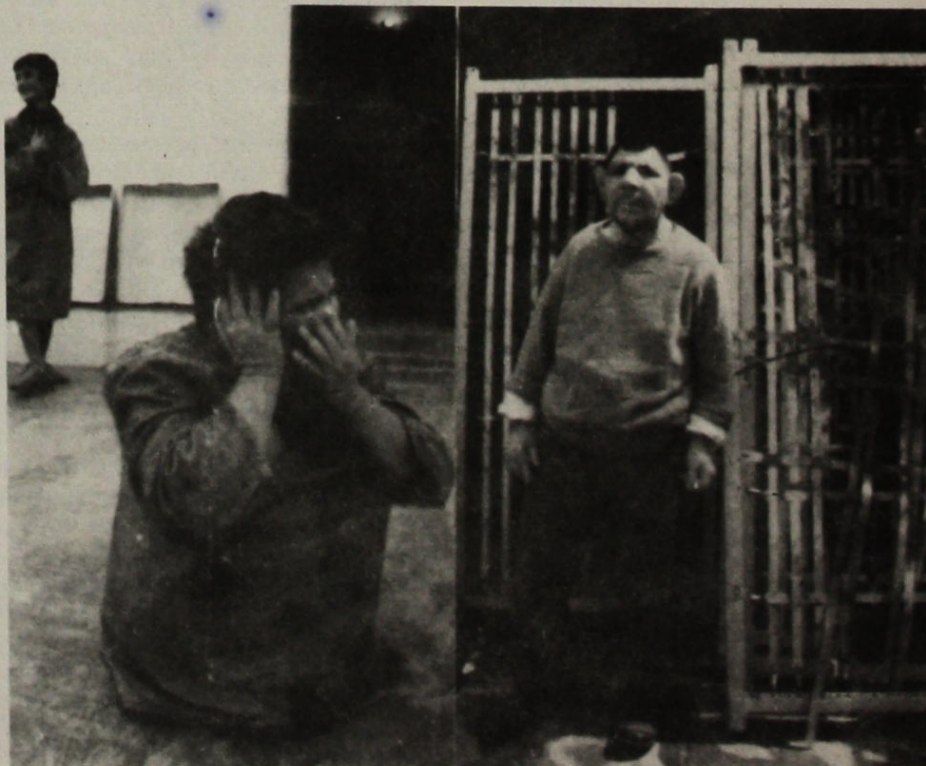
Ο κ. Αυγερινός είχε αποκαλέσει τον Δεκέμβριο του 1981 την Λέρο καλαστήριο, μας είχε ζητήσει προστασίες, είχε κοινοποιήσει μαζί μας και μετά - τίποτα Ο κ. Γεννηματάς από τηλεφωνικά είχε αποκαλέσει το 1983 την Λέρο, Βασίλειο, που πρέπει να καταστραφεί. Ήχθη τις προστασίες μας και μετά τίποτα. Ο κ. Μαγκάκης ως σήμερα δεν έχει εκφραστεί σχετικά. Όμως η δήλωση του, σαν υπάρχου Δικαιοσύνης σχετικά με το άλλο «καλαστήριο», τις φυλακές της Κέρκυρας, ότι δεν μπορεί να το κλείσει για κοινωνικούς λόγους (δηλαδή την αντίδραση των ντόπιων), ήδη προκαλείει το κλάμα στα οποία θα κινηθεί. Εμείς όμως θα θέλαμε να κάνουμε αυτός άλλως, κ. έτσι για να έχουμε παραθέτομα.

ΟΜΑΔΑ ΓΙΑΤΡΩΝ ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΗ ΛΕΡΟ:
Κ. Μωρόγιαννης, Δ. Γεωργιάδης, Σ. Τέλλιος, Ε. Σέλη, Χ. Ιωαννίδης, Ν. Δερβελάκης, Χ. Μολαπάνη, Γ. Τριανταφυλάκου

μαίος με κραυγαλέους τίτλους και φωτογραφίες που ούτε την ύπαρξη και την προσωπικότητα των ασθενών σεβόταν, ούτε την ουσία του προβλήματος του Κ.Θ.Α. προσέγγιζε. Αναγκαστήκαμε γι' αυτό ακριβώς το θέμα να κάνουμε μια σχετική συνέντευξη τύπου το Φλεβάρη του 1982 σε συνεργασία με την Κίνηση για τα δικαιώματα των ψυχασθενών.

Για την πληρέστερη σκιαγράφηση του θέματος, πρέπει να προσθέσουμε ότι η Επιτροπή ψυχικής Υγείας της Ε.Ο.Κ. επισκέφθηκε το νησί προ διετίας και εισηγήθηκε το σταδιακό κλείσιμο του Ασύλου προτεινόμενα γι' αυτό, την πραγματοποίηση ενός σχεδίου - πιλότος και χορηγώντας σχετικά κονδύλια (90 εκατομμύρια δρχ.) με τη ρητή δέσμευση να μην χρησιμοποιηθούν σε κτίρια κ.λ.π. αλλά σε πρόγραμμα αποκατάστασης.

Βεβαίως κανένα πρόγραμμα δεν έγινε και αντ' αυτού τα χρήματα χρησιμοποιήθηκαν για τις «βίλλες» που αναφέρθηκαν και παραπάνω, για βαψίματα στα κάγγελα και τους τοίχους και για επισκευές κτιρίων.

Καταστολή ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Καταστολή

Συγκέντρωση έγινε στη Νομική ενάντια στη δίωξη του γιατρού Γ. Οικονομόπουλου με πρωτοβουλία της ΕΣΕΑΝ και συμμετοχή ομόδων και περιοδικών.

Στη συγκέντρωση καταδικάστηκε το νομοσχέδιο «περί καταπολέμησης των ναρκωτικών» και προτάθηκε να γίνουν κινητοποιήσεις, καταγγελίες και συλλογή υπογραφών.

Την επομένη ο Γ. Οικονομόπουλος κατάθεσε απολογητικό υπόμνημα στον ανακριτή και αφέθηκε ελεύθερος με εγγύηση.

Δύο σχεδόν εβδομάδες μετά κλήθηκε σε απολογία ο δημοσιογράφος Γ. Καράμπελας, που κείμενό του δημοσιεύσαμε.

Δεν είναι τυχαίο που τον ίδιο καιρό θγαίνει ένταλμα σύλληψης της Κατερίνας Ιατροπούλου, προφυλακίζονται οι Δαυίδ και Αποστόλης Κωνσταντινίου, απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις αναρχικών, χτυπιούνται με δακρυγόνα και ΜΑΤ οι συγκεντρώσεις αγροτών. Αν προσθέσουμε και τις απείρες, καταχρήσεις κ.ά. περιφερειακές ενέργειες Πασοκιστών, φαίνεται ότι βρίσκομαστε μπροστά σε μια εντεινόμενη κρατική τρομοκρατία και Πασοκιστική Εθνικοσοσιαλιστική αποθράσυνση.

Καιρός, λοιπόν, για εγρήγορηση.

Ο πρώτος Έλληνας πολίτης που δήλωσε δημόσια ότι κάνει χρήση χασίς θεωρώντας πως δεν είναι ναρκωτική ουσία, απολογήθηκε χθες παρουσία του συνηγόρου του Γ. Καραζάνου (σήμερα Δευτέρα) στον αστυνόμο Γ. Ελευθεριάνο της Υπηρεσίας Δίωξης Ναρκωτικών ύστερα από προανάκριση που διέταξε η εισαγγελία Αθηνών με την κατηγορία της «χρήσης ναρκωτικής ουσίας κατ' εξακολούθησιν από μη τοξικομανή».

Πρόκειται για τον δημοσιογράφο Γιώργο Καράμπελα ο οποίος σε εκδήλωση - συζήτηση με αφορμή την κατάρτιση του νομοσχεδίου για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών, που έγινε στις 20 Απριλίου 1986 στον Κινηματογράφο «ΕΛΛΗ» της Αθήνας, σε ομιλία του αφού κατήγγειλε ως σκόπιμη και άκρως επικίνδυνη την ταύτιση του χασίς με την ηρωίνη από την πολιτεία, πρότεινε να προσφύγουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο πολίτες θα αποδεχθούν με δήλωσή τους τη χρήση ινδικής κάνναβης, ενώ στο τέλος είπε χαρακτηριστικά.

«Τουλάχιστον το 10% των Ελλήνων κάνουν περιστασιακή ή καθημερινή χρήση χασίς. Κι όμως όλοι σιωπούν από το φόβο της δημόσιας διαπόμπευσης. Πρέπει επιτέλους να μιλήσουμε τη γλώσσα της αλήθειας. Εγώ πρώτος δηλώνω δημόσια ότι κάνω χρήση. Αν κάποιος δικαστής ή αστυνομικός θεωρήσει τη δήλωσή μου αυτή παράνομη πράξη ας έρθει να με συλλάβει. Πρώτα όμως τον παρακαλώ να μου αποδείξει με επιστημονικό τρόπο ότι η ινδική κάνναβη είναι ναρκωτική ουσία».

Ο Γ. Καράμπελας είναι ιδρυτικό μέλος της Επιτροπής για την Σωστή Ενήμερωση και Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών (ΕΣΕΑΝ) η οποία από το 1982 έχει διακηρύξει επανειλημμένα την αναγκαιότητα αποποινικοποίησης της χρήσης αλλά και διαχωρισμού των ουσιών που ο χουντικός νόμος 743/70 θεωρεί ναρκωτικές. Στις δραστηριότητες της ΕΣΕΑΝ εντάσσεται και η πρόσφατη δημόσια συμβολική χρήση ινδικής κάνναβης από τον γιατρό Γ. Οικονομόπουλο.

Ο κατηγορούμενος στην απολογία του δεν ανακάλεσε την αρχική του δήλωση ενώ θγαίνοντας από την Ασφάλεια είπε μεταξύ άλλων στους δημοσιογράφους:

«Το 1970 η Κυβέρνηση Νίξον απέκλεισε τα σύνορα με το Μεξικό, ώστε να γίνει αδύνατη κάθε εισαγωγή μαριχουάνας στις ΗΠΑ. Τα αποτελέσματα φάνηκαν στο τέλος του χρόνου με την καταμέτρηση των πτωμάτων στα νεκροτομεία της χώρας. Μόνο στην πόλη της Νέας Υόρκης μέσα σ' αυτό το χρόνο 1.047 άτομα έχασαν τη ζωή τους από χρήση ηρωίνης! Η «θαυματουργός συνταγή» Νίξον, που βγήκε κατευθείαν από τα επιτελικά γραφεία της CIA και της DEA, σχεδόν ταυτόχρονα βρήκε «ασθενείς» για σκότωμα στην Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο. Την ίδια ακριβώς χρονιά άρχιζε να εμφανίζεται με κάποια ένταση το πρόβλημα της ηρωίνης στην Ελλάδα ενώ από τη χούντα των συνταγματάρχων ψηφίστηκε ο 743/70, ο πιο αυστηρός νόμος στην Ευρώπη για την «αντιμετώπιση» του προβλήματος των

ναρκωτικών.

Δεκαεπτά χρόνια αργότερα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προωθεί για ψήφιση στη Βουλή ένα νομοσχέδιο - πιστό αντίγραφο αλλά στη δημοτική γλώσσα του χουντικού νόμου με ακόμη περισσότερο αντιδραστικές διατάξεις, που θα μπορούσε άνετα να χαρακτηριστεί ως «νομοσχέδιο για την προώθηση της ηρωίνης». Έτσι η χώρα μας, αν τελικά το νομοσχέδιο γίνει νόμος, διεκδικεί μια παγκόσμια πρωτιά: Ο χρήστης χασίς θεωρείται πλέον ασθενής και εισάγεται για αναγκαστική αποτοξίνωση στο ψυχιατρείο!...

Τίποτα απ' όλα αυτά βέβαια δεν είναι τυχαίο. Γιατί όπως έχει πια αποδειχθεί από την παγκόσμια εμπειρία, πίσω από την ποινικοποίηση της χρήσης των ναρκωτικών ουσιών κρύβονται πολλά. Και κυρίως το χρυσοουχείο της ηρωίνης της οποίας η κατανάλωση αυξάνεται όσο συνεχίζεται η ποινικοποίηση της χρήσης της αλλά και η σκόπιμη ταύτισή της από την πολιτεία με την μη εξαρτητική ουσία της κάνναβης.

Στα μάτια του απλού και ανημέρωτου πολίτη η μεγαλύτερη οικονομική επιχείρηση στον κόσμο είναι η πολυεθνική Τζένερал Μότορς με τζίρο 20 δισ. δολάρια το χρόνο. Σύμφωνα όμως με έγκυρους υπολογισμούς αμερικανών ερευνητών η διακίνηση ηρωίνης, μέσα από τα γνωστά παράνομα κανάλια αποφέρει τζίρο περίπου 200 δισ. δολάρια το χρόνο. Για σύγκριση αρκεί να σκεφτούμε ότι η διακίνηση χρημάτων που συνδέονται με τα διαμάντια υπολογίζονται γύρω στα 5 δισ. δολάρια το χρόνο, ενώ η συνολική αξία του χρυσού που εξάγεται από τα ορυχεία όλου του κόσμου (εκτός από την ΕΣΣΔ) υπολογίζεται μόλις στα 7 δισ. δολάρια.

Σύμφωνα με έγκυρες εκτιμήσεις το κόστος παραγωγής ενός κιλού ηρωίνης φτάνει τα διακόσια περίπου δολάρια, ενώ η τελική τιμή διάθεσής του στη μαύρη αγορά ξεπερνάει τα 600.000 δολάρια. Το ποσοστό κέρδους ξεπερνάει τα 3.000% γεγονός που κάνει την ηρωίνη το πλέον κερδοφόρο προϊόν πάνω στον πλανήτη γη (Στα ποσοστά σύγκρισης δεν υπολογίζονται οι αλληλοδιαδοχικές νοθεύσεις του ναρκωτικού).

Αν υπολογίσουμε με τις μετριοτέρες εκτιμήσεις τον αριθμό των εξαρτημένων στην ηρωίνη σε 20.000 σε πανελλήνια κλίμακα και με στοιχειώδη δόση (μέσος όρος) το 1/4 του γραμμαρίου την ημέρα, χρειάζονται τουλάχιστον 5 κιλά εισαγωγή ηρωίνης την ημέρα, ή 15 κιλά το μήνα ή 1.800 κιλά το χρόνο (!) για κάλυψη των αρρώστων. Ποιοί λοιπόν εισάγουν αυτές τις τεράστιες ποσότητες ηρωίνης στη χώρα μας; Οι δικαστικές υπηρεσίες αδυνατούν να απαντήσουν, όπως αδυνατούν να απαντήσουν γιατί ούτε ένας πραγματικός έμπορος ηρωίνης δεν βρίσκεται αυτή τη στιγμή στις ελληνικές φυλακές!

Μερικές μόνο πληροφορίες είναι αρκετές για να αποκαλύψουν τους πραγματικούς στόχους των δραστηριοτήτων της κρατικής εξουσίας στον τομέα των ναρκωτικών: Το 1980 δύο ελληνοαμερικανοί που είχαν συλληφθεί στη Σαμοθράκη να

καλλιεργούν 5.000 δενδρύλια ινδικής κάνναβης αθώωθηκαν γιατί υποστήριξαν ότι τα καλλιεργούσαν για καλλωπιστικούς λόγους! Ένας μεγαλέμπορος ναρκωτικών που είχε συλληφθεί στη Θεσσαλονίκη με 2.500 κιλά χασίς δικάστηκε «κεκλεισμένων των θυρών» τρεις φορές ισόβια με δεκαετή αναστολή (!) ενώ ο πλοίαρχος του «ΝΤΟΡΙΣ» αφέθηκε ελεύθερος αφού η ποινή του είχε ανασταλτικό χαρακτήρα. Οι ταλαίπωροι όμως ψαράδες των παράκτιων περιοχών της Πελοποννήσου που βρήκαν μικροποσότητες χασίς από το «ΝΤΟΡΙΣ» και συνελήφθησαν χρεώθηκαν συνολικά με 300 χρόνια φυλακή περίπου!...

Η σύγκρουση της επιστήμης με την πρακτική της κρατικής εξουσίας αποκαλύπτει με τον καλύτερο τρόπο τις πολιτικο-οικονομικές σκοπιμότητες που κρύβονται πίσω από την θιρίνα του μυθοποιημένου προβλήματος των ναρκωτικών. Μια σειρά από «εθέσεις» που εκπονήθηκαν μετά από μακροχρόνιες έρευνες και με κρατική πρωτοβουλία γύρω από το πρόβλημα του νομικού ελέγχου της κάνναβης και στηρίζονται στη συνεργασία επιφανών επιστημόνων από τους χώρους της ιατρικής, ψυχιατρικής, φαρμακολογίας, κοινωνιολογίας και νομικής στις ΗΠΑ, Καναδά, Ολλανδία, Βρετανία και Αυστραλία καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι «ακόμη και η παρατεταμένη χρήση κάνναβης δεν προκαλεί αρνητικά αποτελέσματα».

Είναι χαρακτηριστικά τα συμπεράσματα της Κυβερνητικής Επιτροπής της Αυστραλίας που αφορά την 10ετία 1967-1977: «Ο αλκοολισμός προκάλεσε τον θάνατο 30.000 ατόμων και κατά συνέπεια η επιτροπή πιστεύει ότι δεν έχει δοθεί η απαιτούμενη προσοχή στο αλκοόλ και στον καπνό, επειδή ακριβώς υπήρχε η εσφαλμένη εντύπωση ότι αυτές οι ουσίες δεν είναι επικίνδυνες. Αυτή τη στιγμή γνωρίζουμε πολύ καλά ότι τα ναρκωτικά που η κατάχρησή τους απειλεί την υγεία της πλειοψηφίας των Αυστραλών είναι το αλκοόλ και ο καπνός».

Η παρατηρούμενη εξάπλωση της χρήσης κάνναβης, σε συνδυασμό με τις αυξανόμενες πιέσεις από τις ανακαλύψεις και διαπιστώσεις της επιστημονικής έρευνας, ανάγκασε πολλές κυβερνήσεις να προβούν σε νομοθετικές αλλαγές. Στο Μαρό-

κο αφού οι προσπάθειες του στρατού να καταστρέψουν τις φυτείες (προσπάθειες που απέτυχαν γιατί οι καλλιεργητές πρόβαλαν σε πολλές περιπτώσεις ένοπλη αντίσταση) αποδείχτηκαν άκαρπες, η κυβέρνηση πήρε την παράδοση απόφαση να απαγορεύσει την πώληση (απαγόρευση εντελώς τυπική) αλλά όχι και την παραγωγή. Στην Ιταλία ο Ν. 685/75 που αποποινικοποιεί την χρήση και την κατοχή κάνναβης για προσωπική χρήση, αν και θεωρητικά είναι ένας από τους πιο προωθημένους νόμους, παρουσιάζει πάμπολλα προβλήματα στην πρακτική εφαρμογή του. Στη Βρετανία, η χρήση ναρκωτικών ουσιών δεν είναι αξιόποινη πράξη, τιμωρείται όμως η διάδοση της χρήσης, ενώ προβλέπεται η χορήγηση της αναγκαίας δόσης στους τοξικομανείς από το κράτος. Στην Ολλανδία με νόμο του 1976 εγκρίθηκε ο αποχαρκτηρισμός ως εγκλήματος της χρήσης και κατοχής όχι πάνω από 30 γραμμάρια, ενώ η διακίνηση μικροποσοτήτων αν και τιμωρείται τυπικά, ουσιαστικά δεν διώκεται. Στη Ισπανία με το άρθρο 344 του Ποιν. Κώδικα όπως τροποποιήθηκε με νόμο του 1983, δεν τιμωρείται η κατοχή οποιασδήποτε ουσίας όταν προορίζεται μόνο για προσωπική χρήση. Στο Βέλγιο, η κατοχή και προσωπική χρήση δεν τιμωρούνται εφ' όσον δεν γίνονται σε δημόσιο χώρο. Στη Νορβηγία και τη Γαλλία για τη χρήση επιβάλλονται τυπικές ποινές και ο δικαστής έχει δικαίωμα να επιβάλλει ως τιμωρία μόνο την πληρωμή μικρού ποσού. Στις ΗΠΑ μετά το 1970 η μια πολιτεία μετά την άλλη άλλαξαν τη νομοθεσία τους και σήμερα στα περισσότερα μέρη επιτρέπεται η χρήση μέχρι 30 γραμ. ακόμη και σε δημόσιους χώρους. Ενώ σε ιδιωτικό χώρο επιτρέπεται η κατοχή οποιασδήποτε ποσότητας.

Παρ' όλα αυτά φαίνεται πως η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θεωρεί τους Έλληνες πολίτες κατώτερης κατηγορίας και νοημοσύνης από αυτούς της Ευρώπης και της Αμερικής και με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο θεσμοθετεί την υποκατάσταση των επιστημόνων με τους αστυνομικούς και τους δικαστές. Θεωρώ την εναντίον μου δίωξη (όπως και αυτή κατά του γιατρού Γ. Οικονομόπουλου) απαράδεκτη και τουλάχιστον ύποπτη αφού κλήθηκα να απολογηθώ ένα χρόνο ακριβώς μετά την υποτιθέμενη παράνομη πράξη μου. Ως πολίτης δεν θα επιτρέψω σε κανένα να μου κλείσει το στόμα, δε θα σταματήσω να φωνάζω πως με τέτοιους νόμους το κράτος ανοίγει κι άλλους τάφους για τους νέους που μέσα από τη σκόπιμη ταύτιση των ουσιών οδηγούνται στην καταστροφή. Σε λίγα χρόνια όλοι οι δρόμοι θάχουν γεμίσει σύριγγες και πρεζόνια και τότε κι αν πουν οι ψευτοειδήμονες θάναι μα πολύ αργά...

4.5.1987

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ

ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ

ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΠΑΣΟΚ

Εικοσιμία Νοέμβρη του 1985 - για ακόμη μια φορά οι δικαστικές αρχές - με κλείσανε στις φυλακές «προς έκτιση ποινής» και συγκεκριμένα με κλείδωσαν στη φυλακή-αχούρι της Κομοτινής. Σημασία νομίζω δεν έχει το είδος και η εκτέλεση ή μη του κατηγορητηρίου από εμένα - αλλά η περιγραφή της διαβίωσής μου - προς δική σου γνώση φίλε αναγνώστη - καθώς ενδέχεται αύριο από την «Λεπτεριά» να σε οδηγήσουν στην «σκλαβιά». Διάβασε και γκρέμισε λοιπόν τη μεσαιωνική διαβίωση - διότι σε αφορά.

Η φυλακή-αχούρι της Κομοτινής που χρονολογείται από το 1450, επτά χρόνια δηλαδή μετά απ' την άλωση της Κωνσταντινούπολης, κτίσμα που στέγαζε στα πρώτα στάδια της ύπαρξής του - τα αλογομούλαρα των Τούρκων αξιωματούχων, στους καιρούς της κατοχής τους στην Θράκη. Σήμερα και μετά από 527 χρόνια - πρωτοπαίνοντας στην φυλακή - οι οσμές της τσίγκνας και της κοπριάς είναι διάχυτη παντού, ενώ στους 8 θαλάμους που βρίσκονται γύρω-γύρω από έναν αιωνόβιο πλάτανο, ο οποίος στέκει ολομοεσής σ' ένα προαύλιο πετρωμένο, μπαίνουντας στο εσωτερικό τους τεράστιοι χαλκάδες αναρτημένοι ψηλά στους τοίχους, σου δημιουργούνε αμέσως ψυχολογικό οίδημα. Θάλαμοι παμπάλαιοι, ανήλιαγοι, σχεδόν μονίμως άβαφτοι, και με πατώματα που η λίγδα είχε πάχος 10 εκατοστών, ενώ η θερμοκρασία, λόγω κάμπου και έλλειψη θάλασσας, το καλοκαίρι άνω των 45° και τον χειμώνα σφαιρική υγρασία. «Καπετάνιος» της φυλακής ο υπαρχιφύλακας ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ με δεξί του χέρι τον γιουί του σε χρέη φύλακα και γενικό κουμανταδόρο προγραμματιστή τον δικηγόρο Κομοτινής και σημερινό δήμαρχο ΑΝΔΡΕΑ ΣΤΟΓΙΑΝΝΙΔΗ. Το εν λόγω άτομο αναλάμβανε σχεδόν όλες τις υποθέσεις των καταδικών και ανάλογα φυσικά με την οικονομική τους κατάσταση, οι κατάδικοι τούτοι αθωνώνονταν ή καταδικάζονταν...

Οι καταθέσεις - από συγγενείς - των εγκλειστών άγνωστες, αφού βιβλιάρια κατάθεσης δεν υπήρχαν. Χωρίς γιατρό η φυλακή, όπου χρέη νοσοκόμου έκανε ο υπαρχιφύλακας ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, έχοντας στην δεξιά του τσέπη τα ΑΡΝΤΑΝ και στην αριστερή τα ΣΤΕΝΤΟΝ και φυσικά διανομή «φαρμάκων» χέρι με χέρι! Φυλακή χωρίς λουτρά και τουαλέτες - εκτός αν οι χώροι αφοδισμού των μουλαριών - ονομάζονται σήμερα

τουαλέτες ανθρώπων. Χωρίς αίθουσα ψυχαγωγίας, χωρίς βιβλιοθήκη, χωρίς κουρείο, χωρίς αποθήκη ιματισμού και με ποσότητα και ποιότητα του συσσιτίου, για γουρούνια και μόνο για γουρούνια. Προσωπικά στην 7 μηνών αιχμαλωσία μου εκεί (μη ξεχνάμε ότι η φυλάκιση είναι μέτρο αιχμαλωσίας στον πόλεμο τον κοινωνικό που διέπει τις σχέσεις των ανθρώπων) βασανίστηκα από τον ανθρωποφύλακα ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΔΡΑΚΟΥΔΗ, ο οποίος με το πρόσχημα ότι κάποιος τούπε, πως τούψαχνα το κομοδίνο, με γρονθοκόπησε στην μούρη. Τακτική των βασανιστών των κατέργων, πάνω σε άτομα που υπερασπίζονται και καταγγέλλουν, των εγκλειστών τα δεινά, σαν όαση στην έρημο, η φιλόανθρωπη παρουσία της κοινωνικής λειτουργού, αλλά ένας κούκος φέρνει την άνοιξη;

Δεκατέσσερες Ιούνη του 1985, μεταφέρθηκα στην φυλακή εξοντωτήριο της Χαλκίδας. Κτίριο παμπάλαιο, όπου πριν μεταμορφωθεί σε φυλακή ήταν το γηροκομείο της πόλης. Μια φυλακή εξόντωσης - με μεθοδευμένους τρόπους των ανθρωπίνων υπάρξεων, με κυριώτερη μορφή ψυχολογικής βίας το στρίμωγμα των κρεβατιών στους θαλάμους, όπου σχεδόν ο ένας πάνω στον άλλον - σκηνές πανομοιότυπες από ταινίες του Παζολίνι - με περιεχόμενο σοδομοισμού και ομοφυλοφιλισμού.

Μπαίνουντας στην φυλακή της Χαλκίδας αντίκρυσα στο πόστο του διευθυντού τον ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΚΩΣΤΑΡΑ πρώην διευθυντή του «φούρνου της Αίγινας» και του «κατασκευαστηρίου τοξικομανών Κορυδαλλού», κοινώς γνωστό σαν ψυχιατρείο. Άτομο άκρως επικύνδινο για την σωματική και πνευματική ακεραιότητα των κρατουμένων αφού α) είχε κατηγορηθεί σαν φυσικός αυτουργός της δολοφονίας του αυστριακού κατάδικου ΚΡΙ-

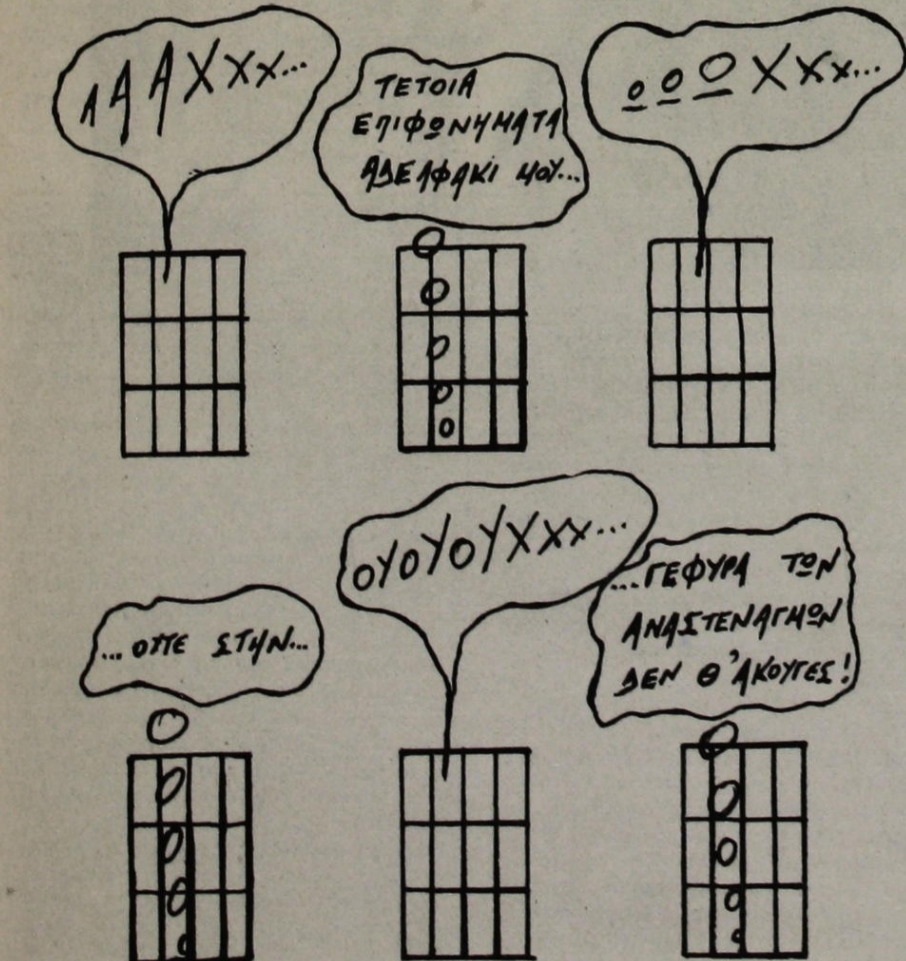
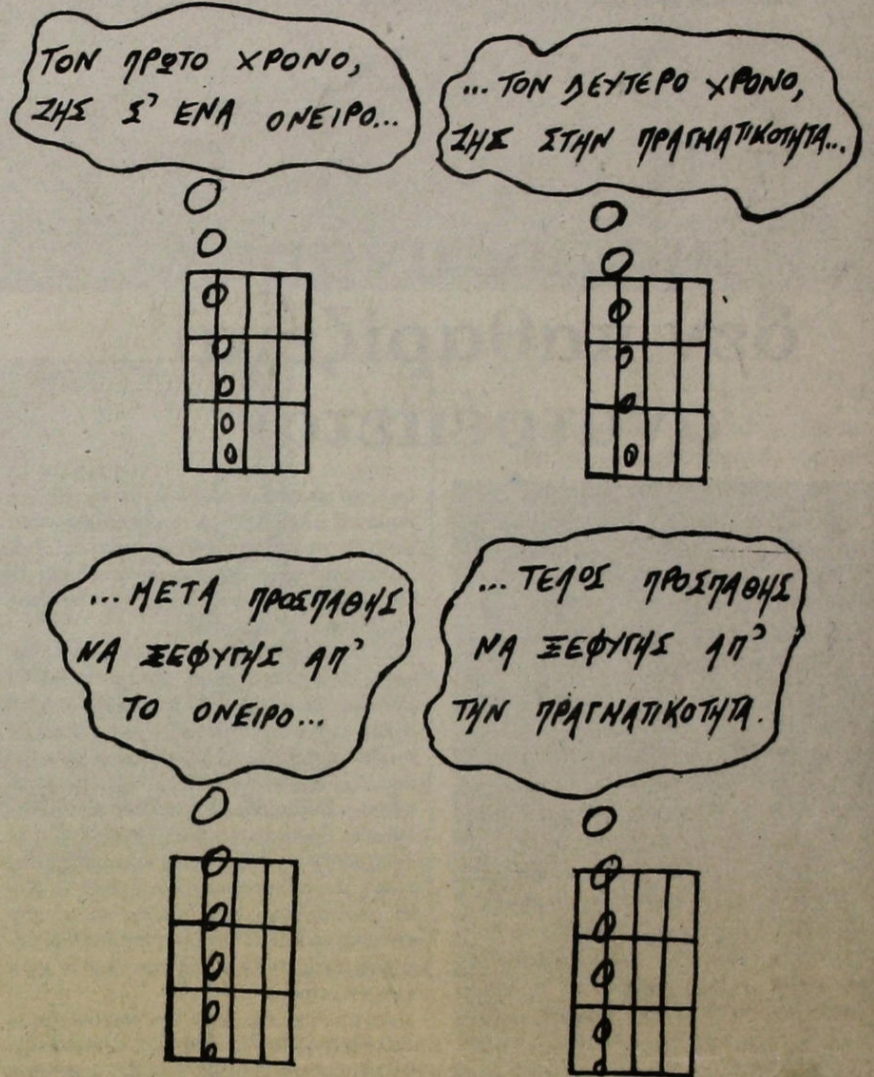
ΣΤΙΑΝ ΣΠΟΥΝΤΕΡ, το 1980 στη φυλακή της Αίγινας, β) για βασανισμούς στην ίδια φυλακή-φούρνο επί των τότε κρατουμένων ΦΙΛΛΙΠΟ ΚΥΡΙΤΗΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΠΡΕΚΑ, ΤΣΟΥΒΑΛΑΚΗ ΘΟΔΩΡΟ, γ) εγώ τον είχα καταγγείλει για παράνομη τροφοδοσία οινοπνευματοδών ποτών, στους ΡΟΥΦΟΓΑΛΗ, ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, πρωτοπαλληκαρα της χουντικής ΚΥΠ. Τον Γενάρη του 1987 άρχισα απεργία πείνας διαμαρτυρούμενος για την «ερήμην καταδίκη μου» για την απομάκρυνση του διευθυντού-μαριονέτα της συντήρησης, για τον υποσιτισμό, για βάνουσες συνθήκες κράτησης. Τον Φλεβάρη του ίδιου χρόνου, οι 80 από τους 120 κρατουμένους της φυλακής κυρήξαμε αποχή απ' το συσσίτιο, με αιτήματα α) γενική αμνηστία, β) εκσυγχρονισμός κράτησης, γ) καταγγελία των βασανιστών. Δυστυχώς τα φερέφωνα του τύπου, προσπαθήσανε να δώσουνε την εικόνα στην κοινή γνώμη, ότι και αυτή «η αναταραχή» ήταν δουλειά του Ρωχάμη! Η φυλακή-εξοντωτήριο της Χαλκίδας χωρίς προαύλιο εκτός κι αν προαύλιο λέγεται ένας τσιμεντένιος χώρος 10Χ20 για προαυλισμό 120 εγκλειστών. Καρμανιόλα ε;

Οι βασανισμοί, απειλές, εκβιασμοί, ραδιουργίες στην ημερήσια διάταξη, με πρόσφατα θύματα τους Χριστοδούλου,

Αραποστάθη, Τζαμίχα, Πετρόπουλο, θύματα βασανιστηρίων, ενώ ένας «κρατούμενος» από τους αρχαιότερους και διάσημους απατεώνες, ονόματι ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, ήταν και είναι το γενικό κουμάντο του φαρμακείου. Δερβέναγας της φυλακής ο αρχιφύλακας Αθανάσιος Ζαχαρίας, που με τις «πλάτες» του κουμπάρου του και νεοδημοκράτη βουλευτή της Χαλκίδας ΒΟΓΙΑΤΖΗ διοικεί και εξουσιάζει με αυθαιρεσίες και παρανομίες.

Δεκαεφτά μήνες σαν γουρούνι, στις φυλακές-κάτεργα της Ελλάδας του ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, στην χώρα του υποτίθεται και του ενδέχεται, δεκαεφτά μήνες σαν γουρούνι, στην δώρα των δικαστών, στο κράτος του μύθου και του ΟΔΥΣΣΕΑ. Δεκαεφτά μήνες σαν γουρούνι, 6 χρόνια μετά την «σοσιαλιστική αλλαγή», 6 χρόνια μετά και ακόμη, η αλήθεια δεν έφτασε στο λαό, ακόμη οι κοτζαμπάσηδες και δερβίσηδες και οι πολιτικοί τσαρλατάνοι της συντήρησης ελέγχουν, ορίζουν και εκτελούν την ποιότητα της ΖΩΗΣ μας.

ΚΛΕΙΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΧΑΛΚΙΔΑΣ
Απρίλης 1987
Κορνήλιος Λουλούδης

Εκδότης
Πισμής Θεόδωρος
Επιδάριου 21, Χαλάνδρι

Συνδρομές: ετήσια 2.000 τεύχη 24
 εξάμηνη 1.000 τεύχη 12

Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση:
Γιώργος Βλασσόπουλος
Τ.Θ. 26050, 10022
ΑΘΗΝΑ

ΚΑΒΑΛΑ 25/4

Όσο υπάρχουν κράτη και αφεντικά θα υπάρχουν και τα πυρηνικά Η κοινωνία της μόλυνσης δεν καθαρίζεται ανατρέπεται

Με κύριο άξονα τα παραπάνω συνθήματα και με αφορμή τον ένα χρόνο από το πυρηνικό ατύχημα στο Τσερνομπιλ, έγινε εκδήλωση-happening το πρωί του Σαββάτου 25/4 στην κεντρική πλατεία της Καβάλας. Στήθηκαν διάφορα ταμπλό και πανό, πάγκος με θιβλία και μοιράσθηκε προκηρύξη - που δίνεται παρακάτω - Η αποδοχή της αληθούς εκδήλωσης από τον πολύ κόσμο που βρισκόταν εκείνηρα (για τα ψώνια της θδομάδας, Σάββατο γαρ), ήταν σχεδόν απόλυτα θετική.

Φυσικά οι «φαιτίνες εξαιρέσεις» δεν έλειψαν. Έτσι οχλία όπως: «αχ καλέ, αυτοί θέλουν να διαλύσουν το κράτος... ή «bre sias, χωρίς κράτος τι θα γίνουμε», ήταν το απαραίτητο συμπλήρωμα και το «αλατιούπερο» της εκδήλωσης.

Το απόγευμα στη δημοτ. βιβλιοθήκη της πόλης διοργανώθηκε από τις ομάδες συζήτηση με θέμα: «Πυρηνική ενέργεια - Πυρηνικό Κράτος. Ένας χρόνος από την έκρηξη του αντιδραστήρα στο Τσερνομπιλ». Ο κόσμος όμως ήταν σχετικά λιγότερος από αυτόν που περιμέναμε.

Επίσης σαν μια νέα εκδοτική προσπάθεια - μετά το περιοδικό ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ - κυκλοφόρησε θιβλιάρκι με τίτλο Πυρηνική ενέργεια. Πολιτικά και κοινωνικά αδιέξοδα.

Μετά το ατύχημα του Τσερνομπιλ νοιώσαμε όλοι στο πετόι μας πως αυτό που μας απειλεί δεν είναι μόνο ένας πυρηνικός πόλεμος (εξ άλλου αυτό το βιώναμε σαν μια πολύ μακρινή και ξεχωρισμένη απειλή) αλλά και η χρήση της πυρηνικής ενέργειας για «ειρηνικούς σκοπούς». Πριν ένα χρόνο θα χρειάζονταν πολλά επιχειρήματα για να υποστηρίξει κανείς την επικινδυνότητα της «ειρηνικής» πυρηνικής ενέργειας. Σήμερα μόνο τη μνήμη του. Ένα χρόνο μετά το ατύχημα στο Τσερνομπιλ και τις εφόδους των πανικόβλητων πολιτών στα Σούπερ Μάρκετ φαίνεται πως ο κόσμος ξεχνάει ή αγνοεί ότι το ψωμί που τρώει περιέχει ραδιενέργεια, ενώ οι ειδικοί δηλώνουν ότι αυτή περιέχεται μόνο στο σιτάρι και περιέργως όχι στο ψωμί.

Ότι τα παγωτά φτιάχνονται με σκόνη από γάλα που αποσύρθηκε μετά το ατύχημα.

Ότι κάθε τσιγάρο, απαραίτητος σύντροφος του έλληνα περιέχει 5000 Μπεκερέλ.

Η επιβάρυνση που δέχεται η ατμόσφαιρα από την ραδιενέργεια προστίθεται σε ένα πλήθος μόλυνσεων που συνεχώς απειλούν να διαταράξουν την ισορροπία των διάφορων οικοσυστημάτων.

Πέρα όμως από τον άμεσο κίνδυνο που διατρέχει η ζωή μας η χρήση της πυρηνικής ενέργειας έχει και πολλά άλλα μειονεκτήματα:

Σύμφωνα με μελέτη της Γαλλικής ομάδας BIOGENE 7, σταθμοί πυρηνικής ενέργειας υπό κατασκευή, καταναλώνουν τόση ενέργεια, όση μπορούν να παράσχουν 4 σε πλήρη λειτουργία. Κι αυτό γιατί χρειάζεται πάρα πολύ ενέργεια για να ολοκληρωθεί το προκαταρκτικό στάδιο στησίματος ενός πυρηνικού σταθμού,

δηλ. να χτιστεί ο σταθμός, να εξαχθεί το ουράνιο κλπ. Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι η πυρηνική βιομηχανία είναι καταναλωτής ενέργειας με συνέπεια τη διατήρηση ή ακόμη και την επιδείνωση της ενεργειακής κρίσης.

Η πυρηνική ενέργεια εκτός από ασύμφορη ενεργειακά, είναι κι οικονομικά. Οι μέθοδοι αποθήκευσης, τα προστατευτικά μέτρα κι η αντικατάσταση των πυρηνικών σταθμών μετά από 20 χρόνια λόγω πτώσης της απόδοσής τους, απαιτούν ψηλό κόστος. Σύμφωνα με στοιχεία που συνέλεξε η οργάνωση «ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ» σχετικά με το κεφαλαϊκό κόστος, τα επιτόκια, τον συντελεστή δυναμικού, τα έξοδα λειτουργίας, συντήρησης κι αποθήκευσης, το ΚΟΣΤΟΣ μιας πυρηνικής μονάδας είναι σχεδόν 4πλάσιο από το προγραμματισμένο.

Ας μην έχουμε όμως την ψευδαίσθηση ότι οι πυρηνικοί σταθμοί βρίσκονται πολλά χιλιόμετρα μακριά μας. Σε απόσταση μόνο 70 χλμ. από την Καβάλα, στο Παρανέστι Δράμας γίνεται εξόρυξη ουρανίου, που σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις πρόκειται να «αξιοποιηθεί». Η ΔΕΗ επίσης στο 10ετές πρόγραμμά της προβλέπει και την δημιουργία πυρηνικού σταθμού.

Η χρήση όμως της πυρηνικής ενέργειας δεν συνδέεται άμεσα μόνο με οικολογικά αδιέξοδα, αλλά και με κοινωνικοπολιτικά. Η πυρηνική ενέργεια από την φύση της είναι παράγωγο μιας κοινωνίας συγκεντρωτικής και αυταρχικής όπου το κράτος μονοπωλεί την πληροφόρηση και «διαφώτιση» του πληθυσμού. Οι διαχειριστές της εξουσίας δεν διστάζουν να κτυπήσουν με οποιοδήποτε τρόπο κάθε κοινωνική ομάδα ή άτομο που προσπαθεί να αρθρώσει ένα διαφορετικό από το κατεστημένο, λόγο. Απόδειξη η σύλληψη 13 αντιπυρηνικών διαδηλωτών από το μπλοκ των αναρχικών που θα δικαστούν σύντομα, καθώς και η απαγόρευση 3 πορειών (αναρχικών μοτοσυκλετιστών, της αντιπυρηνικής πρωτοβουλίας) και η καταστολή αυτής που τελικά έγινε πέρσι.

Προσοχή, λοιπόν, πώς και πότε διαμαρτύρεστε! Οι κυβερνήσεις ακόμη κι αν τύχει νάαι «φιλειρηνικές», ακόμη κι αν λένε ότι είναι «κατά των πυρηνικών», ενοχλούνται!!!

ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΘΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΠΥΡΗΝΙΚΑ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ - ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ
Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ
ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ, ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ
ΝΑ ΑΘΩΩΘΟΥΝ ΟΙ 13 ΑΝΤΙΠΥΡΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ

Να έχετε την υγεία σας. Ελπίζουμε να μην ξεχάσατε ότι πάει χρόνος που ζούμε, αναμφισβήτητα, ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΙΑ.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
«ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ»
ΟΜΑΔΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗΣ
ΔΡΑΣΗΣ

Συζήτηση με θέμα:
ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ - ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΡΗΞΗ ΤΟΥ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΑ ΣΤΟ ΤΣΕΡΝΟΜΠΙΛ
Σάββατο 25-4-87, ώρα 7 μ.μ. στη ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

Προς ΔΟΚΙΜΗ

Η επέτειος ενός χρόνου από το πυρηνικό ατύχημα του Τσερνομπιλ, πριν λίγες μέρες, δείχνει πλέον ξεκάθαρα σε όλους το ποσο υπολογίζουν τα δεξιά κι αριστερά αφεντικά την κοινή γνώμη όταν αυτή έχει ξεφύγει από τα όρια που τις έχουν θέσει μέσω των μέσων μαζικής αποβλάκωσης. Οι πανίσχυρες αστυνομικές δυνάμεις που πλασιάζουν κάθε αντιπυρηνική διαδήλωση στην Ευρώπη και στον υπολοιπό κόσμο καθώς και οι δεκάδες τραυματισμένοι αστυνομικών και διαδηλωτών αποδεικνύουν ποσο αντιπροσωπικές ήταν οι πολλές συχνές τελευταία συγδιασκέψεις των αρχιμιάτων όλου του κόσμου. Είναι φανερό: Τ' αφεντικά μας προβλέποντας και προτομαζώντας μια νέα οικονομική κρίση θέλουν να είναι όσο το δυνατό καλύτερα προετοιμασμένα απέναντι στην παγκόσμια λαϊκή οργή που αναμένουν να ξεσπάσει. Κι ας μη γελοιάστε. Αν δεν τα κατοφέρουν μ' αυτό το τρόπο δεν θα 'ναι τίποτα γι' αυτά να μας ρίξουν σ' ένα 3ο παγκόσμιο πόλεμο μ' ολέθριες συνέπειες.

Προλετάριοι όλου του κόσμου, ενάντια σε κάθε εθνικιστικό ψέμα, πριν ένας 3ος παγκόσμιος πόλεμος μας εξοντώσει, πριν ένα νέο πυρηνικό ατύχημα ή μη σκορπίσει το θάνατο, πριν αρχίσουν να πολλαπλασιάζονται οι ήδη πολλοί, νεκροί των διαδηλώσεων κάθε μορφής, φτύστε κάθε θεσμό αυτής της αυτοκατοστρεφικής κοινωνίας κι απαντήστε στην κρατική διαμε τον μόνο τρόπο που τ' αφεντικά μας μπορούν να καταλάβουν.

Τη ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΤΑΞΙΚΗ ΒΙΑ

Ένας σύντροφος
απ' τη Κομοτηνή

Σας καταγγέλω συντροφοί μου το γεγονός ότι: εδώ στην Χαλκίδα ο εκδότης της δεκάρας πουλημένος και πληρωμένος χαφίης από την Μπασκηνιριά (Αστυνομία) Χαλίδας αρχιφασίστας Γιάννης Θεοφανίδης έκδοσε το τελευταίο φύλλο της τοπικής κολοφυλάδας του Αριθ. φύλλου 549 ημέρα Παρασκευή 24 του Απρίλη 1987 - χρόνος έκδοσης 11ος γραφείο Τσιριγώ-

ΙΘΑΚΗ

Το βράδυ της 24-3-87 σε λογομαχία, μετά από κάποιο γλέντι, ένας κηφήνας των «σωμάτων ασφαλείας» πυροβόλησε με δυο περίστροφα και τραυμάτισε σοβαρά ένα συμπατριώτη μας.

Το γεγονός αυτό ούτε «τυχαίο» είναι, ούτε ξεκομμένο από τη γενικότερη πολιτική της κρατικής καταστολής που έχει λύσει τα χέρια των ένστολων φονιάδων που καθαρίζουν ατιμώρητα ακόμα και για προσωπικούς λόγους.

Πριν ένα χρόνο περίπου ο φασίστας Με-λίστας δολοφόνησε πυροβολώντας από πίσω το 15χρονο μαθητή Μιχάλη Καλέτσα παραμένοντας ατιμώρητος στη θέση του.

Πριν λίγους μήνες άλλος χαραιοφάγης στη Γλυφάδα πυροβόλησε κάποιον γιατί δε σταμάτησε με το αμάξι του για τροχαίο έλεγχο.

Πρόσφατα επίσης, στις 9 του Μάρτη αναστατώθηκε το Γαλάτσι από πυροβολισμούς αυτομάτων όπλων τρομοκρατώντας τους κατοίκους, γεμίζοντας σφαίρες τα περίπτερα και τα γύρω μαγαζιά, για να συλλάβουν κάποιο «κλεφτρόνι» και μόνο κατά τύχη δε θρηνήσαμε άλλα θύματα.

Οι παραπάνω εγκληματικές ενέργειες δυστυχώς δεν είναι οι μόνες. Οι κάθε λογής μπάτσοι έχουν αντικαταστήσει τη δικαιοσύνη, σαν άλλοι καουμπούδες με τα κουμπούρια τους, πυροβολώντας και δολοφονώντας, κατά την κρίση τους πολίτες, ασύδοτοι και ατιμώρητοι.

Ο ρόλος του παρατηρητή δεν μας πάει άλλο.

Να πάρουμε τις τύχες μας στα χέρια μας.

Να σταματήσουμε τις κρατικές δολοφονίες.

Να αφοπλιστούν οι μπάτσοι.

τη 4. Η εφημερίδα έχει λεσάντα «Δοσμετη Εβδομαδιαία Εφημερίδα» απ' αυτά αλήθεια είναι μόνο το «εβδομαδιαία». Το φύλλο εκδόθηκε με τον πηχάιο τίτλο «ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΜΕ ΟΠΛΑ ΣΤΗΝ ΕΥΒΟΙΑ» παραπέμπε στην τρίτη σελίδα με άλλο τίτλο τον: «Φρένο στους τρομοκράτες» και «τροχαίο ατύχημα» γράφει διάφορες αηδίες σε τρόπο στυλ και ύφος που θίγει αποκάλυπτα όλους εμάς και την ίδια την Αναρχία. Σύντροφοι φίλοι μου, το φασισταριό που ακούει στο όνομα Γιάννης Θεοφανίδης και έχει επάγγελμα την ρουφιανιά αμέτρητες φορές στο παρελθόν έχει κινηθεί σάμα και πρόστυχα εναντίον μας χωρίς κανένα δυστυχώς να τον σταματήσει ειδικά ένας θρασύδηλος οπιούνος πορωμένος εκδίδει μια κολοφυλάδα σαν παράρτημα της «Απογευματινής» με πηχάιους πάντοτε τίτλους και θέματα που μόνο τα «Μητσοκατηνιά» αφορούν και μπορεί να τσιμπήσουν αυτός ο ρουφιάνος δηλαδή προσβάλει ανοιχτά την νοημοσύνη του κόσμου και απορώ ποιοι μπορούν να διαβάσουν τέτοια τερατογρήματα ώστε να κρατιέται ακόμα το κολοχανιό που αυτός αποκαλεί-γραφείο εφημερίδας» με τηλ. 20390.

Σύντροφοι αυτός είναι ο Χίτλερ της Χαλκίδας και στα μέχρι τώρα ως και το τελευταίο θα-

ρύγδουπο δημοσιεύμα του θίγει πρώτα-πρώτα τους Αναρχικούς της Χαλκίδας και τα παιδιά που συλλάβαν οι μπάτσοι άδικα - και ύστερα όλους μας.

Δυστυχώς όμως και στην Χαλκίδα αυτόν τον καλύπτουν οι γορίλλες και τα τσιράκια του γιαυτό σύντροφοί μου θεωρώ απαραίτητη μια δημοσιευμένη καταγγελία στην εφημερίδα μας. Παρακαλώ να δημοσιευτεί στην «ΔΟΚΙΜΗ» μας με την συμπληρωματική σημείωση πως πάρα πολλά παιδιά δικά μας παιδιά από ρουφιανιές δικές του εξαιτίας του έχουν κυνηγηθεί. «ΕΥΒΟΙΚΗ ΓΝΩΜΗ» λέγεται η κολοφυλάδα.

Θέλω πάρα πολύ να βοηθήσω χρηματικά και εγώ στο ασταμάτητο συνέχισμα της εφημερίδας μας που αγαπάω πολύ αλλά... λόγω κακής ως άθλιας οικονομικής κατάστασης στέλνω δυστυχώς προς το παρόν μονάχα μια ταχυδρομική επιταγή των 1.000 για να έχω την εφημερίδα μας άμεσα.

Μόλις τα οικονομικά μου στρώσουν το πρώτο μου βήμα θα 'ναι η συνεισφορά σ' εσάς - τώρα μόνο μια εξάμηνη συνδρομή μπορώ να δώσω.

Γεια σας, σας ευχαριστώ Σταυρούλα από Χαλκίδα.

ΕΦΟΔΟΣ ΤΩΝ ΜΠΑΤΣΩΝ ΣΤΟ ΚΝΙPSELKRANT

MEDEDELING VAN DE
KNIPSELKRANT
υπόθεση: έρευνα κατοικίας
ΤΟ ΜΑΚΡΥ ΧΕΡΙ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ
ΜΠΑΤΣΩΝ

Την Πέμπτη 9 Απριλίου 1987 ο βέλγος ανακριτής F. Cuykens ζήτησε την έρευνα των γραφείων της έκδοσης του «De Knipselkrant» και της ιδιωτικής κατοικίας του εκδότη του «De Knipselkrant», Paul Moyssault.

Από άρθρα Ολλανδικών και Βελγικών εφημερίδων και από το είδος των πραγμάτων που κατασχέθηκαν, ξεκαθαρίστηκαν μερικά πράγματα σ' εμάς.

Την Τετάρτη 8 Απριλίου, και σαν αποτέλεσμα της σύλληψης, στο Βέλγιο, δυο ατόμων που είχαν στην κατοχή τους πρόσφατες προκηρύξεις των «Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων (CCC) στις οποίες, σύμφωνα με τον Βελγικό τύπο, ανακινούνταν μια νέα εκστρατεία ένοπλης βίας, αν δεν απελευθερωνόταν άμεσα οι τέσσερις κρατούμενοι σύντροφοι των «Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων», οι Ολλανδοί μπάτσοι πήραν εντολή, με τέλεξ, να ερευνηθούν τα γραφεία του «De Knipselkrant» και το σπίτι του εκδότη, στη βάση μιας συμφωνίας του Benelux.

Η εισβολή έγινε κατά την απουσία του εκδότη, όπου δεν επιτράπηκε σε άλλους εκδότες να παρίστανται.

Στην έρευνα κατασχέθηκαν: - ένα τυπογραφικό μηχάνημα - όλοι οι φακέλοι που περιείχαν άρθρα εφημερίδων και προκηρύξεις των C.C.C. («Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων»)

- όλοι οι φακέλοι που περιείχαν άρθρα εφημερίδων και προκηρύξεις, της Action Direct («Άμεση Δράση») - όλοι οι φακέλοι που περιείχαν άρθρα εφημερίδων και προκηρύξεις του R.A.R.A (Μακρο-Φίρες)

- όλη η αλληλογραφία που αφορούσε το De Knipselkrant, τους κρατούμενους των C.C.C., L'Internationale

- φωτογραφικό αρχείο

- τεύχη του '86 και '87 του De Knipselkrant

- δίσκος γραμμάτων και ταινία-χτυπηματος της γραφομηχανής

- φωτογραφίες και ποστερς του ASA-LA.

- όλες οι μπροσούρες του Μετώπου Κόκκινης Αντίστασης «Κείμενα των C.C.C.»

- το προς τύπωση υλικό του εντύπου κ.λ.π., κ.λ.π., κ.λ.π.

Στις 15 Απριλίου, το δικαστήριο του Γκρονινγκεν αποφάσισε να παραδώσει το υλικό που αφορούσε τους C.C.C. στη Βελγική αστυνομία για να βοηθήσει την τρέχουσα ανάκριση για τους C.C.C.

Σύμφωνα με δικαστικές πηγές του Βελγίου, οι δυο Ολλανδοί που συνελήφθησαν εκεί, θα ήταν οι ταχυδρόμοι (σύνδεσμοι) για ένα Ολλανδικό κλάδο των C.C.C.

Οι Μαχόμενοι Κομμουνιστικοί Πυρήνες, υποτίθεται, πως αναδιοργανώθηκαν μετά τη σύλληψη των Pierre Carrette, Didier Chevolet, Pascal Vandgeerde και Bertrand Sassoys. Εν τω μεταξύ η φυλάκιση στην απομόνωση των δυο συλληφθέντων ολλανδών έχει περάσει τον μήνα.

Η δικαστική διαδικασία της ανάκρισης έχει μείνει (κρυφή) για το συνήγορό τους, P.H. Bakker Schut.

Η οργάνωση των C.C.C. αφορά τους ίδιους τους μαχητές. Τη γελοία κατηγορία κατά του Paul Mossault για πιθανή συμμετοχή σε κάποια ενέργεια ένοπλης προπαγάνδας των C.C.C. λοιπόν, την απορρίπτουμε αποφασιστικά (συνολικά).

Οι ένοπλοι μαχητές των Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων δεν έχουν δώσει σε μας, μα ούτε στον Paul Mossault την τιμή να συμμετέχουμε στην αντιιμπεριαλιστική εκστρατεία, αλλά φυσικά, έχουμε το κομμουνιστικό καθήκον να υπερασπιστούμε την επαναστατική νομιμότητα των ένοπλων ενεργειών των C.C.C. ενάντια στην εγκληματική «νομιμότητα» των εκτελεστών (της εξουσίας).

Αξιζει ν' αναφέρουμε, ακόμα, ότι:

1. Στις 18 Γενάρη 1985 δυο μπάτσοι επισκέφτηκαν τον P.M. δηλώνοντάς του ότι ανήκαν στο BVD (εθνική ασφάλεια). Ηθελαν να τους μιλήσει για την απεργία πείνας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (FRG), τις φιλολογούμενες επαφές του με τους Μαχόμενους Κομμουνιστικούς Πυρήνες, τις επαφές του με τους «νομιμους» αντίστοιχους της RAF και τον κατηγορήσαν ότι είναι «μέλος της νόμιμης RAF».

2. Στα τέλη του Γενάρη του 1986, η Δυτικο-Γερμανική δικαιοσύνη προσπάθησε ν' απαγορεύσει τη συγκέντρωση στη Φραγκφούρτη, (εξαιτίας) με πρόσχημα μια ειδική έκδοση του De Knipselkrant/Ligne Rouge (Κόκκινη Γραμμή) που αφορούσε τη συγκέντρωση, και είχε μοιραστεί εκεί ανοιχτά.

3. Ο Paul Moyssault πιάστηκε στις 4 Μάη του 1986, μετά τη σύλληψη του Yu Kikumura, την 1η Μάη, στο αεροδρόμιο του Schiphol, για κατοχή ενός κιλού TNT και εξι πυροκροτητών, στις αποσκευές του. Με βάση την υποτιθέμενη αντιστοιχία των μετακινήσεων στα ταξίδια του, και μια δήλωση από ένα θυρωρό ενός ξενοδοχείου, βγήκε το συμπέρασμα ότι ο P.M. τα είχε οργανώσει όλα.

4. Στις 2 Σεπτέμβρη 1986 ο P.M. κλήθηκε από τη Bundes nachrichtendienst (Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Εθνικής Ασφαλείας), στο München-Riem και πρέσβηκε να ομολογήσει. Ήταν μια πρώτη γεύση από τα γράμματα που έχουν σταλεί σε 50 περίπου άτομα, ανώνυμα, από το Σεπτέμβρη 1986 στα οποία ενθαρρύνονται να παραδεχτούν (καρφώσουν) υποτιθέμενες σχέσεις με τη RAF, έναντι αμοιβής.

Αυτό το φάσκο, η αστυνομία το πήρε επί πολλού πόνου.

Η ποινικοποίηση της προπαγάνδης του De Knipselkrant και του Μετώπου Κόκκινης Αντίστασης (RVF), που γίνονταν για χρόνια, είχε αποτύχει ολοκληρωτικά και το επόμενο θήμα, η καταστροφή του εντύπου με χρήση στρατιωτικών μέτρων αποτυχαίνει κι αυτό.

Η ιμπεριαλιστική διάθεση των πολυεθνικών αντιμετωπίζεται με τη διεθνοποίηση του ταξικού πολέμου, τη συγχώνευση και τη συνεργασία και πολιτικά και στο πεδίο της οργάνωσης διαφόρων (περικών) οργανώσεων επαναστατικής, ένοπλης βίας. Η ανάπτυξη μιας επαναστατικής ανταγωνιστικής πρακτικής κατά του ιμπεριαλισμού και των εκδηλώσεών του, όπως ο Σιωνισμός.

Σε διεθνή κλίμακα, η αστυνομία, ματιωδώς, προσπαθεί να καταστρέψει περιοδικά και δελτία που προωθούν τις πολιτικές απόψεις της ένοπλης, επαναστατικής αντι-ιμπεριαλιστικής αντίστασης. Radikal, L'Internationale, Ligne Rouge, Blättle, De Knipselkrant.

Αυτά τα περιοδικά εκτελούν μια σημαντική λειτουργία, επειδή η επικοινωνία και ενημέρωση που αφορά την επαναστατική πρακτική στη Δυτική Ευρώπη είναι μεγάλης σημασίας.

Για τη ανάπτυξη των κομμουνιστικών προοπτικών στις μητροπόλεις, η επαναστατική πρακτική είναι μέσο και σκοπός, κι αυτό είναι που φοβάται η

αστική τάξη και ειν' αυτή η πρακτική, αυτές οι αναλύσεις, που δημοσιεύει το De Knipselkrant. Η διεθνής πληροφόρηση και συζήτηση ειν απαραίτητη, ειναι όρος ότι η θεωρία προσανατολίζει και παρακινεί σε δράση, κι αυτό βρίσκεται σε διαλεκτική σχέση με την πρακτική. (Οι οργανώσεις) C.C.C., FAF/A.D. Διεθνείς Αντι-ιμπεριαλιστικές Ταξιαρχίες, FARL και ASALA συμβάλλουν σ' αυτό το σκοπό.

Είναι αναγκαία, και σε παγκόσμια κλίμακα, η επίθεση, τώρα, στα τρέχοντα στρατηγικά σχέδια των πολιτικών, οικονομικών και στρατιωτικών σχηματισμών του ιμπεριαλιστικού συστήματος.

ΑΜΕΣΗ απελευθέρωση των

Pierre Carrette
Didier Chevolet
Pascal Vandgeerde
Bertrand Sassoys.

Το πετράδι που βήχνει ο μιάτσος δεν είναι τίποτα μπροστά στο βράχο που θι τον πλακώνει!

Τη νίκη φέρνει ο λαϊκός αγώνας!
Ο αγώνας μοις αρχισε!

Γραφείο Τύπου του De Knipselkrant
RVF
Απριλίου 1987

De Knipselkrant
Postbus 7001
9701 JA GRONINGEN
NEDERLAND

R.A.R.A.: Επανάστατική αντιρατσιστική δράση.

Η R.A.R.A. έχει αναλάβει σε μία περίοδο 16 μηνών την ευθύνη για 4 εμμηροστικές επιθέσεις ενάντια στην αλυσίδα σουπερ-μάρκετ ΜΑΚΡΟ στην Ολλανδία, μια εταιρεία με μεγάλα συμφέροντα στη Ν. Αφρική. «Ο δυτικός ιμπεριαλισμός έχει συμφέρον να διατηρεί το ρατσιστικό καθεστώς της Ν. Αφρικής. Γι' αυτό επιτεθήκαμε σ' αυτό το τμήμα της Ολλανδικής επιχειρηματικής αυτοκρατορίας στη Ν. Αφρική».

Μετά τις επιθέσεις η ΜΑΚΡΟ (θυγατρική της πολυεθνικής S.H.V.) ζήτησε αποζημίωση 45 εκατομμυρίων δολαρίων από τις ασφαλιστικές εταιρείες, οι οποίες αρνήθηκαν να καλύψουν την εταιρεία για ρελλαντικές ζημιές από επιθέσεις. Στη συνέχεια η ΜΑΚΡΟ προσέφυγε στο Ολλανδικό κράτος, το οποίο αρνήθηκε να εγγυηθεί ότι θα την αποζημιώσει σε περίπτωση άλλης επίθεσης, έτσι η εταιρεία αποσύρθηκε από τη Ν. Αφρική.

Η R.A.R.A. είναι μία από τις πολλές αντιρατσιστικές ομάδες της Ολλανδίας, που σαμποτάρουν εταιρείες με συμφέροντα στη Ν. Αφρική. Αρκετά γραφεία ταξιδιών και αλυσίδες σουπερμάρκετ έχουν αποσύρει τα συμφέροντά τους από τη Ν. Αφρική κάτω από την πίεση αντιρατσιστικών εκδηλώσεων, ενώ η Shell και άλλες εταιρείες έχουν δεχθεί πολλές επιθέσεις.

ΕΚΚΛΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΜΠΟΠΑΛ

Αγαπητοί φίλοι,
Από τον Ιούνιο του 1986, η ομάδα Πληροφόρησης και Δράσης της Μποπαλ συγκεντρώνει και επαληθεύει πληροφορίες για την κατάσταση από τη διαρροή αερίου και συνεργάζεται

με διάφορες ομάδες και άτομα που ασχολούνται με την έρευνα και την περιθαλψή στη Μποπαλ. Η πρώτη έκδοση του μηνιαίου ενημερωτικού δελτίου μας, «Μποπαλ», τυπώνεται αυτή τη στιγμή. Η ανάγκη κυκλοφορίας εκδόσεων στη Μποπαλ, είναι ιδιαίτερα μεγάλη, καθώς η κυβέρνηση και τα μέσα πληροφόρησης έχουν αφήσει την τραγωδία να σβήσει από τη μνήμη. Μερικά σπουδαία γεγονότα, σχετικά με τη Μποπαλ, έχουν αναφερθεί στο δελτίο μας (μοιράστηκε σε περίπου 600 άτομα και ομάδες εδώ και στο εξωτερικό) που αλλού δεν έτυχαν της απαραίτητης προσοχής.

Πρόσφατα, δύο ακτιβιστές, ο ένας απ' αυτούς είναι μέλος του B.G.I.A, συνελήφθησαν στη Μποπαλ με κατασκευασμένες κατηγορίες, κακοποιήθηκαν και φυλακίστηκαν για μερικές μέρες. Ακολούθησε ραβδική επίθεση από την αστυνομία, τα γραφεία του B.G.I.A παραδιάστηκαν, και τα θεωρούμενα «ενοχοποιητικά» ντοκουμέντα κατασχέθηκαν. Με την ενοχλησιακή συγκάλυψη των μέσων ενημέρωσης, οι ακτιβιστές του B.G.I.A παρουσιάστηκαν σαν πράκτορες της Carbide που ενεργούν ενάντια στα συμφέροντα των θυμάτων της διαρροής. Αυτή είναι, ίσως, η πρώτη περίπτωση που η κυβέρνηση επικαλείται το Νόμο για τα Κρατικά Απορρήτα σε μια αυτόνομη ομάδα, και οι άσχημες εξελίξεις είναι προφανείς. Στη νομική διαδικασία στο Ανώτατο Δικαστήριο όπου το έχουμε καταγγείλει, είχαμε την ευκαιρία ν' αναφέρουμε, όχι μόνο:

1. Όλοι οι ανεξάρτητοι εργάτες της Μποπαλ να έχουν το δικαίωμα να δουλεύουν ελεύθερα και χωρίς καμιά ενόχληση.
2. Το δικαίωμα της πληροφόρησης και ελεύθερης έκφρασης κατοχυρωμένο από το Σύνταγμα.
3. Η Κυβέρνηση ν' αναγνωρίζει τις μη-κυβερνητικές επιστημονικές και ιατρικές έρευνες και τη συλλογή στοιχείων, σαν νόμιμες δραστηριότητες ακριβώς όπως οι αποκαλούμενοι «κοινωνικοί» οργανισμοί περιθαλψής, όπως είναι π.χ. τα κέντρα επιδιόρθωσης ρούχων από γυναίκες.

Στην πρώτη ακρόαση στις 15 Οκτώβρη, στο Ανώτατο Δικαστήριο, ένα τριμελές με Πρόεδρο τον Δικαστή P.N. Bhagwati, αποφάσισε (θεώρησε) ότι η Ένωση της Ινδίας είναι συνυπεύθυνη στην υπόθεση.

Με τα έξοδα της νομικιστικής διαδικασίας που κάνουμε, έχουμε ήδη χρεωθεί αρκετά. Για να συνεχίσουμε αυτή τη σημαντική δικαστική διαδικασία, καθώς επίσης και για να συνεχίσουμε την πληροφόρηση και την αναφορά των δραστηριοτήτων του B.G.I.A, χρειαζόμαστε τη βοήθειά σας. Στη Μποπαλ δόθηκαν χρήματα για εγγυήσεις και στη Μαντράς για αποφυλάκισεις, και τρεις δικηγόροι ασχολούνται με την υπόθεση στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Τα έξοδα για τη στήριξη του κέντρου αληθινής πληροφόρησης στη Μποπαλ, πρέπει να βρεθούν, το μηνιαίο Ταχυδρομείο πρέπει να τυπώνεται και να ταχυδρομείται. Κάνουμε έκκληση σε σας να βοηθήσετε σ' αυτή την κρίσιμη διαδικασία στέλνοντας μια επιταγή χρημάτων στην ομάδα Πληροφόρησης και Δράσης της Μποπαλ, στη Μποπαλ.

B.G.I.A
D-42, Firdos Nagar
Bhopal 462016
India

(Από το Fifth Estate).

ΥΠΟΘΕΣΗ JIM TRIMBLE

Στις 19 Μάρτη 1982, ο James Russel Trimble, κρατούμενος στις σωφρονιστικές φυλακές του Maryland, καταδικάζεται σε θάνατο στο θάλαμο αερίων, για ένα έγκλημα που κατηγορείται ότι διέπραξε σε ηλικία 17 χρόνων, παρά την ψυχιατρική γνωμάτευση που βεβαιώνει «διανοητική καθυστέρηση λόγω χρήσης ναρκωτικών ουσιών» την εποχή της σύλληψής του. Ο Trimble, 23 χρόνων τώρα, εδώ και 6 χρόνια αγωνίζεται για τη ζωή του. Η θέση του παραμένει σταθερή: αρνείται ότι διέπραξε το έγκλημα. Η Διεθνής Αμνηστία ήδη ασχολείται με την περίπτωση του. Οι Η.Π.Α. γίνονται μία από τις τέσσερις χώρες στον κόσμο που στέλνουν ανήλικους και «ψυχοπαθείς» στο θάνατο.

Ο Tribble και άλλοι τέσσερις (James Hanna, Anthony Kordell, Joseph και Terrance Evans) παραπέμπονται για φόνο χωρίς ελαφρυντικά, βιασμό, βαιοπραγία ωθούμενη από σεξουαλικά κίνητρα, απαγωγή κλπ., όλα σε σχέση με την Nila Kay Rogers στις 3 Ιουλίου 1981. Οι τέσσερις πλην του Trimble, όλοι ενήλικοι τη στιγμή της σύλληψής τους, ομολογούν την ενοχή τους και καταδικάζονται πρωτόδικα σε ισόβια. Ο Trimble, άπειρος και φοβισμένος, καταθέτει και υπογράφει την ενοχή του, υπό την απειλή της επιβολής θανατικής ποινής στους συγκατηγορούμενούς του!

«Η τρύπα είναι ένα κελί χωρίς κρεβάτι, χωρίς φως και με πολύ κρύο. Υπάρχει μόνο μια τρύπα στο πάτωμα για τα σκατά, αλλά δεν υπάρχει τρόπος να σκουπιστείς. Οι φύλακες αφήνουν πάντα το κελί να πλημμυρίσει. Δύο πόντοι νερό με σκατά μαζί καλύπτουν το δάπεδο. Για μια βδομάδα προσπαθούσα να κοιμάμαι και να χέζω στο σκοτάδι».

Οι συγκατηγορούμενοι του Trimble μπορούν και καλύπτουν τα δικαστικά τους έξοδα. Η υπεράσπιση του Trimble, ένας κρατικός δικηγόρος, τον επισκέπτεται μό-

νο τρεις φορές μέχρι τη μέρα της δίκης.

Στο εφετείο, ο Kordell μειώνει τα ισόβια σε 5 χρόνια αναστολή υπό επιτήρηση (!) καταθέτοντας εναντίον του Trimble. Οι Hanna και Terrance Evans καταφέρνουν και μετατρέπουν τις ποινές τους σε 5 χρόνια ο καθένας, εκτίουν όμως μόνο από 3 1/2. Ο Joseph Evans κλείνεται στο Ίδρυμα Patuxent, σύντομα όμως αναμένεται η απελευθέρωσή του.

Ο Trimble δεν ομολογεί την ενοχή του στο δικαστήριο και καταδικάζεται σε θάνατο, τρις σε ισόβια και επιπλέον 70 χρόνια στη φυλακή! Ο Dr. Lehman, παιδοψυχίατρος, γνωματεύει: «πιθανή σχιζοφρένεια, αντικοινωνική συμπεριφορά, πιθανές προσωρινές ψυχώσεις που προκλήθηκαν από χρήση ναρκωτικών και ελαφρά διανοητική καθυστέρηση κατά την τέλεση της πράξης».

Όλους τους μήνες της προφυλάκισής του, του χορηγούνται καθημερινά 600 miligram του αντιψυχωτικού THORAZINE. Ο ίδιος γράφει: «Δε θυμάμαι αλήθεια και πολλά από τη δίκη». Σα στοιχεία εναντίον του χρησιμοποιήθηκαν δύο βιβλία για την οικογένεια Manson όπως και ροκ

πόστερ που βρέθηκαν σπίτι του. Ο δικαστής Hormes, που πεθαίνει λίγο μετά τη δίκη από γερατειά, δηλώνει μεταξύ άλλων ότι ο Trimble είναι «υπόπτος υποτεροπής»

εφόσον «διατηρεί ομοφυλοφιλικές σχέσεις στην ηλικία των 13 ετών» (!).

Περιμένοντας το θάνατο, ο Trimble περνάει 23 στις 24 ώρες στην απομόνωση. Την 24η ώρα την εργάζεται για 85 σεντς για να καλύψει σαπούνι, σαμπουάν, οδοκτόκρεμα, γραμματόσημα και ό,τι άλλο χρειάζεται εκτός τροφής. του επιτρέπεται δύο ντους τη βδομάδα ενώ του απαγορεύεται η πρόσβαση σε νομικά βιβλία που πιθανό να τον βοηθούσαν.

Τέσσερις αιτήσεις επανεξέτασης της υπόθεσης έχουν ως τώρα μυστηριωδώς χαθεί. Και ενώ τα δικαστικά έξοδα ανέρχονται λίγο-πολύ σε 10.000 δολάρια, στις 13 Απριλίου κατατίθεται νέα αίτηση από νέο δικηγόρο.

Βοηθήστε να γίνει δεκτή γράφοντας:

The Governor,
The State House,
Annapolis MD,
21401, U.S.A.

Γράμματα στον ίδιο:

Jim Trimble (161658)
Maryland State Penitentiary B 518,
954 Forrest Street,
Baltimore MD,
21202, U.S.A.

Οικονομική Ενίσχυση:

Kenn Quayle
Jim Trimble Defence Fund
Box 6326
Station A, Toronto ON,
M5W 1P 7, CANADA.

(Πηγή: Toronto Anarchist Black Cross)

μουσικές προτιμήσεις καθώς και τα τοπικά νέα.

Το 1986 η τοπική καταλανική κυβέρνηση ανακοίνωσε, ότι είναι απαραίτητη η έκδοση άδειας για όλους τους ερασιτεχνες αφηρόντας όμως να εννοηθεί ότι τέτοια άδεια θα δοθεί σε όλους. Από τότε δεν έγινε καμία αναφορά στο θέμα, ώσπου στα μέσα του Γενάρη του '87, τμήματα της τοπικής καταλανικής αστυνομίας (Mossos d'Esquadra) εισέβαλαν σε όλους τους σταθμούς, κατέσχεσαν τα μηχανήματα και σφράγισαν τους χώρους. Ο μόνος που

συνεχίζει να εκπέμπει ανεξοχλητός αφού τον έκλεισαν μόνο για 2 μέρες, είναι ο Radio Tele-Taxi, ένας εμπορικός ραδιοσταθμός, που έχει στο πρόγραμμά του αποκλειστικά μουσική και πολλές διαφημίσεις.

Στη συνέχεια η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι μετά τις τοπικές εκλογές του Μαρτίου θα δώσει ορισμένες ακόμα άδειες. Εν τω μεταξύ ο Radio Pica άρχισε να εκπέμπει και πάλι παράνομα, στις αρχές του Φλεβάρη. Η καταλανική αστυνομία τον εντόπισε σύντομα και το ίδιο θράδυ εισέβαλε στο χώρο, κατέσχεσε τα μηχανήματα και όλους τους δίσκους.

Ο μοναχικός αναρχικός ραδιοσταθμός, που λειτουργεί ακόμα στις Νότιες ακτές της Ισπανίας είναι ο Radio-Libertaria στη Βαλέντια.

Ακτινοβό- ληση τρο- φίμων Μια επικίνδυνη μέθοδος εισάγε- ται

Από το 1984 το Υπουργείο Έρευνας και Τεχνολογίας μαζί με το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας ετοιμάζουν το πλαίσιο για την εφαρμογή της ακτινοβόλησης τροφίμων στην Ελλάδα. Ήδη μελετούν τη νομοθεσία άλλων χωρών, όπου η ακτινοβόληση τροφίμων είναι πραγματικότητα, καθώς και τη δυνατότητα της εφαρμογής της ακτινοβόλησης, δεδομένου ότι η μετατροπή των υπαρχόντων εργοστασιακών μονάδων επεξεργασίας τροφίμων είναι δαπανηρή. Ο Δημόκριτος, τα ΤΕΙ Πάτρας και Αθήνας έχουν αναλάβει τις σχετικές μελέτες, ενώ μια ντόπια βιομηχανία γάλακτος κυκλοφόρησε στην αγορά ακτινοβολημένο γάλα με την παραπλανητική ένδειξη «ακτινιζέ». Η παρτίδα του ακτινοβολημένου γάλακτος αποσύρθηκε γιατί δεν υπάρχει ακόμη η σχετική νομοθεσία.

Για την ακτινοβόληση των τροφίμων με ακτίνες από κοβάλτιο 60 και καίσιο 137 σχετικές έρευνες στο εξωτερικό έχουν αποδείξει την τεράστια απώλεια βιταμινών (Α, Ε, C, Β₁, Β₁₂, Β₆), την δημιουργία νέων χημικών ενώσεων στο τρόφιμο, την απώλεια της κανονικής-φυσικής οσμής και

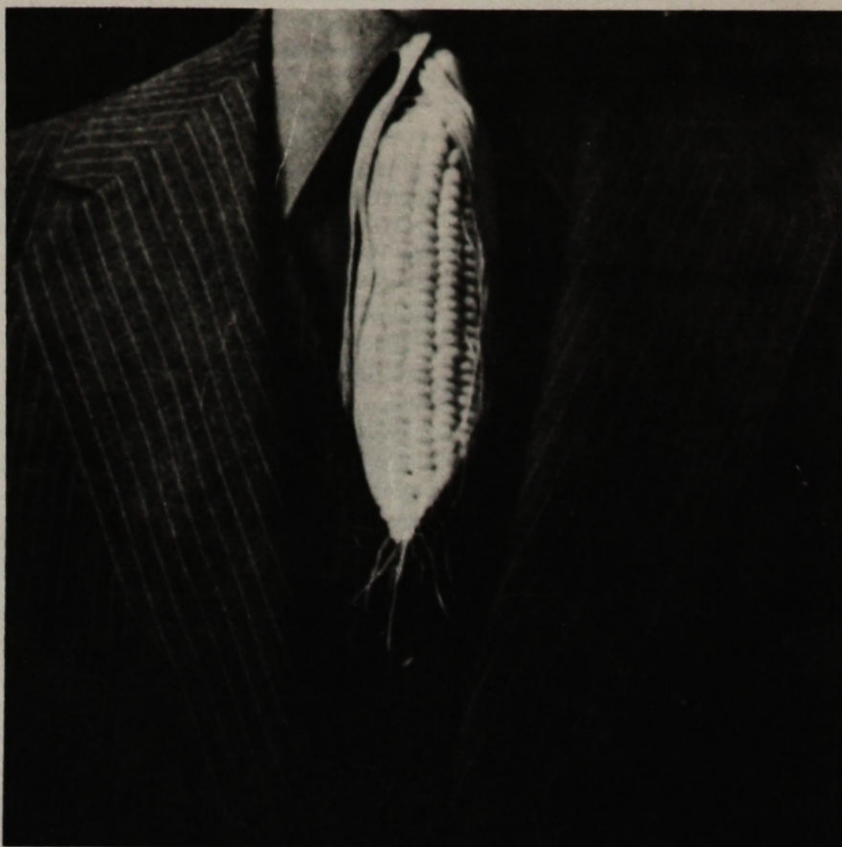
γεύσης. Παράλληλα, έχει τονιστεί ότι ενώ η ακτινοβολία καταστρέφει ορισμένους μικροοργανισμούς (πράγμα που υποτίθεται ότι είναι ο κύριος στόχος της εφαρμογής ακτινοβόλησης) δεν έχει τη δυνατότητα να καταστρέψει τα ανθεκτικά σπόρια των μικροοργανισμών, με αποτέλεσμα τροφή με όψη και οσμή υγιεινή να είναι στην ουσία μολυσμένη με σπόρια, που μπορούν να αναπτυχθούν στον ανθρώπινο οργανισμό μετά την κατάναλωση της τροφής. Επίσης, η ακτινοβόληση μπορεί να αυξήσει την παραγωγή ειδικών καρκινογόνων τοξινών από ορισμένους μύκητες, καθώς και να ευνοήσει τη μεταλλαγή βακτηρίων ώστε αυτά να γίνουν ανθεκτικά στην ακτινοβολία και να μην καταστρέφονται.

Πρέπει να τονιστεί ότι η τεχνολογία της ακτινοβόλησης των τροφίμων προέρχεται άμεσα από την πυρηνική τεχνολογία και χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τον αμερικανικό στρατό μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Ακόμα, το κοβάλτιο και το καίσιο 137 προέρχονται από τα σπύλματα των πυρηνικών εργοστασίων και έτσι η επεξεργασία τροφίμων με ακτινοβολία αποτελεί μία επικερδή χρήση των υποπροϊόντων της πυρηνικής έρευνας. (Περισσότερες λεπτομέρειες πάνω στην ακτινοβόληση έχουν δημοσιευτεί στη Δοκιμή Νο 9).

Η ακτινοβόληση εφαρμόζεται ήδη σε 24 χώρες (ανάμεσα σ' αυτές οι ΗΠΑ, Η Σοβιετική Ένωση, η Ν. Αφρική, η Ιαπωνία), στις οποίες το κοινό (επιμορφώνεται, δηλαδή αποπληροφορείται, σε σχέση με τους κινδύνους που εγκυμονεί η ακτινοβόληση των τροφίμων.

Όπως φαίνεται, ο κύριος λόγος που έχει μέχρι στιγμής αποτρέψει τα Υπουργεία και τις ντόπες βιομηχανίες τροφίμων από τη χρήση της ακτινοβόλησης πάνω στα προϊόντα, είναι το μεγάλο κόστος της εγκατάστασης των μονάδων ακτινοβόλησης. Όλα, όμως δείχνουν ότι ξεπερνώντας τα προβλήματα κόστους και βασισμένοι στην

άγνοια και την παραπληροφόρηση θα προσπαθήσουν να εισάγουν την καταστρεπτική και επικίνδυνη αυτή μέθοδο στο άμεσο μέλλον. Γίνεται επιτακτική, λοιπόν, η προσπάθεια πληροφόρησης, ώστε να αποτραπεί ο κίνδυνος να μπουν τα πυρηνικά απόβλητα στην κουζίνα μας.

Ολοι λίγο-πολύ γνωρίζουν το γεγονός της ανακάλυψης του μικροπομπού στα γραφεία της ΔΟΚΙΜΗΣ. Πίσω από το πλαστικό κουτί μιας πρίζας, συνδεδεμένος με το ρεύμα, γυφτισμένος, λειτουργούσε ένα χρονο τουλάχιστο.

Πέρι μετά την απαγόρευση των συγκεντρώσεών μας από το Δροσογιάννη είχε γίνει προσπάθεια να βρεθεί μάρτυρας κατηγορίας μεταξύ των συλληφθέντων εναντίον μερικών συντρόφων. Με αυτό το σκοπό έβαλαν μαγνητοταινία σ' έναν, όπου άκουσε τη φωνή του και κουβέντες άλλων, προσπαθώντας να τον πείσουν να καταθέσει, αφού βεβαίως δεν μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν την κασέτα ως αποδεικτικό στοιχείο.

Αργότερα κατά μυστήριο τρόπο πληροφορίες κυκλοφορούσαν στις εφημερίδες.

Εκείνον τον καιρό ο Δροσογιάννης καμάρωνε γιατί δήθεν είχε ανθρώπους ανάμεσα στους αναρχικούς.

Όπως γράφαμε όμως τότε «οι αναρχικοί έχουν γινάτι, που βγάζει μάτι». «Μάτι» δε βρήκαμε - Βρήκαμε όμως, το «αυτί» και το ξεριζώσαμε.

Τώρα μπορούμε να πούμε ότι αυτό που λέγαμε ότι στο Πολυτεχνείο οι μπάτσοι είχαν επιλέξει να μας χτυπήσουν αν πηγαίναμε προς την Πανεπιστημίου, όπως αρχικά υπήρχε σχέδιο, είχαμε απόλυτα δίκιο. Γνώριζαν εκ των προτέρων τις αποφάσεις μας και είχαν προετοιμάσει αυτό το χτύπημα. Αιφνιδιάστηκαν όταν αλλάξαμε τα σχέδιά μας την τελευταία στιγμή και έγινε ότι έγινε.

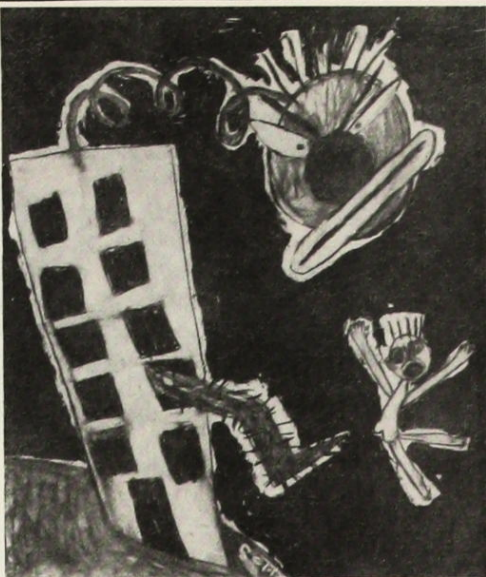
Στις τελευταίες κινητοποιήσεις για τους συντρόφους μας, Δαυίδ και Αποστόλη, γνώριζαν ότι δεν είχαμε επιλέξει την ανοιχτή σύγκρουση μαζί τους σε περίπτωση που θα κύκλωναν τα Προπύλαια, όπως και έγινε, γιατί δε θέλαμε να δημιουργήσουμε αυτό το ατέλειωτο σήριαλ συλλήψεων, δικών, κινητοποιήσεων για τις συλλήψεις, ξανασυλλήψεις κ.λ.π.

Κι όλο αυτό το χρόνο γνώριζαν τις προθέσεις μας για μη βίαιες κινητοποιήσεις και ακριβώς τότε επέλεγαν να μας απαγορεύουν τις συγκεντρώσεις.

Σκοπός τους να αποδείξουν ότι το κράτος με τη μέθοδο των απαγορεύσεων απέτρεπε τις «βιαιότητες» των διαδηλωτών. Ταυτόχρονα, το σπάσιμο του ηθικού των συντρόφων από την αδυναμία τους να πραγματοποιήσουν συγκεντρώσεις. Γι αυτό πολύ σωστά κάποιοι σύντροφοι επέμεναν λέγοντας ότι σε περιπτώσεις απαγορεύσεων θα ήπρεπε ακριβώς να δημιουργείται αυτό που υποτίθεται ότι το κράτος με τις απαγορεύσεις επεδίωκε να αποτρέψει, δηλ. τις βιαιοπραγίες. Η εικόνα της ήρμης αστυνομοκρατούμενης πόλης έπρεπε να σπάσει.

Το κράτος με το «αυτί» που 'χε στα γραφεία μας προσπαθούσε να βρει την ευκαιρία να δημιουργήσει «ενόχους», όταν αυτό έκρινε κατάλληλη στιγμή, για να στείλει κάποιους συντρόφους, επικίνδυνους γιαυτό, στις φυλακές, μαζεύονται λίγο-λίγο «στοιχεία» εναντίά τους.

Η ανακάλυψη του μικροπομπού έγινε μπροστά στους δημοσιογράφους, ενώ είχε προηγηθεί ο εντοπισμός του. Την επομένη, η ΑΥΓΗ, η ΠΡΩΤΗ και η Ελευθεροτυπία, έγραψαν ότι έγραψαν. Μόνον τα ΝΕΑ, απ' τους προσ-

κληθενες δημοσιογράφους, δεν έγραψαν αράδα όλο αυτόν τον καιρό ακολουθώντας πιστά την κυβερνητική γραμμή στο θέμα. Μιά βδομάδα μετά, πλην δυο σχολίων του Γ. Βότση στην Ελευθεροτυπία και ενός ρεπορτάζ στο ΚΑΛΑΜΙ, κόμματα, οργανώσεις και τύπος έκαναν τον ψόφο κοριό. Οι δημοκράτες πατριώτες έδειξαν πώς εννοούν την δημοκρατία τους. Όταν γράφουν ολόκληρα σήριαλ για τις CIAμερικάνικες υποκλοπές τηλεφώνων είναι οφθαλμοφανής η υποκρισία τους. Αφού σιωπούν χαρακτηριστικά όταν συμβαίνουν τέτοιες ενέργειες δίπλα τους - Μετά από πρωτοβουλίες δικές μας κάποιοι υπόγραψαν ένα χαρτί καταγγελίας - Επανελλειμένα έχουμε δηλώσει την περιφρόνησή μας για τα Συντάγματα και τους νόμους, γιατί ακριβώς ξέρουμε ότι πριν απ' όλους τα περιφρονούν και τα ποδοπατάνε, όταν πρόκειται να υπερασπίσουν την εξουσία και τις κυρίαρχες τάξεις, αυτοί που τα ψηφίζουν και υποτίθεται είναι «ταγμένοι» να τα υπερασπίζονται. Γνωρίζουμε ότι η εξουσία «σέβεται» τα δικαιώματά σου ως ατόμου και πολίτη όταν μέσα από τη δύναμη και τους αγώνες δε μπορεί να κάνει αλλιώς - Ακόμα και η θέπιση τους από το γεγονός αυτό εξαρτάται.

Το «ουδείς πολίτης παρακολουθείται, συλλαμβάνεται ή φυλακίζεται άνευ αιτιολογημένου εντάλματος» γνωρίζουμε ότι πρώτοι αυτοί το φτύνουν, όταν παρακολουθούν τα γραφεία μας (κι ως λέει ο Ρουμπάτης ότι «ρώτησε τις μουσικές υπηρεσίες και είπαν όχι»), όταν κρατάνε προφυλακισμένους τους συντρόφους, Δαυίδ και Τόλη, παρακρατώντας στοιχεία της αθωότητάς τους (ενώ ο εισαγγελέας δηλώνει ότι θα τους κρατήσει φυλακή «όσο περνάει από το χέρι του» γιατί τέτοια διαταγή του 'δωσε ο στρατηγός.).

Άλλωστε το σύνταγμα επαφίεται στο πατριωτισμό των Ελλήνων. Οι παραβιάσεις των Συνταγματικών δικαιωμάτων δεν αποτελούν αδικήματα παρά μόνον οι παραβιάσεις των συγκεκριμένων ποινικών νόμων, μέσα στους οποίους βέβαια πουθενά δεν υπάρχει πρόβλεψη κολασμού για την παρακολούθηση των πολιτών από τους χαφιέδες του Κράτους. Βέβαια υπάρχουν πληθώρα νόμων που τιμωρούν τους πολίτες για πράξεις ενάντια στο Κράτος και τους μισθοφόρους του.

Ενάντια στη σιωπή και στον τρόπο πρέπει να παλέψουμε, ξεσκεπάζοντας

«Κοριό» και «εντομοκτόνα»

τα παραμύθια της Συνταγματικής νομιμότητας και να αγωνιστούμε για μια κοινωνία, όπου πράγματι ο άνθρωπος θάναι ελεύθερος, όχι γιατί κάποιο Σύνταγμα του αναγνωρίζει το δικαίωμα, αλλά γιατί η κοινωνία του το κατοχυρώνει.

Να ανατρέψουμε την Κοινοβουλευτική Δημοκρατική Απάτη σημαίνει να γίνουμε ελεύθεροι ώστε να ζήσουμε όπως θέλουμε, ως κοινωνία.

Για κάθε «κοριό» της Εξουσίας, η κοινωνία, αρκεί να το θέλει διαθέτει κι ένα εντομοκτόνο.

Η ανακάλυψη του μικροπομπού, ακριβώς πρέπει να κάνει ορισμένους συντρόφους να καταλάβουν ότι το

κράτος έχει και τα μέσα και τη θέληση να ελέγχει όλους αυτούς που θεωρεί ότι το βάζουν σε κίνδυνο και δε μπορεί η νομιμότητα της δημοκρατίας να γίνεται φετίχ για τις δραστηριότητές μας.

Πάντα αναρωτιόμασταν γιατί το κράτος δε μας έκανε άμεσα διώξεις, για τα γραφόμενά μας.

Τώρα ξέρουμε - είχε κάθε λόγο να διατηρείται ένας χώρος, για να μπορεί με το μικροπομπού να ενημερώνεται για τις προθέσεις μας.

Απ' τη στιγμή που δεν ισχύει αυτό, αφού το «αυτί» κόπηκε, είναι αναμενόμενες οι διώξεις μας.

Σ' όλη την Ευρώπη το κράτος εισβάλλει στα γραφεία εφημερίδων, συντρόφων, κλείνει ραδιοφωνικούς σταθμούς, περιοδικά με διάφορες δικαιολογίες. Πρέπει νάμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τέτοιες καταστάσεις. Να πάρουμε όλοι τα αναγκαία μέτρα για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε τον αγώνα μας. Ας μην αυταπατώμαστε.

Οι απαγορεύσεις των συγκεντρώσεών μας και οι μικροπομπού δεν είναι παρά η αρχή.

Καταγγελία - Ανακοίνωση

Την ίδια στιγμή που το κράτος απαγορεύει τις συγκεντρώσεις των αναρχικών, τη στιγμή που κρατάει ομήρους τους δύο συντρόφους μας, Δαυίδ και Αποστόλη Κωνσταντίνου, με προφυλακίσεις σκοπιμότητας και παρεμποδίζοντας στοιχεία - που αποδείχνουν την αθωότητά τους - να φτάσουν στον ανακριτή, ανακαλύψαμε μετά από έρευνες, παρουσία δημοσιογράφων στα γραφεία μας, μικρόφωνα της ΚΥΠ επιθεβαιώνοντας τις υποψίες που είχαμε πάνω από ένα χρόνο. Όταν ο Δροσογιάννης δήλωνε ότι είχε «μάτι» στους αναρχικούς, υπονοώντας δικούς τους χαφιέδες, ομολογούσε τότε, αυτό που κατανοήσαμε με αποδείξεις σήμερα, ότι είχε «αυτί» στα γραφεία μας. Η παρακολούθηση γινόταν εν γνώσει του. Ομολογούσε έτσι την περιφρόνησή του για το συνταγματικό άρθρο «ουδείς πολίτης παρακολουθείται».

Βουλευτές, δημοσιογράφοι κ.α. έχουν επαναλλειμένα καταγγείλει παρακολουθήσεις των τηλεφώνων τους. Το ΠΑΣΟΚ διέγυε. Σήμερα τι θα διαγεύσει;

Όποιος σήμερα σιωπά όταν το κράτος φυλακίζει αναρχικούς, απαγορεύει τις συγκεντρώσεις τους και παρακολουθεί τα γραφεία εφημερίδων τους, ας μην εκπλαγεί όταν διαπιστώσει ότι το 1984 του Όργουελ είναι το ζοφερό μέλλον που προετοιμάζει το κράτος - αυτή η μεγαλύτερη εγκληματική συμμορία, που μπροστά της ωχριά η «εταιρεία δολοφόνων» - για τους πολίτες του.

Αντίσταση στα σχέδια του Κράτους. Λευτεριά στους συντρόφους μας.

Κάτω τα χέρια από την εφημερίδα μας.

Συντακτική ομάδα της αναρχικής εφημερίδας ΔΟΚΙΜΗ.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Την μέρα της Πρωτομαγιάς αναρχικοί κατέβηκαν στη συγκέντρωση-διαδήλωση στην πλατεία Κανιγγος.

Από νωρίς το πρωί ΜΑΤ είχαν καταλάβει την πλατεία Εξαρχείων. Απαγορεύσαν σ' όλους τους πολίτες να πλησιάσουν στις καρέκλες της πλατείας, ακόμη και για να πιουν καφέ. Περιττός της πλατείας που προσπάθησε να παρκάρει το αυτοκίνητό του, χτυπήθηκε και παρολίγο να οδηγηθεί στη κλούβα γιατί διαρριτυρήθηκε.

Τι είχε συμβεί;

Το προηγούμενο απόγευμα είχε πραγματοποιηθεί διαδήλωση από την πλατεία, για τους αδελφούς Κωνσταντίνου. Οι διαδηλωτές κάθονταν στις καρέκλες και τα καφενεία διασκορπισμένοι, έτσι ώστε δεν έγινε γνωστή η πρόθεσή τους να διαδηλώσουν, παρά ξαφνικά. Στο τέλος της διαδήλωσης καλέστηκε συγκέντρωση για την Πρωτο-

μαγιά στις 11.30 στη Πλατεία Κανιγγος.

Οι μπάτσοι πιστεύοντας ότι υπάρχει εναλλακτικό σχέδιο, έκριναν απαραίτητη την περικύκλωση της πλατείας. Βέβαια, αποτέλεσμα ήταν η γελοιοποίησή τους και η αγανάκτηση των περριοίκων, που πολλοί βριστήκαν και προηλακίστηκαν.

Στην αναρχική συγκέντρωση μοιράστηκαν προκηρύξεις για τους αδελφούς Κωνσταντίνου, ενώ κεντρικό σύνθημα ήταν «Κόκκινη Πρωτομαγιά, κρεμασμένο αφεντικό».

Νεαρός σύντροφος χτυπήθηκε από ΕΣΑΚιτη, ενώ μοιραία προκηρύξεις, γιατί δήθεν πήγε να προδοκάρει τη συγκέντρωση, πράγμα που δημιούργησε κίνδυνο επεισοδίων με την ΕΣΑΚ-Σ.

Καθ' όλη τη διάρκεια της συγκέντρωσης-διαδήλωσης δεκάδες ΜΑΤάδες ήταν από κοντά.

συνέντευξη από τη σελίδα 3

ονομασιών από τους συντρόφους με ντιντιντούκας το γεγονός. Την Πέμπτη γίνεται συζήτηση στη Νορμική για τη μεθοδευση των κινητοποιήσεων, που εξελίσσεται σε αυθόρμητη διαδήλωση στους δρόμους της Αθήνας, στην οποία συμμετέχουν δεκάδες άτομα και καλείται συγκέντρωση για την Παρασκευή.

Η ανακοίνωση στέλνεται στις εφημερίδες. Δεν περνάει (εκτός από την Αυγή, που γράφει από λάθος για συγκέντρωση το Σάββατο).

Την Παρασκευή γίνεται η συγκέντρωση στα Εξάρχεια και ακολουθεί διαδήλωση 200 αναρχικών. Έχουν ειδοποιηθεί όλοι προωκτικά. Με συνθήματα «ΟΧΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΣΚΕΥΦΡΙΑ, ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ» «ΑΝ ΠΑΘΟΥΝ ΚΑΤΙ ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ, ΤΟ

ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΘΑ ΚΑΕΙ» «ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ» «ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ» κ.α. Παραπάνω από μίση ώρα διαδηλώνουν στην ΑΘΗΝΑ. Πίσω ακολουθούν δεκάδες ΜΑΤ. Η πορεία ληγει ειρηνικά.

Οι δημοσιογράφοι μοιτοί στη γραμμή του Κράτους εξακολουθούν να σιωπούν. Οι απάτες και οι ρεπούλες των Πασοκιστών πούλανε περισσότερα φύλλα από δυο απεργούς πεινας και δίψας και από ειρηνικές διαδηλώσεις αναρχικών.

Το Σάββατο, ενώ έχει κανονιστεί να κατεθούν δεκάδες άτομα στην Χαλκίδα, η κατάσταση της υγείας των 2 απεργών αναγκάζει τις αρχές να τους μεταφέρουν στον Κορυ-

δαλλό. Η διαδήλωση στις φυλακές Χαλκίδας μπατώνεται. Καλείται πορεία με μηχανές την Κυριακή το απόγευμα από τα Εξάρχεια. Με μαυροκοκκινές σημαίες και ντιντιντούκες ξεκινάει η πορεία και σε λίγο πίσω της έρχονται ΖΗΤΑδες μπάτσοι. Η πορεία έχει στόχο να φτάσει στο Νοσοκομείο κρατουμένων στον Κορυδαλλό για να δώσει κουράγιο στους συντρόφους, οι οποίοι αγνοούν το τι γίνεται έξω από τις φυλακές. Γίνεται πορεία στους δρόμους της Αθήνας που διαλύεται στα Εξάρχεια. Κανονίζεται πανθεδού καπου κοντά στο Κορυδαλλό, απ' όπου ξαφνικά ξεκινάει η πορεία και φτάνει στο Νοσοκομείο κρατουμένων.

«ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ» «ΟΧΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΣΚΕΥΦ-

ΡΙΑ...» «ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΗΣΗ ΚΑΙ ΜΠΟΥΡΑΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ» δονούν την ατμόσφαιρα, ενώ οι κρατούμενοι από τα κελιά φωνάζουν και χαιρετούν.

Γίνεται ο γύρος των φυλακών με συνθήματα και η πορεία συνεχίζει προς την πλατεία της Καλλιθέας, όπου διαδάζεται κείμενο για τους αδελφούς Κωνσταντίνου και την απεργία τους. Συνεχίζεται προς Σύνταγμα και τελειώνει στα Εξάρχεια. Σ' όλη τη διάρκεια της πορείας φωνάζονται συνθήματα, ενώ ο κόσμος θγαίνει στα μαλκόνια και στους δρόμους.

Κατά την πορεία αρχίζουν να μαζεύονται οργα-οργα ΖΗΤΑδες, που ακολουθούν από μακριά και κάποια περιπολικά, που όμως δεν επεμβαίνουν.

